

RUDAR

ČASOPIS POSLOVNEGA SISTEMA PREMGOVNIK VELENJE
junij 2006, številka 6, leto XL

foto Hans

Premogovnik je uspešno
in družbeno odgovorno podjetje
stran 4

Najprej ocenimo sebe, nato druge
stran 4

V jami je veliko boljše, kot sem mislil!
stran 4

**Zaposlenim in upokojencem
čestitamo ob dnevu rudarjev!**

Vsebina

Časopis poslovnega sistema Premogovnik Velenje, junij 2006, številka 6

4 Premogovnik je uspešno in družbeno odgovorno podjetje

Leto 2006 se je začelo z razglasitvijo za leto varčevanja, in to je bil temelj za načrtovanje mnogih, če ne kar vseh aktivnosti na vseh področjih. Kako smo uspešni ob polletju in kaj je aktualnega v Premogovniku Velenje, je pojasnil direktor.

6 Najprej ocenimo sebe, nato druge

8 Samo cela družina lahko uspešno varčuje

»Vsakemu zaposlenemu poizkušamo čim bolj vtisniti v zavest dejstvo, da je treba varčevati tako rekoč na vsakem koraku. Prepričan sem, da bomo pri obvladovanju stroškov res uspešni šele takrat, ko se bomo vsi zavedali, da moramo svoje delo v podjetju opravljati tako, kot to znamo doma,« pravi vodja Jamske elektro službe Ladislav Venišnik.

10 Plakati, plakati, plakati

Dovolite plakatom, da vas s svojo vsebino, barvitostjo in vedrino prepričajo, da se splača potruditi za svoje zdravje in življenje!

12 Energetika.Net

14 V jami je veliko boljše, kot sem mislil!

16 Na obisku: Franci Rošer

18 Poslov veliko, delavcev in prostora premalo

Profitni center Robinoks v HTZ IP velja za zelo uspešnega. Njihov uspeh temelji na dobrih in dolgoročnih poslih, znanju in usposobljenosti zaposlenih in tudi njihovi veliki pripadnosti profitnemu centru.

19 Različne oblike izobraževanja za vse

21 Velenje postaja popularno!

24 Prihodnost pripada inovativnim podjetjem

Drago Potočnik, direktor PV Investa: »Kot vsa podjetja smo tudi mi bili najprej pravni akt. Življenje podjetju bomo dali ljudje, tisti, ki so ga ustanovili, in zaposleni, ki nas motivirajo namen, prepričanje, naše razmišljanje in naše lastnosti.«

25 Kultura: Pesniška zbirka Stojana Špegla

26 Zdravje

28 Športno društvo

31 Za lepši dan

33 Ob dnevu rudarjev so nam čestitali!

35 Nagradna križanka: Premogovnik Velenje

Časopis poslovnega sistema
Premogovnik Velenje,
junij 2006, številka 6

Izdajatelj

Premogovnik Velenje

Uredništvo

Glavna in odgovorna urednica:

Diana Janežič

Novinarka in lektorica:

Dragica Marinšek

Naslov: Uredništvo Rudarja,

Partizanska 78, 3320 Velenje,

tel. 03/899-63-96, fax. 03/5869-131

e-pošta: diana.janezic@rlv.si

Uredniški odbor

Božena Steiner, predsednica

Diana Janežič, glavna in odgovorna urednica

Dragica Marinšek, lektorica

Pavel Skornšek, Proizvodnja

Branko Mlinšek, predsednik

sveta delavcev

Tomo Lipnik, predsednik sindikata

Janja Juvan, HTZ IP

Oblikovanje:

Ivo Hans Avberšek,

Prostudio, HTZ IP, d.o.o., Velenje

e-pošta: ivo.avbersek@rlv.si

Trženje oglasnega prostora:

Prostudio, HTZ IP, d.o.o., Velenje

kontakt: David Koren, tel. 03/5871-774,

GSM 051-301-634, e-pošta:

david.koren@rlv.si; prostudio@rlv.si

Grafična priprava

Eurograf, d.o.o.,

Velenje

Tisk

Eurograf, d.o.o., Velenje

Naklada

4000 izvodov

Mesečnik Rudar prejema zaposleni v poslovnem sistemu Premogovnik Velenje brezplačno. Davek na dodano vrednost po stopnji 8,5%. Poština plačana pri pošti 3320.

UVODNIK

MOJ PRAZNIK

Znova je tukaj moj praznik. Dan rudarjev. Ne, nisem obiskovala rudarske šole in »jamskih« ur imam morda za dan ali dva. Da, delam v strokovnih službah in s svojim poklicem bi lahko delala v katerem koli podjetju.

Toda 21 delovnih let ter nekaj mesecev počitniškega dela in obvezne prakse imam tesno povezanih s premogovništvom. Ko so me zaposlili kot štipendistko Rudnika lignita Velenje, sem to podjetje poznala kot tisti Velenjčani, ki imajo koga od domačih zaposlenega v njem. Kar je običajno za naše mesto. Rudar je bil moj stric, nekaj let je v jami delal oče, ko sem se poročila, sem dobila tasta rudarja. Da o sosedih in znancih ne govorim.

Tako sem lažje sprejemala rudarski duh, poznala sem izraze, navade, šale, tradicijo premogovništva. Prvi obisk jame sem doživela še kot študentka novinarstva. Pravilno, tako sem vsaj vedela, o čem pišem, o čem mi sodelavci pripovedujejo v intervjujih.

Poznam razliko med klasiko in jeklenim ločnim podporjem, vem za Dowty in Hemscheidt, poznam razvoj velenjske odkopne metode, spremljala sem nihanja v količini odkopanega premoga. Spremljala sem tudi razvoj številnih dejavnosti, ki so rasle ob premogovniku in so danes samostojna podjetja ali naše povezane družbe.

Veselila sem se uspehov podjetja, žalostna sem bila ob nesrečah.

Veliko se je spremenilo v teh letih, a podjetje je uspešno, raste, ima jasno prihodnost. Torej so vse te spremembe bile potrebne, da smo šli naprej, navzgor.

V 53. letih Rudarja je 21. mojih in ko danes listam stare Rudarje in Informatorje, se spomnim slehernega sodelavca, sodelavke in okoliščin najinega pogovora. Diham s podjetjem.

Ne vem, ali tudi moji sodelavci čutijo, da sem potrebna v tem podjetju. Ko bomo letos s prenovno procesov ugotavljali, kaj delamo in kako, bom znala dokazati, da sem koristna. Tako kot še veliko mojih sodelavk in sodelavcev, ki se ne spuščamo v jamo, ampak delamo z računalniki, s pisali in papirji. Predvsem zato, da bi odkop premoga dobro tekel.

Prispevamo svoj delež. Pa najsi bo to z izračunom plač, usposabljanjem zaposlenih, delanjem analiz, planov, risanjem kart, s plačevanjem računov, z nabavo materiala. Veliko nas je potrebnih, da proizvodnja nemoteno teče. Tudi mi smo del proizvodnje.

In zato se bom v soboto, 1. julija, ponosno in z veseljem udeležila svojega 25. skoka čez kožo. Čeprav bom tudi tokrat v službi, kot vsako leto od 1985. leta naprej in še kakšen počitniški dan pred tem. Uživala bom v zbiranju uniformirancev na Titovem trgu in jih s fotoaparatom na rami spremljala na poti na stadion. Mladi fantje vsako leto enako skočijo s soda, pa vendar je za vsakega od njih skok enkrat in tako ga doživim tudi jaz.

Zaradi vsega tega je ta dan tudi moj praznik. Četudi nimam uniforme in je tudi nikoli ne bom imela. Ta je za prave rudarje. Srečno, rudarji!

Diana Janežič

PREMOGOVNIK JE USPEŠNO IN DRUŽBENO ODGOVORNO PODJETJE

Leto 2006 se je začelo z razglasitvijo za leto varčevanja in to je bil temelj za načrtovanje mnogih, če ne kar vseh, aktivnosti na vseh področjih. Kako smo uspešni ob polletju in kaj je aktualnega v Premogovniku Velenje, je pojasnil direktor.

Osnovo za prvi sklop vprašanj in odgovorov je ponudila letošnja raziskava organizacijske klime, v kateri so anketiranci zapisali tudi svoja mnenja o varčevanju in ideje o zmanjšanju stroškov, upravi pa so lahko postavili tudi vprašanja.

Skorajda ni bilo vprašalnika, na katerem ne bi anketiranci česa zapisali. To je kot zelo pozitivno ocenil tudi direktor, kajti to dokazuje, da sodelavci razmišljajo in aktivno sodelujejo v življenju in delu podjetja, pa tudi, da vedo, da bodo na postavljena vprašanja dobili odgovore.

Na najpogostejše teme, vprašanja in mnenja iz raziskave SiOK je **dr. Evgen Dervarič** strnjeno odgovoril: »Leto 2006 smo v poslovnem sistemu razglasili za leto varčevanja in na številnih področjih sprejeli varčevalne ukrepe. Skupaj s svetom delavcev in sindikatom smo se dogovorili, da bomo s temi ukrepi prihranili 200 milijonov SIT.

Jasno je, da bomo morali v prihodnjem razvojnem načrtu podjetja s temi ukrepi nadaljevati, saj želimo konec leta 2010 doseči ceno premoga 2,25 €/GJ. Ta cena bo omogočala nadaljnje konkurenčno poslovanje Premogovnika Velenje in TEŠ, zagotovila bo še naprej varna delovna mesta v obeh delovnih kolektivih. Pri tej ceni bomo ustvarili v Premogovniku tudi dobiček.

V razvojnem načrtu smo predvideli, da bomo število zaposlenih znižali s 1.812, kolikor naj bi nas bilo konec tega leta, na 1.400 ob koncu leta 2010. Od tega naj bi bilo 1.210 zaposlenih v jami in 190 v Strokovnih službah. To razmerje je

sprejemljivo in nam zagotavlja nadaljnje uspešno poslovanje, v načrtu pa je tudi, da bomo z razvojem tehnoloških procesov pridobivanja premoga in avtomatizacijo procesov število zaposlenih do konca leta 2014 znižali na 1.200.

Varčevanje poteka na vseh področjih, tudi v upravi. V začetku leta smo ukinili dva nivoja vodenja. Podjetje vodim sam kot direktor in sem pristojen za finančno, računovodsko, splošno-kadrovsko in razvojno področje, tehnični direktor pa je pristojen za tehnično področje. Vsi vodje služb in obratov imajo od letos večje pristojnosti in odgovornosti, to pomeni, da smo vodenje močno decentralizirali in s tem prihranili pomembna sredstva.

V raziskavi SiOK so delavci predlagali vrsto varčevalnih ukrepov; na primer, ukinjanje službenih avtomobilov, avtobusnih linij ... Število službenih avtomobilov je minimalno, saj smo jih lani in letos precej prodali. Po tehtni analizi ukinjamo vse avtobusne linije, ki so nerentabilne.

Nekaterim sodelavcem se tudi ISO standardi zdijo odveč in prevelik strošek. Poudariti moram, da ima vsako uspešno podjetje v Sloveniji vse zahtevane ISO standarde, kajti le tako lahko konkurenčno nastopa v vseh domačih in tujih okoljih. ISO standardi so tudi zahteva dobaviteljev.

Premogovnik te standarde ima, konec leta 2007 pa se bo začel potegovati za nagrado poslovne odličnosti, kar ne pomeni, da bomo povečali stroške poslovanja, temveč bomo dokazali, da smo

Dr. Evgen Dervarič: "Ob 3. juliju, dnevu rudarjev vsem sodelavkam in sodelavcem iskreno čestitam in vas vabim v soboto, 1. julija, ob 18. uri na tradicionalni skok čez kožo. Letos bo častni skakač generalni direktor HSE dr. Jože Zagožen. Po prireditvi ste vsi vabljeni na rudarski piknik ob restavracijo Jezero."

skrajno racionalni in da imamo razvojne načrte dobro zasnovane.

Za stroške so v podjetju poleg uprave odgovorni vsi vodje obratov in služb, vsak za svoje področje, stroškovno učinkovitost podjetja vsak zase preverjamo vsakodnevno, skupaj pa enkrat mesečno in stroške analiziramo. Za stroške poslo-

vanja v prvih petih mesecih leta lahko rečem, da jih obvladujemo v skladu z načrti.

Ko postavljamo vprašanja o ceni premoga za TEŠ, se moramo zavedati, da energija, ki jo prodaja TEŠ in kjer je naš premog kot strošek za surovino udeležen z 58 odstotki, še ni konkurenčna. Prepričan pa sem, da bo konec leta 2010, saj smo v ta namen pripravili razvojni načrt, ki je uresničljiv.

Premogovnik Velenje je bil vedno družbeno odgovorno podjetje, a je v skladu s svojimi varčevalnimi in razvojnimi načrti sponzorstva in donacije v zadnjih treh letih znižal za 30 odstotkov. Tudi v prihodnje jih bomo zniževali, vendar se z vseh področij ne bomo umaknili.

Z uvedbo novega informacijskega sistema MFG/PRO smo procese v Premogovniku, HTZ IP in PLP v veliki meri poenostavili in ta sistem nam bo tudi v prihodnje omogočil vsakodnevno kontrolo stroškov in poslovanja, kar je predpogoj za doseganje vseh ciljev.

Precej vprašanj v raziskavi se je dotikalo tudi napredovanja in izobraževanja ob delu. V procesu napredovanja nas vodijo predvsem sposobnost in znanje sodelavca ter njegova motivacija za prevzem novih nalog. Ob tem je najpomembnejša izobrazba in izobrazbena struktura v podjetju je zelo kakovostna.

Res pa je, da je število delovnih mest za višje in visoko izobražene vsako leto manjše in jasno je, da zgolj izobrazba še ne prinaša novega delovnega mesta. Velikokrat se premalo zavedamo, s kakšnimi sredstvi upravljamo v jami in da je zato pomembno, da je stopnja izobrazbe tudi na delovnih mestih v jami vsako leto višja. Za opravljanje del v jami je sedaj potrebnega veliko več znanja kot pred leti.

V vodstvu smo prepričani, da imamo v podjetju kakovostni sistem nagrajevanja, je pa, seveda, v veliki meri odvisen od vodij. Ti so namreč tisti, ki lahko stimulirajo sodelavce za dobro ali slabo delo. Analitična ocena vseh delovnih mest je dobra, bomo pa s projektom prenova organizacijskih procesov vsa delovna mesta ponovno ocenili, preverili potrebnost nekaterih delovnih mest in opravil in na podlagi tega projekta bomo predvideli ukrepe za izboljšanje sedanjega stanja.

Prenova organizacijskih procesov je pomembna za uresničevanje razvojnega

načrta in programa njegovega izvajanja do leta 2011 oziroma 2015. Dogovor je, da bomo s pomočjo svetovalne hiše pregledali in analizirali vse procese. Projekt je bil lansiran 20. junija na seji razširjenega kolegija direktorja, sveta delavcev, izvršilnega odbora sindikata in skupine sodelavcev iz HTZ IP, kjer bodo tudi zastavili takšen projekt.

Projektna skupina pa bo z delom pričela po kolektivnem dopustu, 21. avgusta.«

Nadzorni svet obravnaval postopke privatizacije

Dr. Dervarič: »1. junija se je nadzorni svet seznanil s poročilom komisije za privatizacijo in predlogom uprave glede privatizacije povezanih družb in profitnih centrov HTZ. Soglašal je s tem, da so nekateri programi privatizacije ustrezno pripravljene in jih je potrdil za nadaljnjo izvedbo. To so programi družb GOST, ERICo in Karbon, podprl pa je tudi aktivnosti za ustanavljanje skupnega podjetja s PUP-om.

V zvezi z družbama Telkom sistemi in M2M je nadzorni svet soglašal s predlogom uprave, da se sedanji delež Premogovnika Velenje, to je 49-odstotni, ponudi v odkup sedanjima večinskima družbenikoma.

Programne in dokumentacijo družb Habit, PLP, RGP pa je treba dopolniti, opraviti razgovore z zaposlenimi in ponovno preveriti, kakšni so njihovi interesi v postopku privatizacije. Privatizacijska komisija bo pripravila kriterije za izbiro strateških partnerjev in te kriterije bo uprava na zboru delavcev teh treh družb predstavila. Ker je bilo veliko pripomb zaposlenih, da ne vedo, kdo bo strateški partner njihovega podjetja in je njihova naložba tvegana, smo se odločili, da bo lahko predstavnik zaposlenih sodeloval v privatizacijski komisiji, ko bo ta vrednotila javne ponudbe, prispele po razpisu. Vsi se zavedamo, da je privatizacija nujna, pomembna in del strateških usmeritev HSE.

Glede privatizacije profitnih centrov HTZ Prostudio, Robinoks in SIPO je nadzorni svet predlagal, da se za zaokrožene programe ustanovijo nove družbe in dodelajo predlogi privatizacije. Tudi za zaposlene v teh družbah bo potekal enak postopek kot v prej omenjenih družbah.

Nadzorni svet časovno ni opredelil teh aktivnosti, zahteva pa, da se postopki vodijo transparentno in dogovorno, torej v ponovnem pogovoru z zaposlenimi, kjer lahko ti dobijo odgovore na svoja vprašanja in dileme.«

Razvojni načrt je vezan na investicijo v blok 6 TEŠ

Dr. Dervarič: »V skladu z razvojnim načrtom bo Premogovnik Velenje prodal do leta 2014 vsako leto 38.500 TJ energije, +/- pet odstotkov. Po letu 2014 pa si bo uprava prizadevala, da bi postopno zniževali proizvodnjo premoga, do leta 2040, ko naj bi premogovnik proizvedel 2 milijona ton premoga.

Kaj bomo pridobili z investicijo v blok 6? To bodo veliko nižje emisije škodljivih snovi iz TEŠ ter boljše in racionalnejše izkoriščanje zaloga premoga. Investicija je tudi velik prispevek k Premogovniku za podaljšanje njegove življenjske dobe. Za bodoče generacije je zelo pomembno, da bomo obratovali do leta 2040 ali pa še dlje.

V javnosti je slišati pomisleke, da bomo ob novi investiciji povečali odkop premoga, kar ni res in ni naša želja niti ne skupine HSE.«

Letos naj bi prodali 41.300 TJ energije

Dr. Dervarič: »Letošnja pogodba o prodaji premoga predvideva prodajo 41.300 TJ energije, podpisali pa smo dodatno pogodbo za 2.000 TJ energije. To se sklada z našimi ambicijami, zapisanimi v poslovnem načrtu. Ta dodatna prodaja bo načrtovano izgubo v višini 1,4 milijarde SIT skupaj z vsemi drugimi ukrepi zmanjšala na minimum.

Proizvodnja električne energije v TEŠ sedaj poteka v skladu z načrti in je nekoliko višja, a je bila v prvih mesecih nižja od načrtovane. Kupec naše energije nam zagotavlja, da bomo do konca leta lahko prodali vso načrtovano energijo.«

Premogovnik Velenje je bil vedno družbeno odgovorno podjetje

Dr. Dervarič: »Zaradi Premogovnika je zrastle mesto Velenje. Zgrajeno je bilo z udarniškim delom, ki so ga največ prispevale pridne roke rudarjev. V vsej zgodovini je Premogovnik zelo skrbel za odnose z rudarskimi oškodovanci in z

vsemi je dosegel ustrezne kompromise glede njihovih zemljišč.

Vzhodni del odkopnega polja ob Velenjskem in Škalskem jezeru je danes nova kulturna krajina. Ob jezerih se razvijajo različni športi in je obilo možnosti za različne aktivnosti na prostem. Na to območje številni Velenčani tudi radi zahajajo.

V skladu z rudarsko zakonodajo takšen standard, kot je na tem območju sedaj, ni predviden in je rezultat visoke družbene odgovornosti podjetja. Turistično rekreacijski center Jezero je že lepo urejen, a zanj imamo predvidene še številne projekte. Najbližje smo izgradnji vodnega mesta z bowlingom na 6.000 m², začetek gradnje pa je vezan na razpis

Republike Slovenije za pridobitev sredstev iz evropskih strukturnih skladov.

Premogovnik stalno bdi nad doganjanji v naselju Pesje. Vsi objekti v njem so razvrščeni v štiri kategorije, vsako leto pa nam Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij pripravi poročilo o ugotovitvah o premikih in poškodbah, ki služi tej kategorizaciji. Vsi objekti v 4. kategoriji so predmet odkupa.

Veliko vprašanje je, koliko škode v naselju Pesje resnično povzroči Premogovnik in to je tudi težko dokazati. Pred dvema letoma je Premogovnik financiral postavitev 25 piezometričnih vrtin, kar ga je stalo 30 milijonov SIT. Na podlagi spremljanja nivojev vode je bilo ugotovljeno, da je celoten hrib v Pesju in

na drugi strani, v Podgorju, slabo dretniran in da je dotrajana tudi kanalizacija. Ureditev odvodnjevanja in popravilo kanalizacije bi zelo stabiliziralo objekte v naselju.

V Premogovniku Velenje smo presenečeni, da je v MO Velenje prišlo do imenovanja komisije za ugotavljanje škode, ki jo je povzročilo rudarjenje, seveda pa nismo nikoli bežali od odgovornosti in smo vedno znali prisluhniti argumentom, analizam. Prepričan sem, da bomo tudi tokrat znali odgovoriti na številna vprašanja meščanov in povedati, koliko sredstev in za katere objekte smo v preteklosti namenili tako v Velenju kot Šoštanju.«

Diana Janežič

NAJPREJ OCENIMO SEBE, NATO DRUGE

Tehnični direktor mag. Marjan Kolenc kot pozitivno ocenjuje, da so anketiranci pri letošnjem merjenju organizacijske klime zapisali toliko mnenj in vprašanj. »To odpre pogled na iste stvari z druge strani in da nekatere ideje,« pravi.

Hkrati pa tudi ugotavlja, da imamo procese in organizacijske tokove v podjetju dobro narejene. In polaga na dušo vsakemu zaposlenemu: »Če bi vsak posameznik naredil to, kar se od njega pričakuje, bi precej vprašanj in pripomb, danih v tej anketi, ne bilo potrebnih. Vsakdo zna kritizirati sosedo, drugo službo, pokazati na napake, napačno ravnanje, a vsak lahko spremeni, izboljša le sebe in svoje ravnanje. Poleg tega je najlažje kritizirati, predlagati pametno idejo za rešitev nekega problema, pa je veliko težje in redkeje.«

Na zbir nekaterih mnenj pa je mag. Kolenc odgovarjal takole!

Jamski dodatek le za dejansko prisotnost v jami

Mag. Kolenc: »Jamski dodatek in benefikacija smatram kot del stimulacije oziroma plače, izhaja pa iz tega, da se je nekdo v nekem trenutku moral seznaniti z delom v jami, in to neposredno v tem okolju. Zato je bil razporejen na delovno mesto, ki zahteva poznavanje delovnih razmer v jami, četudi tam ne dela več, ampak proces vodi prek računalnika.

Vprašanja, ki jih postavljajo nekateri zaposleni, pa se tičejo tistih sodelavcev, ki sedaj nimajo več toliko vstopov v jamo in delajo v Strokovnih službah.

Marjan Kolenc

Jamski dodatek je pomembni del njihove plače in ali so do njega upravičeni tudi sedaj, je stvar razprave. Namreč, zakonodaja vsem upravičencem te dodatke priznava tudi, ko so v bolniškem staležu in na dopustu, torej ne le za dejansko delo v jami. Poleg tega velja boniteta za 8 ur dela v jami in če bi se držali črke zakona, bi zelo malo sodelavcev prejelo ta dodatek.

Povsem moje osebno mnenje pa je, da smo vsi, ki prejemo jamski dodatek, pa ne delamo več 8 ur v jami, še vedno odgovorni za jamo in povezani z njo. Vsaj zase lahko rečem, da bi marsikdaj raje delal 'šiht' v jami, kot pa bil 24 ur na dan z delom misli povezan z jamo

in obremenjen s nočnimi telefonskimi klici, ki morda javljajo kaj slabega ...

Če pa bi na jamski dodatek gledali le kot na strošek, moram pojasniti, da bi sodelavci, ki ne delajo v jami, a prejema jamski dodatek, prav gotovo prejeli neko drugo nadomestilo pri plači ali pač imeli enako visoko plačo kot sedaj. Če smo namreč ocenili njihovo sposobnost, znanje in jih iz jame premestili na bolj odgovorna in zahtevna delovna mesta v tehničnih službah, si takšno plačo zaslužijo.

Ob vsem tem, seveda, ne zanikam težkih oziroma specifičnih delovnih razmer v jami, a mejo odgovornosti in povezanosti s procesi v jami je težko postaviti. Prepričan sem, da se bomo tega področja temeljito lotili tudi s projektom prenova procesov in ugotovili, komu te bonitete, če to sploh so bonitete, še pripadajo, komu pa mogoče ne več.«

Smotrno naročanje materiala je varčevanje

Mag. Kolenc: »Naročanje materiala poteka pri nas pri uporabnikih in je torej za smotrno naročanje in ne ustvarjanje zalog odgovoren vsak delavec. Včasih tudi vodje posežejo v uveljavljeni sistem nabave materiala, ker ugotovijo, da se nabavlja preveč materiala. Strinjam pa se, da naši organizacijski vodje bolj gledajo na to, da procesi tečejo nemoteno, kot pa na optimalno naročanje materiala in ga zato naročajo tudi na zalogo.

Ne želim kogarkoli kritizirati ali zagovarjati, a res je pri nas zelo težko optimirati nabavne tokove. V zvezi s tem teče nekaj projektov. Eden je uporaba črtne kode za evidentiranje vstopa materiala v jamo in izstopa iz nje in pričakujem izboljšanje na tem področju.

Na porabo materiala in ravnanje z njim imajo največji vpliv zaposleni in zato apeliram na vsakogar, da pomete pred

svojim pragom in poskrbi za racionalno in gospodarno ravnanje z materialom.

Nekateri anketiranci so imeli pripombe tudi na izbiro dobaviteljev, na kakovost materialov. Na to imajo velik vpliv tehnološka služba in projektanti in trdim, da imamo to področje dobro urejeno. Kriterij nabave niso najcenejši materiali, ampak kakovostni. Pravkar smo poenotili sistem nabave, tako da zahtevke za ponudbe pošilja in jih sprejema nabavna služba, vendar vedno v soglasju s tehnološko službo.«

Boljša koordinacija del pri večjih remontih v jami

Mag. Kolenc: »Imamo srečo ali nesrečo, da se lahko izgovarjamo na geomehanske razmere. Vsa dela so v začetni fazi načrtovana in usklajena na vseh nivojih. Vendar v posameznih fazah dela prihaja do odstopanj. Pri vgrajevanju sekciji jih, na primer, en dan vgradimo 7, drugi dan pa 12, načrtovanih pa je 8. Tako se načrt poruši in se začnejo aktivnosti prekrivati.

Do večine odstopanj pride zaradi razmer v jami in organizacije dela, pri tem je, seveda, vedno treba upoštevati tudi varnostno komponento. Če pa bi si pri vsaki aktivnosti vzeli rezervni čas za primer odstopanj, potem nobenega dela ne bi opravili.«

Dežurstva in nočno delo – potrebna?

Mag. Kolenc: »Mnenje se nanaša konkretno na dežurstvo elektro službe v dela prostih dneh v jami in glede tega smo opravili precej poskusov, na primer, turnusno ureditev, dežurstvo na domu. Vendar pa nadzorni procesi v črpališčih ali za primer izpada električne energije še niso tako izpopolnjeni, da bi ukinjali dežurstvo elektro službe v jami. Tudi dežurstvo na domu je strošek, s tem se

podaljšajo intervencijski časi, turnusna ureditev pa terja več usposobljenih električarjev za posamezne sklope opreme. Omejujemo pa število spremljevalcev in nadzornikov.

Kakorkoli se izgovarjamo, da je nočno delo moteče, pa veliko zaposlenih rado dela v nočni izmeni zaradi nočnega dodatka. Večinoma tudi dopust in zamudne dneve koristijo takrat, ko so na delu v jutranji ali popoldanski izmeni. Seveda pa povsem svobodnega odločanja o tem, kdaj kdo pride na delo, ni, kajti velikokrat so nekatere izmene, tudi nočna, bolj obložene zaradi potreb delovnega procesa.«

Bomo s prenovo procesov ugotavljali viške?

Mag. Kolenc: »Projekt prenove procesov nekateri vidijo tudi kot preštevanje zaposlenih. Kot vodja projekta pa imam, seveda, drugačno mnenje in vem, da so cilji projekta drugačni.

Že od leta 1987 v Premogovniku povečujemo produktivnost. V razvojnem načrtu smo napisali, da jo bomo še večali in ob sedanjih izhodiščih, to je stroških dela, materiala in storitev, bomo tudi s tem dosegli ciljno ceno 2,25 € za giga joul energije.

Glavni cilj projekta prenova procesov je z usmerjeno analizo procesov in dela posameznika ugotoviti, kateri procesi so potrebni za zagotavljanje potrebne količine premoga, kako jih optimalno organizirati ter katere kadre za izvajanje teh procesov potrebujemo. Zaposlene, ki nimajo ustreznega dela, bomo izobrazili za drugo delo, prav gotovo pa nihče ne bo ostal brez zaposlitve.«

Diana Janežič

PROIZVODNJA MAJ 2006

ODKOP/OBRAT	načrt	doseženo	+/-	%	ton na dan
-100/C	66.600	75.241	8.641	112,97	4.180
ST. K. -25	111.600	137.424	25.824	123,14	7.635
G1/C	0	3.222	3.222	0	179
PROIZVODNJA	178.200	215.887	37.687	121,15	11.994
PRIPRAVE	3.600	4.354	754	120,94	242
PREMOGOVNIK	181.800	220.241	38.414	121,14	12.236

SAMO CELA DRUŽINA LAHKO USPEŠNO VARČUJE

»In mi smo družina,« trdi Ladislav Venišnik, vodja Jamske elektro službe, potem ko smo ga povabili k predstavitvi podatkov, kako so se v njegovi službi lotili »leta varčevanja«.

Rudar: »Kateri stroški nastajajo v Jamski elektro službi in kateri so največji?«

Venišnik: »Stroški, ki nastajajo v elektro službi, so različni, odvisno od vzroka nastanka. V glavnem pa govorimo o stroških dela, materiala in storitev.

Vse te stroške v našem obratu spremljamo v dveh stroškovnih enotah, kjer nas je sedaj zaposlenih 154 delavcev. V stroškovni enoti SE 42 - jamska elektro služba je zaposlenih 126 delavcev, v stroškovni enoti SE 48 - elektro klasična pa 26 delavcev. Ker pa elektro služba opravlja svojo dejavnost tudi v okviru službe HTZ OUTN, spremljamo stroške dela tudi v enoti 3J. V okviru službe OUTN zaposluje namreč 24 delavcev.

Strošek dela je za naš obrat velikega pomena, saj v skupnem strošku predstavlja skoraj 90 odstotkov vseh stroškov v obratu in mu zaradi tega posvečamo še posebno pozornost. Obvladovanje teh stroškov, pravzaprav njihovo zmanjševanje, pa lahko v veliki meri dosežemo z zmanjševanjem števila zaposlenih. Seveda ne zmanjšujemo na slepo in na silo, ampak predvsem z boljšo organizacijo dela. Presežni delavci pa nas zapuščajo zaradi rednega upokojevanja ali pa odhajajo na druga delovna mesta v druge obrate. Tako bo naš obrat v letošnjem letu zapustilo 10 delavcev.

V strošek dela pa spadajo tudi nadurne dnine, ki nastajajo pri vzdrževalnih in montažnih delih v dela prostih dneh. Tudi ta dela poskušamo čimbolj omejiti na ta način, da - če je le mogoče - dela opravimo v času med izmenami. Poudaril pa bi rad tudi to, da veliko število tako ustvarjenih ur tudi koristimo med tednom.

Ladislav Venišnik: »Prepričan sem, da bomo pri obvladovanju stroškov res uspešni šele takrat, ko se bomo vsi zavedali, da moramo svoje delo v podjetju opravljati tako, kot to znamo doma.«

Seveda tudi stroški materiala niso zanemarljivi in njihovo glavnino predstavljajo stroški elektro materiala in materiala za vzdrževanje osnovnih sredstev. Tudi stroški zaščitnih sredstev niso majhni, saj porabimo povprečno 65.000 SIT na zaposlenega na leto.«

Rudar: »Kako spremljate stroške in ali sproti ukrepate, če kateri zelo presežejo načrtovane količine?«

Venišnik: »Seveda ukrepamo in če želimo ukrepati, moramo stroške tudi spremljati. Naši redni tedenski sestanki skoraj ne minejo, da ne bi rekli tudi kakšne besede o stroških. Mogoče ne razpravljamo vedno o številkah, ampak že pogovor o postopkih dela, načinih in času dela, potrebnem številu ljudi in usklajevanje vsega tega za opravljanje

neke naloge je prispevek k zmanjševanju stroškov.

Poleg tega pa vsakodnevno prek materialnih nalogov spremljamo tekočo porabo planiranih sredstev, vsak mesec enkrat pa se o stroških pogovarjamo tudi bolj temeljito. Če se le da izkoristim tudi vsako priložnost, da poskušam čimbolj nazorno prikazati, koliko kaj stane. Ker smo v našem obratu zaposleni v glavnem moški, se mi zdi zelo primerno, da cene strojev in naprav primerjam s cenami avtomobila. Imam občutek, da se nekateri šele ob taki primerjavi zamislijo in spoznajo, s kako dragimi napravami upravljajo.«

Rudar: »Kateri so stroški v vaši enoti, na katere lahko pomembno vpliva vsak zaposlen s svojim racionalnim, boljšim delom?«

Venišnik: »Vsakemu zaposlenemu poizkušamo čim bolj vtisniti v zavest dejstvo, da je treba varčevati tako rekoč na vsakem koraku. Prepričan sem, da bomo pri obvladovanju stroškov res uspešni šele takrat, ko se bomo vsi zavedali, da moramo svoje delo v podjetju opravljati tako, kot to znamo doma. Predvsem pa je pomembno, da se obnašamo kot velika družina, saj le enotno zavzemanje za skupne cilje vodi k pravemu uspehu. Naše delo je predvsem montaža in demontaža opreme ter vzdrževanje. Z vestnim in učinkovitim delom tako lahko bistveno prispevamo k zmanjšanju zastojev, kar posledično pomeni zmanjševanje materialnih izdatkov in podaljševanje obratovalnega časa naprav. Vse to pa je že zmanjševanje stroškov.

Pomembno je tudi, da s končanjem montaže naše delo ni končano, ampak moramo tudi sproti spremljati obratovanje naprav. S takšnim preventivnim delom namreč lahko preprečimo večje in dražje okvare. In še ena pomembna prednost je v takšnem preventivnem delovanju, in sicer v tem, da lahko upravljavce naprav pravočasno opozorimo na morebitno napačno rokovanje z napravo, sami pa bolje spoznamo, kaj upravljavec naprave od nje pravzaprav pričakuje.«

Rudar: »Ali sodelavcem na rednih sestankih redno ali občasno predstavljate stroške in njihovo gibanje?«

Venišnik: »Seveda, in ne le na rednih sestankih, to bi bilo premalo. O stroških se je potrebno pogovarjati ob vsaki priložnosti, ob pisanju materialnega naloga, podpisu naloga za dvig zaščitnega sredstva, obravnavi nezgod, letnem preverjanju znanja in še kje.

Pomembno je, da vsak za vsakim svojim dejanjem vidi strošek, se zamisli in predlaga najcenejšo rešitev. Menim, da se velik del zaposlenih že zaveda, da je treba varčevati povsod, še pomembneje pa je, da so jim poznani tudi razlogi takšnega ravnanja.

Vsako leto izdelamo tudi poročilo Elektro službe, kjer med drugim podrobneje prikažemo tudi stroške v preteklem letu. To poročilo predstavimo tudi vsem nadzornikom v njihovih letnih pripravah na preverjanje znanja.«

Rudar: »Ali sodelavce na kakšen način spodbujate k varčevanju in jih nagradjate oziroma jih boste?«

Sodobna upravljalna postaja v jami

Venišnik: »Za doseganje želenih ciljev mora biti prisotna tudi motivacija. Res je, da nekih posebnih mehanizmov nagrajevanja za varčevanje obratovodje nimamo, zato poskušam to reševati v okviru obstoječega sistema nagrajevanja s tako imenovanimi zelenimi skupami. Med ljudmi sicer obstaja pregovor, da hvala žepov ne trga, a dostikrat pohvala za uspešno, varno in varčno delo posamezniku veliko pomeni. Vsi se tega premalo zavedamo, zato tudi na tem segmentu poizkušam narediti čim več. Veliko se pogovarjamo o tem, kaj smo naredili in ob vsaki takšni analizi si postavimo tudi vprašanje, ali bi bili lahko enako uspešni, a cenejši.«

Rudar: »Kako načrtujete stroške v planu za prihodnje leto?«

Venišnik: »Pri načrtovanju stroškov za naslednje leto je osnova plan aktivnosti za naslednje leto. In ker delamo naš plan za naslednje leto v oktobru, nam je v pomoč tudi doseženi rezultat porabe sredstev v prvih devetih mesecih tekočega leta.

Ker so naši stroški dostikrat v veliki meri povezani tudi z planom stroškov in aktivnosti elektro priprave dela, se pred verifikacijo našega plana v okviru poslovnega načrta Premogovnika seveda tudi z njimi posvetujemo in usklajujemo. Pri načrtovanju poizkušamo biti čimbolj objektivni, saj se zavedamo, da so časi napihnjenih planov, da bi jih nam nato nekdo potem umetno zniževal, že zdavnaj mimo. Se pa zgodi, da moramo včasih kakšno aktivnost tudi prestaviti na poznejši čas.«

Rudar: »Ali ste v letu varčevanja sprejeli kakšne posebne ukrepe?«

Venišnik: »Razen dejstva, da se o varčevanju pogovarjamo veliko več kot včasih, kakšnih posebnih ukrepov, ki bi bili le naši, nismo sprejeli.

Osebnostno pa veliko pričakujem od skupnega projekta prenova procesov. Že letos smo z uvedbo ciklusnega delovnega časa na enem delovnem mestu in drugačne organizacije določenih del lahko zmanjšali število zaposlenih in število nadur. Ker pa bomo v prihodnosti v prenovo procesov vključili večje število zaposlenih, pričakujem tudi večje število dobrih idej, kako zmanjševati stroške. Preučiti bomo morali, katere aktivnosti so potrebne in katere se podvajajo, in to ne le v naši službi, ampak na nivoju celotnega premogovnika.

Ker bo v naslednjih štirih letih odšlo v pokoj kar 49 delavcev, kar predstavlja tretjino vseh zaposlenih, in ker ni zaznati kakšnega posebnega trenda zmanjševanja obsega del, bomo morali biti pri opravljanju svojih nalog še toliko bolj aktivni, če bomo želeli svoje delo opraviti v zadovoljstvo vseh.

Ob upoštevanju dejstva, da nas v tem obdobju zapušča kar precej nadzorno tehničnega kadra in da so elektro naprave vedno bolj zahtevne za vzdrževanje, pa bomo morali tako rekoč že jutri začeti z intenzivnejšim usposabljanjem sodelavcev za upravljanje zahtevnejših del. Zavedati se moramo, da tudi avtomatizacija določenih tehnoloških procesov, v kateri nekateri vidijo možnost zmanjševanja števila zaposlenih pri elektro službi, ne bo prinesla bistvenega zmanjševanja potrebnega števila zaposlenih.«

Diana Janežič

PLAKATI, PLAKATI, PLAKATI

Ko jih boste videli, boste točno vedeli, o čem zdajle berete. Svetli, barvni, prijazni vas bodo pozdravili s sten delovnih in pohodnih prostorov. Takoj po našem prazniku - dnevu rudarjev.

Narejeni so bili za vas, z mislijo na vse, ki delate v temi, pod zemljo, pa tudi za vse druge v Premogovniku, saj tudi na nas v delovnem času ne sije sonce in do nas ne seže vonj zelenja.

A, gremo po vrsti. Vse se začne in konča z zdravjem.

Zdravje je osnova za kakovostno življenje in delo. Nanj vplivata tako življenjsko in delovno okolje kot tudi način življenja oziroma razmere na delovnem mestu. Na delovnem mestu preživimo več časa kot doma s svojimi najbližjimi.

Delo lahko škodi zdravju, če moramo delati v nezdravih razmerah, če delavci nismo primerno usposobljeni oziroma ne izvajamo potrebnih ukrepov in postopkov za preprečitev škodljivih vplivov dela na zdravje, če medsebojni odnosi med delavci, delavci in vodstvenimi delavci ter med delavskimi predstavniki in upravo niso ustrezni.

Večina tveganj in nevarnosti pri delu je predvidljivih, zato se lahko neizogamno pri delu izognemo. Delo je mogoče organizirati tako, da poteka varno in ne pov-

zroča poškodb ter obolenj. Poleg naštetega nam skrb za varnost in zdravje pri delu nalagajo tudi določila Zakona o varnosti in zdravju pri delu.

Ali delam dovolj varno?

Že dve leti je tega - bilo je v začetku julija 2004 - ko je vodstvo Premogovnika Velenje uradno pognalo v tek projekt Ali delam dovolj varno, njegov vodja mag. Marjan Kolenc pa je ob tem poudaril, da je delovno okolje v premogovniku potencialno nevarno. Jamska klima, zahtevne naravne razmere v jami, prostor pod zemljo, delovne razmere in delovna sredstva, vse to ustvarja nevarnosti.

Vendar pa se v Premogovniku Velenje že dolgo, načrtno in intenzivno ukvarjamo z odpravljanjem teh nevarnosti oziroma z zmanjševanjem njihovega negativnega vpliva na delavce. Nevarnosti delovnega okolja torej v našem podjetju obvladujemo, želimo pa še bolj vplivati na vsakega zaposlenega, da se bo pri svojem delu spraševal: »Ali delam dovolj varno?«.

Zastavljenega projekta smo se lotili zavzeto, kar so opazili tudi zunaj našega podjetja. V okviru 7. HRM (Human Resource Management = upravljanje s človeškimi viri) konference, ki je potekala predlani v Novi Gorici, kjer so podelili tudi nagrade za najboljše HRM projekte, se je med zmagovalce zapisal tudi Premogovnik Velenje, ki je v hudi konkurenci slovenskih podjetij s projektom Ali delam dovolj varno odnesel prvo nagrado.

Sicer pa je krovni projekt razdeljen na šest podprojektov, med katerimi je tudi promocija, izobraževanje, informiranje, ki ga vodi Božena Steiner, vodja Razvoja kadrov.

Izhodišče projekta promocija, izobraževanje in informiranje je analiza vzrokov nesreč pri delu, predvsem organizacije dela in ravnanja posameznika v primeru nesreče.

Podatki namreč kažejo, da je 70 odstotkov vzrokov subjektivne narave, torej lahko nanje vplivamo kot podjetje in kot posamezniki. Cilja projekta sta ozavestiti

vse zaposlene, da so tudi sami odgovorni za varno delo, in z aktivnostmi v sklopu projekta vplivati na spremembo ravnanja zaposlenih.

Očka, vrni se zdrav domov

Tako je bil že izdelan logotip projekta - ligi rudar in njegov sin z geslom »Očka, vrni se zdrav domov!«, ki sicer ni nov, opominja pa na vse to, kar želimo doseči s krovnim projektom.

V Rudar je bila uvedena nova redna rubrika Živim in delam varno, ki je s svojimi prispevki opozarjala na pomen varnega dela in življenja 24 ur na dan.

Za informiranje o tej vsebini so uporabljena vsa interna orodja komuniciranja, v izobraževalne oblike pa načrtno vključene vsebine o varnosti pri delu, z upoštevanjem konkretnih podatkov, problemov in s sodelovanjem vodij obratov. Lani sredi junija je izšla knjižica o varnosti in zdravju pri delu v Premogovniku Velenje, v kateri so zbrane informacije o nevarnostih pri delu, prikazane v sliki in besedi.

Letos gremo korak dalje. Skupina znotraj podprojekta promocija, izobraževanje in informiranje, v kateri so delali Božena Steiner, Milena Ahtik, Dušan Reberčnik in Dragica Marinšek, je za promocijo varnega dela pripravila plakate.

Torej, plakati. Nameščeni bodo na ključna mesta, opremljeni s kratkimi, jasnimi, enostavnimi navodili za varno delo.

Gotovo bodo pritegnili vaše poglede in vas spomnili na vse tiste nevarnosti, nepazljivosti, nepremišljena dejanja in ravnanja, ki jih poznate, pa jih velikokrat nimate v mislih.

Koristijo naj vam pri vsakdanjem delu in vam pomagajo, da se boste lažje izognili poškodbam in boleznim.

Verjamemo, da bodo večini všeč. Opazili pa jih boste gotovo vsi. 100-odstotno.

V vsakem primeru vam želijo sporočiti, da ste za podjetje pomembni, da sta vaše zdravje in varnost skrb podjetja.

Dovolite torej plakatom, da vas s svojo vsebino, barvitostjo in vedrino prepričajo, da se splača potruditi za svoje zdravje in življenje.

Dragica Marinšek

Zelo je razveseljivo

in povezano z uspešnostjo v našem Premogovniku. Namreč, v prejšnjem mesecu - maju je bila bolniška odsotnost v premogovniku le 4,32-odstotna, kar je najnižji odstotek za maj v zadnjih petnajstih letih.

Vsekakor je vredno pohvale, da tako dobro skrbimo za svoje zdravje in lahko v tako velikem številu prihajamo na delo. Še posebej je podatek vzpodbuden v primerjavi s bolniško odsotnostjo v marcu, ki je bila 6,17 odstotna.

Še zlasti se je bolniška odsotnost zmanjšala v stroškovni enoti Priprave, saj je bila marca skoraj 10-odstotna, maja pa 5,85-odstotna. V stroškovni enoti Proizvodnja je bila v marcu bolniška odsotnost 9,23-odstotna, v maju pa bistveno manjša - 5,93-odstotna.

Ker je bolniška odsotnost tudi pokazatelj števila in teže nesreč pri delu, vemo, da je tudi teh bilo manj in so bile blažje narave. Cilj za letos je, da bi se mesečni bolniški izostanki ustalili pri 5,25 odstotkih. Verjemimo, da nam bo uspelo!

D.M.

Naučimo se obvladati stres

Se ne morete dobro skoncentrirati na delo?

Delovno okolje je lahko za večino ljudi zelo močan povzročitelj stresa. Stres se pojavlja zaradi velikega števila projektov, ki jih izvajamo, zaradi kratkih rokov in zaradi razmer, nad katerimi nimamo vpliva. Vedno pa se najdejo poti, ki nam omogočijo, da se borimo proti stresu in ga tudi poskušamo obvladati.

Nič hudega ni, če zaprosite za pomoč.

Ni potrebno, da vse naredite sami. Verjetno že imate izkušnjo s tem, kajti občutek, da ste sami za vse, je lahko zelo stresen. Napake so bolj pogoste in zelo težko dosežete zastavljeni rok, če imate na grbi zelo veliko dela. Zelo vabljivo je, da bi vse delo opravili sami, če ste taki po naravi, a bolje je, da prosite za pomoč tudi svoje sodelavce. S tem si boste pridobili njihovo zaupanje in podporo.

Kaj najslabšega se vam lahko zgodi, če ne morete opraviti vseh nalog?

Delodajalec vas je zaposlil, ker ste pamenten in dober delavec. Vsekakor boste našli način, kako še naprej prispevati k uspehu družbe.

Živite za danes. Posvetite se delu, ki je pomembno ta trenutek.

Opravljanje samo enega pomembnega dela naenkrat vam omogoča, da delo lahko kontrolirate, kljub temu da je obsežno. Ko en projekt končate, ga odložite in se posvetite drugemu projektu. Če boste to storili, ne boste imeli občutka, da imate ogromno dela.

Naše življenje je prepleteno s situacijami, ki nam povzročajo stres. Glede na to, kako jih obvladujemo, tudi stres različno vpliva na nas. Od vas je odvisno, kako se jih boste lotevali.

Nekaj namigov, kako obvladovati stres

Uporabljajte osnovne tehnike za analizo skrbi. Načela za pomoč!

Zberi vsa dejstva.

Preuči in pretehtaj vsa dejstva, nato se odloči.

Ko si sprejel odločitev, ukrepaj!

Postavi si prioritete in s tem zmanjšaj zaskrbljenost, ki jo povzroča stališče, da je vse zelo pomembno.

Goji pozitivno razmišljanje.

Obvladuj stres in živi za danes.

Imej pregled nad vsemi projekti.

Imej uravnotežen odnos med službenim in zasebnim življenjem.

Ohrani hladno kri v konfliktnih situacijah.

Dale Carnegie

ENERGETIKA.NET

Energetska bilanca 2006

Vlada RS je 13. junija sprejela Energetsko bilanco Republike Slovenije (EBRS) za leto 2006.

Narejena je po mednarodno primerljivi metodologiji Evropskega statističnega urada (Eurostat) in prikazuje v podrobnostih tok 33 različnih virov energije za vse postavke treh glavnih sektorjev bilance: oskrbe, pretvorbe in končne rabe. EBRS 2006 prikazuje energetske podatke za realizirano leto 2004, oceno za leto 2005 ter napoved za leto 2006.

Iz EBRS 2006 je razvidno, da se povečuje delež ekološko primernejših virov energije. Nadaljuje se zmanjševanje rabe ekološko manj primerne domačega rjavega premoga z uvozom čistejših goriv (rjavi premog, naftni proizvodi in zemeljski plin) ter večanjem deleža domačih obnovljivih virov energije. Postopna revitalizacija in prestrukturiranje industrije ter večanje deleža storitvenih dejavnosti izboljšujejo energetske učinkovitost.

Na ravni primarne oskrbe z energijo bo na razpolago 307,1 PJ primarne energije iz:

- 4,134 milijona ton lignita (+4,2% več v primerjavi letom 2005),
- 553,3 tisoč ton domačega rjavega premoga (-7,6%),
- 534,6 tisoč ton uvoženega rjavega premoga (-5,2%),
- 43,5 tisoč ton črnega premoga in antracita (-1,1 %),
- 62,3 tisoč ton koksa (+0,5%),
- 1099,9 milijona Sm³ zemeljskega plina (-3,5%),
- 2,455 milijona ton naftnih derivatov (+1,5 %),
- 59,42 PJ jedrske toplote (-7,1%),
- 21,9 PJ energije iz obnovljivih virov energije (+4,1 %),
- 13,981 PJ hidro energije (+6,5%).

Uvozili bomo 4.801 GWh električne energije, izvozili pa 4.067 GWh električne energije.

Republika Slovenija bo v letu 2006 porabila v energetske namene 214,4 PJ končne energije in za neenergetske rabe 7,5 PJ končne energije. V primerjavi s predhodnim letom bo poraba končne energije v energetske namene večja za

1,5 odstotka, neenergetska raba pa bo manjša za 26,9 odstotka.

V sektorju industrije bo porabljeno 69,1 PJ končne energije (+0,5% več v primerjavi s predhodnim letom), v prometu 65,5 PJ (+0,9%) in v ostali porabi 79,8 PJ (+2,9%).

Struktura porabe virov energije v končni rabi je taka: največji delež (47,3%) bodo imeli naftni proizvodi, sledijo: električna energija (22,8%), zemeljski plin (14,7%), obnovljivi viri energije (9,4%), toplota (4,2%) in trdna goriva z 1,6-odstotnim deležem. Ocenjeno je, da se bo trend dosežene 4-odstotne povprečne letne stopnje rasti porabe električne energije iz obdobja 2001-04 nadaljeval tudi v letih 2005 in 2006.

Zaradi te ocene bo neto poraba električne energije v vseh treh sektorjih končne rabe (industriji, prometu in drugi porabi) večja za 4 odstotke v primerjavi s predhodnim letom.

Končna poraba zemeljskega plina bo 935,4 milijona Sm³ in bo manjša za 5,7 odstotka v primerjavi s porabo v letu 2005. Manjša poraba zemeljskega plina je posledica načrtovane 29,5 odstotka manjše porabe zemeljskega plina v neenergetski rabi ter predvidenih preusme-

ritev nekaterih večjih industrijskih uporabnikov na druge vire energije.

Poraba dizelskega goriva v prometu bo znašala 891.000 ton in bo večja za 8,9 odstotka v primerjavi s predhodnim letom. Poraba motornega bencina bo znašala 592.000 ton in bo manjša za 8,9 odstotka v primerjavi s predhodnim letom. Opazno večje povpraševanje po dizelskem gorivu je posledica povečanega tranzitnega prometa iz vzhodnih držav ob vstopu Slovenije v EU in strukturnega premika slovenskega voznega parka z večanjem deleža vozil z dizelskimi motorji.

Poraba obnovljivih virov energije (OVE) na nivoju oskrbe s primarno energijo bo v letu 2006 znašala 21,9 PJ in bo večja za 4,1 odstotka v primerjavi s predhodnim letom. Največji delež OVE prispeva biomasa s 96,2 odstotka. Preostali delež (manj kot 0,2%) prispevata sončna energija in energija iz plina čistilnih naprav. Emisije škodljivih snovi bodo v letu 2006 v primerjavi s predhodnim letom manjše pri emisijah SO₂ (-1,5%), večje pa pri emisijah CO₂ (+0,5%), NO_x (+1,2%) in trdnih delcih (+3,8%).

Uvozna energetska odvisnost Republike Slovenije bo v letu 2006 50,8 odstotka.

HSE pridobil licenco za opravljanje energetskih dejavnosti v Srbiji

16. junija je Agencija za energetiko Republike Srbije svečano izročila prvih sedem licenc za opravljanje energetskih dejavnosti v Srbiji. Med prvimi podjetji je licenco pridobil tudi HSE prek svoje hčerinske družbe HSE Balkan Energy Beograd. Licenca velja deset let.

S pridobitvijo licence HSE uspešno nadaljuje širjenje svojega poslovanja v JV Evropi. V ta namen je bilo že maja 2003 ustanovljeno Predstavništvo HSE Beograd, saj je področje jugovzhodne Evrope energetsko zelo pomembno, predvsem z vidika oskrbe in porabe, tranzita ter trgovanja z električno energijo. Ta regija predstavlja enega od evropskih regionalnih trgov, ki ima skupaj s Turčijo več kot 140 milijonov prebivalcev, 100 GW nameščenih zmogljivosti za proizvodnjo električne energije in letno porabo okoli 380 TWh.

Celotna regija predstavlja vez med Evropo ter Bližnjim vzhodom in kaspjskim področjem, kjer so bogati viri primarnih energetskih surovin, plina in nafte. Regijsko 400 kV omrežje predstavlja sečišče bodočega mediteranskega in črnomorskega omrežja. Nov, 4.000 km dolg plinovod, z zmogljivostjo 20-25 milijard Nm³/leto, bo prek te regije povezoval nahajališča v Iranu in ob Kaspijskem morju s porabniki v Srednji Evropi. K regionalnemu energetskemu trgu se vse bolj priključuje tudi Turčija, ki je zelo aktivna v procesih odpiranja trga.

Srbija ima v tej regiji pomembno geografsko in energetsko vlogo, saj ima razvit elektroenergetski sistem in pomembne energetske vire, kot so voda, premog in geotermalna energija. Z vidika trgovanja pa je Srbija pomembna zaradi svojega geografskega položaja, saj leži v središču regije in meji na veliko držav.

HSE je na regijskem trgu JV Evrope, skupaj s podporo Predstavništva Beograd, v dobrih treh letih bistveno povečal obseg trgovanja z električno energijo in pozitivno utrdil svojo blagovno znamko. Tudi za v prihodnje ima jasno začrtane cilje, osredotočene na povečanje obsega trgovanja v regiji, ter pripravljen širši nabor možnosti vlaganj v proizvodne zmogljivosti, zato je svoje dejavnosti v tej regiji še okrepil. V začetku leta 2006 je bila tako ustanovljena in registrirana družba HSE Balkan Energy d.o.o. s sedežem v

Beogradu. Njeni cilji so zagotoviti pogoje za širitev trgovanja HSE v regiji jugovzhodne Evrope (licence, podpora sektorju trgovanja), trgovati, snovati in izvajati predinvesticijske in investicijske dejavnosti za naložbe v regiji ter druge povezane dejavnosti, ki lahko posredno ali neposredno povečujejo uspešnost poslovanja.

S smelim prodorom na tuje trge, med katerimi ima omenjena regija zelo pomembno vlogo, so zagotovljeni stabilna rast družbe in skupine HSE, zadosten investicijski potencial za vlaganja v Sloveniji ter dolgoročno stabilna oskrba Slovenije z električno energijo.

HSE, Služba za stike z javnostmi

Ustanovljena fakulteta za energetiko

V marcu so predstavniki Univerze v Mariboru, gospodarskega in visokošolskega ministrstva, Valvazorjevega raziskovalnega centra ter občin Krško in Velenje podpisali pismo o nameri za ustanovitev fakultete za energetiko, 16. junija pa je bila med Univerzo v Mariboru, občino Krško in mestno občino Velenje že podpisana pogodba o donaciji in zagotavljanju pogojev za ustanovitev in zagon fakultete za energetiko v Krškem, Univerzitetnega centra za energetske študije in raziskave v Velenju ter pogojev za izvajanje njenih študijskih in raziskovalnih programov.

Občina Krško bo prispevala 55 odstotkov potrebnih finančnih sredstev, 45 odstotkov mestna občina Velenje, Univerza v Mariboru pa bo zagotovila pripravo študijskih programov, kadrovsko zasedbo in vodila postopke akreditacije študijskih programov v državnih organih.

Fakulteta za energetiko, ki bo članica Univerze v Mariboru, bo imela sedež v Krškem, sedež univerzitetnega centra za energetske študije in raziskave pa bo v Velenju. Predavanja bodo potekala v obeh krajih. Prve študente na novi fakulteti naj bi vpisali že v študijskem letu 2007/08, in to v visokošolskem strokovnem in univerzitetnem programu Tehnologija oskrbovalnih sistemov, v obeh programih pa naj bi bilo 40 študijskih mest. Na magistrskem programu je predvidenih 20 študijskih mest.

Izbrani so tudi že nosilci predmetov. Organizirani bodo štirje moduli za področje hidroenergije, termoenergije,

nuklearne energije ter komplementarnih virov.

Viri financiranja nove fakultete naj bi bile donacije gospodarstva, občine Krško, mestne občine Velenje in Ministrstva za gospodarstvo. Potrebno bo zagotoviti tudi sredstva za prvo leto delovanja do zagotovitve systemskega financiranja. Pri laboratorijskih vajah naj bi uporabljali opremo energetskih subjektov (NEK, TEB idr.), kar pomeni, da je dogovorjena povezava bodoče fakultete z uporabniki, t.j. z gospodarstvom.

www.energetika.net

Količine odpadkov ne naraščajo

Na področju ravnanja z odpadki je bil v zadnjih letih narejen korak naprej. V Sloveniji se po podatkih Ministrstva za okolje in prostor količine odpadkov ne povečujejo, hkrati pa vsako leto raste količina ločeno zbranih odpadkov, ki se nato predelajo oziroma koristno uporabijo.

V Ljubljani je 20. junija potekal posvet na temo gospodarjenja z odpadki, na katerem je spregovoril tudi okoljski minister Janez Podobnik. Ta je povedal, da je področje ravnanja z odpadki v zadnjih desetih letih v Sloveniji doživelo izredno dinamično obdobje. To se odraža na normativnem, investicijskem in organizacijskem področju.

Glavna skrb države na področju ravnanja z odpadki je implementacija predpisov, izboljšanje organizacijske strukture izvajalcev javnih služb na področju ravnanja z odpadki in priprava ustrezne investicijske dokumentacije za črpanje sredstev evropskih skladov. Posebna pozornost pa bo v prihodnje namenjena boljšemu informiranju in ozaveščanju uporabnikov javnih storitev na področju ravnanja z odpadki, je napovedal.

Postregel je s statističnimi podatki, ki potrjujejo, da v Sloveniji količina proizvedenih odpadkov ne narašča, da se povečuje snovna izraba, prav tako pa se povečuje količina ločeno zbrane embalaže. V Sloveniji, kjer je letno proizvedenih 790.000 ton komunalnih odpadkov, je registriranih 57 izvajalcev javne službe zbiranja, prevažanja in odlaganja odpadkov.

energetika.net

V JAMI JE VELIKO BOLJŠE, KOT SEM MISLIL!

Letošnji skok čez kožo, 46. po vrsti, se bo odvijal v soboto, 1. julija. Na mestni stadion bodo tudi letos na koncu parade prikorakali novinci – mladi rudarji, rudarski, strojni in elektro tehniki ter inženirji rudarstva in geotehnologije.

Skupaj jih bo v tem šolskem letu v navedenih smereh končalo šolanje 70. Mnogi od njih so se odločili za nadaljevanje šolanja, nekateri pa bodo iskali delo, predvsem v Premogovniku Velenje. V juniju je bilo v Šolskem centru Velenje krepko čutiti, da se za nekaj dijakov centra bliža slovesni dan: po starem običaju bodo sprejeti v rudarski stan. Pripravljali so gesla, se jih učili, pomerjali uniforme, se seznanjali s svojo vlogo pri skoku.

Tak dogodek ni kar tako, kajti redki so poklici, kjer med starejše, izkušene predstavnike svojega poklica prideš v uniformi, javno, pred tisočglavo množico.

V Velenju smo takšnega običaja vajeni že od leta 1961. Do danes je čez kožo skočilo dobrih 3.000 novincev.

Mladi skakači nestrpno pričakujejo skok v poklic, ki so ga izbrali in dodobra spoznali na praksi v Premogovniku Velenje. Prej ali slej želijo tudi postati člani tega delovnega kolektiva. S tem verjetno ne bo večjih težav, kajti kljub zmanjševanju števila zaposlenih bomo kadre s temi poklici do leta 2040 še potrebovali. Dva letošnja skakača čez kožo in enega dijaka, ki bo to drugo leto, smo ob koncu šolskega leta povprašali, kako so v času šolanja spoznali svoj poklic in Premogovnik Velenje ter kakšne načrte imajo.

Blaž Cvikl

Blaž Cvikl je Velenjčan. Končal je poklicno šolo za strojnega mehanika. Ta poklic je izbral, ker ga strojništvo veseli, ker je prepričan, da so v strojništvu velike možnosti za zaposlitev.

Vendar o njej še ne razmišlja, saj želi čim dlje hoditi v šolo, se čim več naučiti. Kajti znanje je pomembno, pravi. Drugo leto bo nadaljeval šolanje v programu tehnične šole po sistemu 3+2, morda se bo izobraževal vse do univerzitetne izobrazbe.

Zadovoljen je s poklicno šolo in prakso, veliko se je naučil. Največ na praksi, ki jo je opravljal v Premogovniku Velenje, v jami. V tretjem letniku so imeli celo polletje prakse. »Veliko smo se naučili, zanesljivo več, kot če bi le v šoli poslušali teorijo!« trdi Blaž.

Občutki ob stiku z jamo? »Čisto drugače sem si predstavljal jamske prostore. Menil sem, da bomo v nekem pros-

»Veliko smo se naučili, zanesljivo več, kot če bi le v šoli poslušali teorijo!« trdi Blaž Cvikl.

toru, jamski delavnici in bomo »šraufali mašine«.

Pa je delo strojnika v jami zelo raznoliko, razgibano. Strojna montaža zajema več vrst del: montažo transportnih trakov, daljšanje pnevmatskih vodov, vzdrževanje vodovoda, strojev in naprav. Meni je takšno delo zelo všeč, čeprav sem si ga res drugače predstavljal.«

1. julija bo Blaž torej skočil čez kožo. Približno ve, kaj ga čaka, saj si je v preteklih letih že večkrat ogledal to prireditvev. »Nanjo smo se v šoli pripravljali. Sprejeli smo že uniforme, razdelili so nam gesla ... Zdaj pa, kar bo, pa bo!«

S tem se ne obremenjuje, kar tudi ni v njegovi naravi. Rad ima motorje, dina-

mično življenje, pekočo hrano, dolgčas mu je tuj.

Blaž se od šole torej še ne poslavlja. Dosegel je eno stopnjo izobrazbe, a bo dijak še naprej. Na minula tri leta, druženje s sošolci in profesorji bo imel lepe spomine, z enim in drugimi pa se bo srečeval še naprej.

Rok Gril

Doma je v Šoštanju, končal pa je rudarsko tehnično šolo. Za poklic rudarja sta ga navdušila oče in dedi, ki sta oba delala v premogovniku. Rudarska šola se mu ni zdela pretežka, poleg tega je v njenem predmetniku našel veliko stvari, ki ga zanimajo in mu bodo koristila v vsakdanjem življenju.

»Jama me je prijetno presenetila. Sploh ni bilo tako, kot je v Muzeju premogovništva Slovenije, pa tudi sicer sem si marsikaj drugače predstavljal. Domneval sem namreč, da je vse naokoli premog, ugotovil pa sem, da so glavni hodniki kot cestni predori, le na čelu, na odkopu imaš stik s premogom. Veliko boljše je, kot sem mislil!

Prvi stik z jamo je bil tudi zelo vznemirljiv zaradi teme, glasov ... Potem pa sem se tega navadil in sprejel kot nekaj vsakdanjega.

Letos smo prakso opravljali na odkopu v jami Pesje, nato na odkopu G1/C v jami Preloge, na pripravnih deloviščih in na vzdržbi jamskih prog.

Z rudarji smo mi, dijaki, vzpostavili zelo dobre odnose. Šalili smo se, veliko smo se pogovarjali, veliko svojih izkušenj in znanja so prenesli na nas, nas opozarjali na pravilno delo. Veliko so nas poučili o varnosti, preverjali so naše znanje o plinih in drugih nevarnostih.

Strah v jami? Mene ni bilo strah. Oče in dedi sta mi pripovedovala o delovnih razmerah in nevarnostih, ko je v jami bila še »klasika«. Takrat je bilo veliko bolj nevarno, kot je danes.

Sedaj je najbolj nevarno delo na pripravah in na odkopu, predvsem zaradi plinov, vode.

Pri vsakem delu v jami pa je treba paziti na varnost, da ti ne pade na glavo kakšen kos premoga ... Uporabljati je treba zaščitna sredstva, čelado, očala,« samo-zavestno pripoveduje Rok.

Tudi on približno ve, kaj ga čaka na skoku čez kožo. Njegov oče je strelec pri kanonadi na dan praznika in Rok se mu je pri tem delu že velikokrat pridružil.

Rok Gril: »Z rudarji smo mi, dijaki, vzpostavili zelo dobre odnose.«

Letošnjega 1. julija bo kot njegovi šolski kolegi stopil na sod, a tudi povedal geslo. Za to vlogo se je javil sam, tudi geslo je sam napisal, zato mu le skrbno prisluhnite.

Rok ima bogato zapolnjen prosti čas. Rad kolesari, igra košarko in ulični hokej, za kar so si fantje pri stari šoli Biba Roeck uredili igrišče. Veliko časa preživi z dekletom. 7 let igra tudi klarinet.

Poudaril je, da se je s športom in z glasbo lahko ukvarjal tudi zato, ker so ga pri tem spodbujali v šoli in mu dajali možnost, čas. Pohvalne besede je posebej namenil profesorjem v rudarski šoli: »Profesorji so bili z nami strpni, veliko znanja so nam dajali in lepo smo se razumeli. Vedno so bili pripravljeni odgovorjati na naša vprašanja, nam pomagati, svetovati. Tudi s profesorji na praksi smo se dobro ujeli, s sošolci pa smo sploh prijatelji. Na srednjo šolo bom imel zelo lepe spomine.«

Peter Rotovnik

V šolo prihaja s Tolstega vrha pri Mislinji. Njegovo zanimanje je že v rani mladosti pritegnila elektrika, zato je bil v tem šolskem letu dijak drugega letnika za poklic elektrotehnika energetika.

S praktičnim delom se je lani seznanjal v delavnici remonta, letos pa je po nekaj urah dela v učnem kotičku v delavnici okusil že tudi jamska delovišča.

»Pričakoval nisem kaj drugačnega, kot sem potem doživel v jami, ne glede stro-

jev in naprav ne glede delovnih razmer. O tem so nam namreč inštruktorji veliko povedali. V jami so električne naprave v protieksplzijski zaščiti, večjo pozornost je treba posvečati varnosti pri delu.«

Peter si s športom ni domač, a to ne pomeni, da nima zapolnjenega prostega časa. Nekaj ga nameni delu na domači kmetiji, nekaj pa svoji strasti - hitrosti na različne načine. Na prvem mestu je formula 1, na drugem dirke svetovnega prvenstva v cestno-hitrostnem motociklizmu, na tretjem smuk.

Peter teh hitrosti (še) ne preizkuša v praksi. Seveda se v dirkalnikih ne vozi, a pravi, da bi se, če bi imel denar ter če bi v Sloveniji imeli več možnosti in bi bilo več zanimanja za avtomobilski šport.

Strastno pa zadnjih devet let prek medijev spremlja vse, kar se dogaja v formuli 1. V tekmovalnem smislu je njegov

»Pričakoval nisem kaj drugačnega, kot sem potem doživel v jami,« pravi Peter Rotovnik.

favorit Michael Schumacher, a Peter se zanima tudi za tehniko, dirkalne avtomobile, zgodovino in razvoj tega športa od leta 1950 naprej ter za vse, kar se ob dirkah še dogaja.

Peter se odlično počuti tako v šoli pri pouku kot pri praksi: »Profesorji so zelo dobri, posebej pri praksi nam je gospod Anton Kaš veliko povedal in nam svetoval. Prav tako so nam v šoli profesorji vedno na voljo za odgovore na vprašanja, za pojasnila.« Skok čez kožo pa ga čaka prihodnje leto.

Diana Janežič

IMEL SEM TO SREČO, DA SEM POSTAL VODJA NOVINCEV

AVTO »Všeč so mi nemški avtomobili. Zame je pomembno, da je avto kar najbolj uporaben. Nisem človek, ki bi se navezal na določen avto, zato doslej še nisem bil zvest celo leto niti enemu. Slaba stran tega je, da še vedno nimam nič popusta pri zavarovanju. Trenutno pa sem predan passatu.«

BRIGITA »Je moja življenjska sopotnica, ki me vedno podpira in spodbuja. V skupnem življenju sva se zelo dobro ujela, lahko rečem, da razvija dober zakon. Ko je le mogoče, se odpraviva na sprehod, največkrat po parku v zdravilišču Dobrna. Brigita zelo rada pomaga ljudem, zato se je odločila za poklic v zdravstvu in je zaposlena v psihiatrični bolnišnici v Vojniku. Včasih se sprašujem, kako lahko vse delo, ki ga ima, opravi z dvema rokama. Ve, kaj hoče, zna pa tudi uživati.«

CILJ »Življenje je postalo zelo tempirano, zato si je nujno postaviti cilje. Postaviti si jih moramo realno, da so jasni, merljivi in predvsem dosegljivi. S postavljanjem ciljev si dvigujem samozavest in motivacijo, ki ju skušam prenesti tudi na druge. Cilje si postavljam tako v službi kot doma in vedno jih poskušam postaviti v sodelovanju s sodelavci oziroma s svojimi najbližjimi. Postavljanje ciljev je res koristno in ko jih dosežeš, si lahko zastaviš nove, še višje in bolj zahtevne.«

ČAS »Najprej pomislim na prosti čas, čeprav je tega vedno manj. Delovni čas preživim večinoma v podjetju, nekaj malega pa sem aktiven tudi v Šolskem centru Velenje. Za delovni čas štejem tudi vsakodnevna opravila okoli hiše, v kateri živimo, čeprav je to bolj ali manj sprostitiv. Večino prostega časa preživim z družino in s prijatelji. Zelo rad igram tenis in nogomet, če je le mogoče pa pozimi vsaj enkrat tedensko obiščem savno. Velikokrat se odpravim tudi na domačijo, ki je tri km iz Dobrne, na pomoč staršem in bratu.«

DELO »Nikdar ga ne zmanjka. Včasih ga dam na stran in si rečem, pa saj bo

počakalo. Vsi, ki me poznajo, pa vedo, da mi ni težko delati. Kot večina rudarjev sem začel delati v obratu Proizvodnja, in sicer na odkopu v jami Škale, kasneje sem napredoval v rudarskega nadzornika in opravljal dela obratnega tehnika v obratu Proizvodnja. Po opravljenem študiju za inženirja rudarstva in geotehnologije sem bil leta 2003 prezaporejen na mesto poslovodje praktičnega izobraževanja v rudarski usmeritvi v obrat Zračenje in izobraževanje. Z letošnjim odhodom Alojza Kosa v pokoj pa prevzemam mesto vodje praktičnega izobraževanja rudarske smeri. Z delom sem zadovoljen, zanimivo je, še posebej zato, ker pri delu z dijaki, študenti in pripravniki spoznavam nove sodelavce.«

ENERGIJA »Energijo povezujem z delom. Vsako gibanje zahteva energijo. Včasih je energije več, včasih manj, vedno pa dovolj. Vzdržujem jo predvsem s popoldanskimi sprehodi in s sproščanjem pri rekreaciji. Energijo pridobivam zlasti čez vikende in kadar si privoščim kakšen dan dopusta. Po možnostih se udeležujem organiziranih rekreacijskošportnih prireditev. Pozimi si novih moči nabiram v bazenih in savni, poleti pa je zame idealno kolesarjenje in planinarje-

nje. Seveda ne smem pozabiti na hrano, ki pravzaprav daje energijo. Sicer pa pri mojih letih energija še ne bi smela biti vprašljiva!«

FINANCE »Bodimo pošteni, vsak si želi dovolj denarja, zato tudi hodimo v službo. Način življenja pa je največkrat takšen, da denarja ni nikoli dovolj. Vendar menim, da je mogoče normalno povprečno živeti. Imam srečo, da so me starši dobro naučili ravnati z denarjem. Večkrat sem že slišal, da je denar kot prijateljstvo, lažje ga je pridobiti kot obdržati. Za finance pravijo, da so odvisne od dobrega gospodarjenja, jaz pa to ponavadi prepustim Brigiti.«

GLASBA »Najraje poslušam zabavno glasbo, tako slovensko kot tujo. Poslušam jo pri vseh opravkih doma, v avtu, spremlja me celo med spanjem. Kot otrok sem se poskušal naučiti igrati harmoniko, a je bilo premalo tako volje kot talenta. Tako sem ostal zvest poslušalec, imam veliko cedejev, ki mi jih je v glavnem posnel brat.«

HRANA »Glede hrane nisem izbirčen. Res je, da določene jedi jem z večjim tekotom kot druge, ampak jem vse. Sem ljubitelj mesa in ga jem pravzaprav vsak dan. Včasih dobim občutek, da se ne

prehranjujem najbolj zdravo, vendar to kompenziram z intenzivnim gibanjem. Dobri hrani se zelo težko uprem, izogibam pa se hitro pripravljeno hrani. Najbolj pri srcu mi je francoska solata, ki je zato pogosto na mojem jedilniku.«

IMETJE »Ne pomeni mi veliko. Več kot ga imaš, več je vzdrževanja in stroškov. Zadovoljen sem s tistim, kar imam in nimam želje po nekakšnem velikem premoženju. Življenje je prekratko, da bi vselej vlagali za boljšo prihodnost. Ko si mlad, si nekega velikega imetja ne moreš ustvariti, ko pa si starejši, ti to ne pomeni kaj dosti.«

JAMA »Ob besedi jama sta prvi asociaciji Premogovnik Velenje in tema. V jamo zahajam po potrebi, kolikor mi narekuje delo. Poleg zunanjih delovišč, ki jih moram obhoditi, imamo delovišča tudi v jami, največkrat tako obiščem jama Pesje. Če bi bilo možno, bi se v jamo spuščal bolj pogosto, saj me nanjo vežejo lepi spomini zaradi sodelavcev. Na jamske sodelavce sem še posebej ponosen, navezan, ker so me zelo lepo sprejeli. Enkratno se ujamemo in pomembno je, da ob kakšni šali ni nobenih zamer.«

KINO »Ob večerih, pred spanjem zelo rad pogledam kakšen film. Večina filmov, ki me pritegnejo, je akcijskih, trilerjev, komedij in tudi kakšen romantični film je med njimi. Imam tudi kar nekaj izbranih filmov na DVD, ki jih pogledam večkrat. Odpravimo se tudi v kino, kjer ponavadi pogledamo kakšno premiero dobrega filma. V kratkem načrtujem ogled dobrega filma v tridimenzionalni obliki, kajti v takšni obliki si še nisem ogledal nobenega filma. Menim, da se lahko iz filmov marsikaj naučimo in nam je kaj od tega potem mogoče prihranjeno v življenju.«

LEPOTA »Minljiva je. Zase lahko rečem, da sem zadovoljen takšen, kakršen sem. Ne bi se kaj dosti spreminjal, čeprav je danes možnosti veliko. Bolj se posvečam notranji lepoti, saj je pomembnejša in za nasprotje od zunanje jo lahko z leti razvijamo. Lep človek je tisti, ki te pogleda v oči, ti ničesar ne skriva in ni škodoželjen. Žal je takšnih vse manj.«

MOTO »Ne zanašaj se na druge, oblikuj in živi svoje življenje. Vse, kar naredim sam, je pravzaprav moj moto. Pri tem se največ naučim in pridobivam znanje ter izkušnje. Ne zagovarjam ljudi, ki živijo po liniji najmanjšega odpora, in tistih, ki veliko govorijo, naredijo pa bolj malo.«

NOVA CERKEV »Nova Cerkev je sedež pošte, kamor spada kraj Socka, v katerem živim z družino. To so zelo lepi kraji in prijazni ljudje. Tu najdete kvalitetne poti za planinarjenje, kolesarjenje in sprehode. Kraj ni velik, zato se ljudje med sabo dobro poznamo in smo povezani. Skozi leto je organiziranih kar nekaj tradicionalnih prireditvev in večina jih je v poletnem času.«

OTROŠTVO »Otroška leta so bila lepa, doživeta predvsem skozi igro. Živel sem na vasi, tri kilometre oddaljeni od Dobrne, kamor se zdaj zelo rad vračam. Družil sem se z vrstniki in s starejšim bratom, na katerega sem že iz otroštva zelo navezan. Starša sta skrbela, da je bilo vsega dovolj in bilo je prijetno, žal pa so ta leta prehitro minila.«

PREMOGOVNIK »V njem sem zaposlen od leta 1993, in to je tudi moja prva zaposlitev. Za rudarski poklic sem se odločil predvsem zaradi predstavitve poklicev rudarske šole na osnovni šoli v Dobrni in zaradi družinske tradicije. V Premogovniku je bil zaposlen moj oče, in sicer pri jamskem transportu, in v njem je zaposlen tudi moj brat, prav tako pri transportu.«

RED »Ljudje bi se morali najprej naučiti poslušati in primerno vesti. Reda se držim tako v službi kot doma. Težko je motivirati nekoga, ki že v osnovi vse razvrednoti z neredom. Ljudje se razlikujemo predvsem po tem, da nekateri naredijo vse brez ugovarjanja, drugi se spet nenehno smilijo sami sebi, kako težko nalogo imajo, čeprav ni nič zahtevnejša od drugih. Reda sem se naučil od staršev, ki sta naju z bratom strogo vzgajala.«

SKOK »Ob besedi skok ne razmišljam o skoku čez plot, ampak o dnevu rudarjev, ko novinci s skokom čez kožo postanejo naši sodelavci. Na tej prireditvi dijaki in študentje zaključnih letnikov rudarske, strojne in elektro smeri skočijo v rudarski stan. Preden novince sprejmemo med rudarje, povedo izvirno geslo, kar daje odsev trenutnim aktualnim dogodkom. Letos bomo imeli že 46. tradicionalni skok čez kožo in bomo medse sprejeli 70 novincev. Vabljeni tudi vsi gledalci!«

ŠPORT »S športom se zelo rad ukvarjam. Že kot otroci smo si sami organizirali atletske mitinge, predvsem razne mnogoboje. Lahko se pohvalim z medaljo na krosu iz osnovne šole, kasneje sem bil povabljen v atletski klub Klavdivar v Celju, vendar zaradi pričetka

šolanja na srednji šoli v Velenju ni bilo mogoče uskladiti urnika. Sedaj s prijatelji odigram kakšno partijo tenisa ali nogometa, zelo rad tudi kolesarim in plavam, šport pa spremljam tudi prek televizije in drugih medijev.«

TIAN »Najlepše darilo v mojem življenju. Z Brigito sva ga povila ob koncu maja. Vsekakor velika sprememba v življenju, ki prinaša veliko veselja in smeha pa tudi neprespanih noči. Kdo bi si mislil, da ima že toliko energije! On je tisti, ki mi vzame ogromno prostega časa. Z njim je vse drugače, je pa očitno, da smo z njim še bolj povezani. Zelo rad bi že kaj povedal, vendar mora zaenkrat še samo poslušati. Je pravi sonček v družini in nam včasih že nameni kakšen brezzobi nasmešek.«

UNIFORMA »Veliko mi pomeni, saj je simbol rudarskega stanu in jo je težko pridobiti. Imel sem to srečo, da sem postal vodja novincev na prireditvi skok čez kožo in jo zato tudi zadalžil. Uniformiranci se ob rudarskem prazniku zberemo na Titovem trgu in od tam v spremeljavi pihalnega orkestra odkorakamo na mestni stadion, kjer je osrednja prireditvev, ki si jo pride ogledati ogromno ljudi. Toliko uniformirancev - kot na dan rudarjev - ni mogoče videti pogosto, praznuje celo Velenje, zato je praznik rudarjev zame pravzaprav praznik mesta Velenje.«

VINO »Nisem poznavalec, temveč občudovalec vin in vino je zame čudovito dopolnilo k hrani, pomirjevalo po utrudljivem dnevu in blago poživilo. Obožujem rdeča vina. Največ popijem dobrega cvička, ki mi ga dostavlja sodelavec z Dolenjske, najrajši pa imam sladki refošk. Z vinom je pač tako kot z delom, najti je treba pravo mero.«

ZNANJE »Je vse večja vrednota. Moja načela so, da je treba znanje izpopolnjevati, širiti in utrditi. Z znanjem si ustvarimo samozavest in avtoriteto, z njim lahko dosežemo horizontalno ali vertikalno napredovanje. Pridobimo ga lahko na različne načine, bodisi s predavanjem, iz knjig, zelo dobrodošle so tudi izkušnje in nasveti sodelavcev. Veliko se naučim tudi z reševanjem križank.«

ŽELJE »Željo razumem kot čustveno potrebo po nečem. Z življenjem sem zaenkrat zadovoljen, moje želje pa so skromne. Želim si srečno družino, da bi bili zdravi, uspešni in da bi bili z mano zadovoljni ljudje, ki me obdajajo.«

Dragica Marinšek

POSLOV VELIKO, DELAVCEV IN PROSTORA PREMALO

Profitni center Robinoks v HTZ IP velja za zelo uspešnega. Njihov uspeh temelji na dobrih in dolgoročnih poslih, znanju in usposobljenosti zaposlenih in tudi njihovi veliki pripadnosti profitnemu centru.

Ta naj bi se v sedanji fazi privatizacije preobrazil v hčerinsko družbo Premogovnika Velenje, nato pa lastnil. Vsi zaposleni v Robinoksu so pripravljene svoja sredstva vložiti v novo podjetje, saj v njem vidijo svojo prihodnost in so prepričani v kakovostni proizvodni program. Ta za zdaj zajema maloserijske izdelke iz nerjavnega jekla za znanega kupca.

Kaj vse in za koga delajo, je predstavil vodja profitnega centra Robi Jamnikar.

Jamnikar: »Prek podjetja Wikins iz Mislinje smo prišli v verigo poddobaviteljev velikega avstrijskega proizvajalca opreme za hidroelektrarne Andritz, ki posluje po celem svetu. Pri nas delamo izdelke iz tanke pločevine in poskrbimo za razrez, sestavo, varjenje in končno čiščenje. Pri tem poskrbimo tudi za nabavo materiala, osnovne načrte pa nam pošlje naročnik, ki poskrbi tudi za odvoz izdelkov.

S tem poslom smo zadovoljni, ker dobivamo naročila za več mesecev vnaprej in lahko svoje delo dobro načrtujemo, poleg tega pa kalkulacija kaže, da smo uspešni, saj izkazujemo ostanek prihodka. Reklamacij do sedaj nismo imeli in naročnik je z nami zadovoljen.

Drugi posel, ki je pri nas utečen že od lani, je izdelovanje industrijskih kap za dimnike za podjetje Sigma Nova iz Žalca. Naročila so velika in te kape bi lahko izdelovali 24 ur na dan. Delo je zanimivo in ustvarjalno tudi za delavce. Tretji večji partner, s katerim dobro sodelujemo, pa je podjetje Gostol-Gopan iz Nove Gorice, ki je velik dobavitelj opreme, predvsem za pekarsko industrijo. Zanj smo dobavitelj raznih sestavnih delov za postrojenja, ki jih izdelujejo.

Delovni, usposobljeni in pripadni delavci Robinoksa so njegov največji kapital. Skrajno levo vodja profitnega centra Robert Jamnikar.

Že kar poznani pa smo po izdelovanju ograj iz nerjavnega jekla za različne objekte, kar je sedaj tudi v modi. Veliko modernih poslovnih pa tudi stanovanjskih objektov je iz stekla, kamna in lesa, k čemur kombinirajo nerjavno jeklo. Kar nekaj naših ograj je že v Velenju, trenutno pa smo zaposleni z izdelovanjem ograj za bazenski kompleks pri hotelu Vivat v Moravskih Toplicah ter na objektu avtocestne baze Novo mesto, pogovarjamo pa se tudi za opremo dveh trgovsko-poslovnih objektov, in sicer na Ptuj in v Mengšu.

Še od lani je 'v zraku' posel z Elanom, za katerega naj bi serijsko izdelovali rezervoarje za nafto za tri tipe jadrnic. Sedaj čakamo na izdajo certifikata nemškega Lloyda za te izdelke in odločitev pričakujem še letos.«

V Robinoksu imajo proizvodne zmogljivosti zasedene skoraj do konca leta in delo morajo skrbno organizirati, da kakovostno in pravočasno izdelajo vse naročene izdelke. Zaposlenih je 12 delavcev, od tega 6 redno, drugi pogodbeno. Vedno se razveselijo tudi praktikantov, ki so pri njih polno zaposleni, s pravim delom strojnega mehanika in v Robinoksu upajo, da se bo kdo od njih vrnil k redni zaposlitvi. Delo v podjetju je primerno tudi za invalide in sedaj imajo zaposlena dva.

Robinoks je mlado podjetje, pa vendar je na trgu že našlo svoje mesto in svoje kupce. Posle dobijo s pomočjo klasičnih marketinških orodij in javnih razpisov, pa tudi tako, da jih naročniki poiščejo po sistemu 'dober glas seže v deveto vas', kajti zadovoljni kupci jih priporo-

RUDAR

PRILOGA O UPOKOJENIH DELAVCIH PODJETJA
junij 2006, številka 6, leto XL

**UPOKOJENIM
SODELAVKAM
IN SODELAVCEM
ČESTITAMO
OB DNEVU RUDARJEV!**

Nekateri ljudje pridejo v naše življenje in hitro odidejo. Drugi ostanejo nekaj časa in pustijo sledi v naših srcih. Potem nismo nikoli več enaki.

122 se vas je v letu od lanskega do letošnjega junija poslovilo od dela v Premogovniku Velenje in njegovih povezanih družbah. Vsak od vas je v nas, ki ostajamo na delu še naprej, pustil sledi.

Kako bi tudi drugače moglo biti! Ko ste v sedemdesetih ali osemdesetih letih prejšnjega stoletja prišli na delo, ste postali člani velikega delovnega kolektiva. Seznanili ste se s svojim delovnim mestom in nalogami na njem, hkrati pa ste se vsak dan seznanjali z vedno večjim krogom sodelavcev. Ne le tistih, s katerimi ste morali dobesedno skupaj poprijeti za delo, temveč tudi s tistimi, ki so vam delo omogočali in tako ali drugače skrbeli za vašo varnost in dobro počutje na delu.

Ste kdaj pomislili, s koliko ljudmi smo pravzaprav povezani pri delu? Od tistih, ki nas (morda) pripeljejo na delo, nas sprejmejo na vhodu, pripravijo garderobo, dajo malico, odpeljejo v jamo in po njej, poskrbijo za svež zrak, vodo, svetlobo, brezhibno delovanje strojev in naprav, material in zaščitna sredstva ter še vse drugo, kar potrebujemo pri delu. Nenazadnje nam je nekdo vsak mesec izračunal plačo. Tudi če ste delali v delavnici ali pisarni, je bila zgodba podobna.

Hkrati pa niste prihajali na delo le zato, da bi nekaj počeli sami zase. Vsako opravilo ste počeli tudi za nekoga drugega, da je delovni proces tekel nemoteno.

Med vsemi nami so se spletale vezi tudi na poti na delo in domov, ob skupnih praznovanjih, prireditvah, naši sodelavci so naši sosede, sorodniki.

Vse to je bogat splet odnosov, ki jih odhod v pokoj v nekem smislu prekine. A samo v tem smislu, da se na delu ne bomo več srečevali. Prav gotovo pa se bomo - in potrudite se za to - na mestnih ulicah, prireditvah, srečanjih, v društvih, pri hobijih.

Negujte te vezi z nekdanjimi sodelavci, spominjajte se podjetja, v katerem ste dolga leta delali in si prislužili pokojnino. Pridite še kdaj na obisk, povprašajte, kako nam gre, kako se razvijamo in napredujemo. Ohranjajte pripadnost podjetju v naklonjenih mislih in z udeležbo na njegovih prireditvah, od katerih bodo mnoge namenjene tudi vam.

Prva je tik pred vrati. 46. skok čez kožo in rudarski piknik. Se vidimo 1. julija na mestnem stadionu in nato ob restavraciji Jezero, da znova poklepetamo!

Diana Janežič

Franjo Čabradi,
upokojen 30. junija 2005

Rodil se je 1. 4. 1957 v Čakovcu, Hrvaška. Poročen z Božico, rojeno Martinec. Oče dveh otrok: Dejana in Bojana.

V podjetju se je zaposlil leta 1981 kot kvalificirani zidar v Zračanju. Leta 1995 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Opravil je izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se rekreativno ukvarja s športom, v pokoju pa bo delal na manjši kmetiji.

Sodelavcem želi, da z varnim delom pridejo zdravi za njim v pokoj.

Vili Repas,
upokojen 30. junija

Rodil se je 18. 9. 1954 v Spodnjem Doliču. Poročen z Greto, rojeno Pačnik. Oče treh otrok: Marka, Tomaža in Andreje.

V podjetju se je zaposlil leta 1985 kot nekvalificiran delavec v Zračanju, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot

skladiščnik v jami. Bil je član sindikata.

V pokoju si bo čas krajšal s kmetovanjem ter z mnogimi konjički, za katere do sedaj ni imel dovolj časa.

»Veseli sem, da sem delal s sodelavci, s katerimi smo se zelo dobro razumeli. Zahvaljujem se vam za vse lepe trenutke, ki sem jih preživel z vami. Želim, da bi ostali zdravi in dočakali upokojitev. Vsem želim srečno!« je zapisal.

Ekrem Softić,
upokojen 30. junija

Rodil se je 11. 5. 1958 v Gnojnicu, BiH. Poročen z Behijo, rojeno Mujić. Oče treh otrok: Alme, Alise in Almirja.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1978, s prekinitvijo pa že od leta 1975. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Rudarskem praktičnem pouku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot vodja priprave. Opravil je tečaj za kvalificiranega rudarja in za kombajnista.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo vrtnaril, po zdravje in dobro počutje pa se bo večkrat odpravil tudi v zdravilišča.

Ob svoji upokojitvi želi vsem sodelavcem, da bi tudi oni dočakali dan upokojitve, in to polni zdravja in pozitivne energije. »Vse hudo pozabite, dobro pa naj vam ostane v spominu,« je zapisal.

Jože Kompari,
upokojen 13. julija

Rodil se je 12. 3. 1947 v Velenju. Poročen z Mileno, rojeno Sirk. Oče dveh otrok: Smilje in Bogdana.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1969, s prekinitvami pa že od leta 1965. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Zunanjem obratu. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v HTZ IP, kjer je delal do upokojitve kot strojni dispečer. Leta 1977 je opravil izpit za kvalificiranega transportnega delavca.

Bil je član delavskega sveta in sindikata ter športni referent obrata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je rad igral nogomet in bil član NK Usnjar Šoštanj, njegov hobi je bilo reševanje križank. V pokoju bo za rekreacijo hodil, plaval in planinaril.

Sodelavcem želi veliko zdravja in sreče ter čimprejšnji odhod v pokoj.

Mustafa Majetič,
upokojen 15. julija

Rodil se je 8. 6. 1959 v Maje-

tiču, BiH. Poročen s Fadilo, rojeno Jakupovič. Oče treh otrok: Nejada, Rahile in Musfedina.

V podjetju se je zaposlil leta 1982 kot nekvalificiran delavec v Transportu. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v HTZ IP, kjer je delal do upokojitve kot kopalničar.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času rad kolesari. Svojim sodelavcem želi veliko sreče, zdravja in uspehov pri delu.

Franc Božič,
upokojen 16. julija

Rodil se je 25. 10. 1953 v Reštanju pri Senovem. Poročen z Branko, rojeno Hažič. Oče dveh otrok: Gabrijele in Jasne.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1986, prvič pa že leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar pri Jamskem transportu, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudarski nadzornik. Leta 1986 je uspešno končal šolanje v strojni tehnični šoli.

Bil je član delavskega sveta, sveta delavcev in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času kolesari, igra tenis, lovi ribe; je član RD Velenje in RD Šempeter v Savinjski dolini. V pokoju se bo ukvarjal z vsemi temi dejavnostmi, več časa pa bo imel za sprehode s psom.

»Sreča naj bo vaše vodilo skozi trenutke sedanjosti, naj sleherni od vas v zdrav-

ju dočaka posebni trenutek – upokojitev,« je zapisal za konec.

**Marjan Vrtačnik,
upokojen 16. avgusta**

Rodil se je 16. 2. 1957 v Celju. Poročen z Ireno, rojeno Žerjav. Oče dveh otrok: Anite in Dejana.

V podjetju se je zaposlil leta 1982 kot nekvalificiran delavec v Jamski mehanizaciji. Leta 2004 je bil premeščen v HTZ IP, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Kot upokojenec bo zahajal v hribe, gobaril, kolesaril, privoščil pa si bo tudi malo lenarjenja. Sodelavcem želi veliko delovnih uspehov in čim manj nezgod.

**Miran Korošec,
upokojen 18. avgusta**

Rodil se je 18. 3. 1958 v Celju. Poročen z Jadranko, rojeno Pirc. Oče dveh otrok: Nine in Gregorja.

V podjetju se je zaposlil leta 1978 kot polkvalificiran kovinar pri Jamski mehanizaciji. Bil je večkrat premeščen,

nazadnje leta 2003 v HTZ IP, kjer je delal do upokojitve kot kopalničar.

Bil je član ZK, delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za do 10 let aktivnega dela v jamski reševalni četi in za 50-krat darovano kri.

V pokoju se bo ukvarjal z vnučko Ines, delom okoli hiše, izleti in s kolesarjenjem.

Sodelavcem želi največ zdravja in čim manj nesreč pri delu.

**Franc Pavlič,
upokojen 19. avgusta**

Rodil se je 22. 11. 1957 v Spodnjem Doliču. Poročen z Lenko, rojeno Ošlak. Oče treh otrok: Ane, Luka in Polone.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1979, s prekinitvijo pa že od leta 1977. Zaposlil se je kot kvalificirani zidar v Zračenu, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja skupine. Leta 1981 je opravil izpit za kvalificiranega kopača in leta 1982 za jamskega reševalca.

Bil je član sveta delavcev in sindikalni poverjenik.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 21 let aktivnega dela v jamski reševalni četi, kjer je prejel bronasto, srebrno in zlato značko reševalca.

Je član kulturnega društva Avgust Hribar v Doliču in nastopa kot amaterski igravec. Za rekreacijo kolesari, gobarji, hodi v gore, ureja sadovnjak in rože. Kot upokojenec bo za vse to imel več časa.

»Svojim sodelavcem želim predvsem, da bi zdravi prišli do svojega cilja. Želim jim veliko družinskega razumevanja in sreče. Večkrat se spomnim na vas! Pazite nase in srečno!« je zapisal.

**Anton Drev,
upokojen 5. septembra**

Rodil se je 5. 1. 1957 v Arnačah. Poročen s Sonjo, rojeno Golob. Oče dveh otrok: Jasmine in Dejana.

V podjetju se je zaposlil leta 1983 kot nekvalificiran delavec pri Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudar na pripravi. Leta 1984 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1985 za kvalificiranega rudarja ter leta 1996 za kombajnista.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času igra odbojko, tenis, kolesari. V pokoju bo poleg tega še gobaril in vrtnaril.

Svojim sodelavcem želi uspešno in varno delo ter da bi zdravi dočakali upokojitev.

**Marjana Drobež,
upokojena 18. septembra**

Rodila se je 2. 5. 1951 v Celju. Poročena z Jožetom. Mati dveh otrok: Mitja in Katje.

V podjetju je neprekinjeno delala od leta 1974, prvič pa že leta 1969. Zaposlila se je kot kvalificirana električarka – tehnična risarka v službi VPD. Vsa leta je delala v Strokovnih službah, upoko-

jila pa se je kot referentka obračuna osebnih prejemkov. Ob delu je opravila strojepisni tečaj.

Bila je članica sindikata. Nagrajena je bila za 20 let dela v podjetju.

V prostem času goji številne konjičke – delo na vrtu, branje romanov, ročna dela, za katere bo imela v pokoju več časa, prav tako bo lahko več časa namenila svojim vnukom.

Sodelavcem želi veliko zdravja in dobrega počutja v službi.

**Stanislav Podgoršek,
upokojen 23. septembra**

Rodil se je 23. 8. 1956 v Celju. Poročen s Kristino, rojeno Novak. Oče dveh otrok: Alenke in Melite.

V podjetju se je zaposlil leta 1984 kot nekvalificiran delavec v Jamski mehanizaciji, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot črpalec v glavnem črpališču. Leta 1990 je uspešno končal šolanje za kvalificiranega strojnega mehanika. Opravil je tečaj iz pnevmatike.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Je dejaven na mnogih področjih, saj se ukvarja s smučanjem, plavanjem, kolesarjenjem, hojo v hribe, gobarjenjem, vrtnarjenjem, urejanjem sadovnjaka in vinograda. V pokoju bo imel za vse te dejavnosti več časa, poleg tega bo urejal okolico hiše in za dobro voljo pel v mešanem pevskem zboru Galicija.

Sodelavcem želi srečo, zdravje, čim manj nezgod, razumevanje, spoštovanje ter varno vrnitev k svojim najdražjim. Želi jim tudi, da bi kmalu dočakali dan upokojitve.

Anton Oder,
upokojen 24. septembra

Rodil se je 24. 10. 1956 v Mislinji. Poročen z Bernardo, rojeno Šega. Oče enega otroka: Vesne.

V podjetju se je zaposlil leta 1983 kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vzdrževalec EVP tirov. Leta 1992 je opravil izpit za polkvalificiranega rudarja in izpit za stiskalca jeklenega podpora.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 25-krat darovano kri.

Je član planinskega in konjerejskega društva ter društva lastnikov kraških ovčarjev. Igra nogomet, badminton, planinari, kolesari in plava. Njegov konjiček je glasba.

Tudi v pokoju bo gojil te dejavnosti, pa tudi kmetoval in smučal.

»Rad bi, da bi se še kdaj srečali, ker sem rad delal z vami. Bili smo dobra skupina!« je zapisal sodelavcem, ki jim želi veliko sreče, zdravja, varno delo v jami ter da bi se srečno vračali k svojim domačim in dočakali upokojitev.

Anton Florjanc,
upokojen 26. septembra

Rodil se je 12. 2. 1958 v Slovenj Gradcu. Poročen z Majdo, rojeno Hudej. Oče dveh otrok: Petra in Igorja.

V podjetju se je zaposlil leta 1980 kot nekvalificiran delavec v Klasirnici. Leta 1985 je bil premeščen v Jamski transport, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve. Leta 1992 je opravil izpit za polkvalificiranega rudarja.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Prejel je priznanje gasilskega društva.

Je član prostovoljnega gasilskega društva Lokovica, rad zahaja v hribe.

Sodelavcem želi veliko uspeha pri delu in dosti zdravja.

Suvad Lepić,
upokojen 8. oktobra

Rodil se je 17. 3. 1955 v Novem Šeheru, BiH. Poročen s Senko, rojeno Čamdžić. Oče enega otroka: Edina.

V podjetju se je zaposlil leta 1980 kot kvalificirani tesar pri Gradbeni dejavnosti. Bil je večkrat premeščen, nazadnje let 1996 v Priprave, kjer

je delal do upokojitve pri popravilu TH objemk. Leta 1987 je končal šolanje za kvalificiranega rudarja.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 35-krat darovano kri.

Bil je član športnega društva podjetja.

Sodelavcem želi čim več sreče, zdravja in uspehov pri delu.

Stjepan Stiplošek,
upokojen 13. oktobra

Rodil se je 6. 6. 1951 v Pregradi, Hrvaška. Poročen z Miro, rojeno Bolarič. Oče treh otrok: Stjepana, Snježane in Danijela.

V podjetju se je zaposlil leta 1975 kot nekvalificiran delavec v jami Zahod. Leta 1979 je bil premeščen v Zavarovanje, kjer je delal do upokojitve kot varnostnik. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Je član lovske družine Desinič v Hrvaškem Zagorju in z lovstvom se bo ukvarjal tudi v pokoju, ker ima rad naravo in divjad. Veliko časa bo name-

nil tudi svojim vnukom. Celotnemu kolektivu Premogovnika želi veliko uspeha pri delu, sreče in čim manj nezgod.

Janko Fink,
upokojen 14. oktobra

Rodil se je 26. 7. 1956 v Slovenj Gradcu.

V podjetju se je zaposlil leta 1971 kot nekvalificiran delavec v Klasirnici. Leta 1984 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1988 je končal šolanje za ekonomskega tehnika, opravil je tudi izpite za delo z gradbenimi stroji in industrijskimi lokomotivami.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 40-krat darovano kri.

V prostem času planinari, slika in mizari. Za vse te dejavnosti bo imel v pokoju še več časa.

Sodelavcem želi, da bi uspešno opravljali svoje delo v Premogovniku, brez stresov in kriz.

Mijo Garašević,
upokojen 2. novembra

Rodil se je 9. 6. 1956 v Tuzli, BiH. Poročen z Marico, rojeno Pejič. Oče dveh otrok: Zdenka in Zdenke.

V podjetju se je zaposlil leta 1978 kot nekvalificiran delavec v jami Pesje. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v jamo Škale, sedaj Proizvodnja, kjer je delal do upokojitve na odkopu. Leta 1982 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1983 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času rad kolesari, čas v pokoju pa bo v glavnem porabil za delo na vikendu v rojstnem kraju.

Sodelavcem se zahvaljuje za sodelovanje na delovnem mestu in jim želi še naprej veliko zdravja in sreče.

Ivan Jambrovič,
upokojen 9. novembra

Rodil se je 9. 5. 1956 v Gaberkah.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1980, prvič pa se je zaposlil kot polkvalificirani varilec leta 1974 v ESO. V Premogovniku je najprej delal pri Jamski mehanizaciji, leta 1985 pa je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot skladiščnik vrtalne opreme. Opravil je tečaj za varilca. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 47-krat darovano kri. Prejel je lovska in gasilska priznanja ter vojaško priznanje.

Je član športnega in kulturnega društva, v pokoju pa bo več časa posvetil lovu. Sodelavcem kliče SREČNO!

Miran Rednak,
upokojen 22. novembra

Rodil se je 6. 3. 1959 v Slovenj Gradcu. Poročen z Romano, rojeno Klinc. Oče petih otrok: Vojka, Robija, Petre, Mateja in Mirana.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1979, s prekinitvami pa že od leta 1976. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V pokoju bo kmetoval, rad bo raztegnil tudi harmoniko.

Sodelavcem želi, da bi se vedno zdravi vračali k svojim družinam in dočakali upokojitev.

Mihael Oder,
upokojen 27. novembra

Rodil se je 27. 7. 1957 v Podkrajju pri Ravnah na Koroškem. Poročen z Viktorijo, rojeno Mazej. Oče dveh otrok: Miha in Matica.

V podjetju se zaposlil leta 1982 kot nekvalificiran dela-

vec v jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2004 v HTZ IP – enota OUTN, kjer je delal do upokojitve. Leta 1985 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1987 za kvalificiranega rudarja. Leta 1989 je opravil izpit za kombajnista. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 50-krat darovano kri.

Je član prostovoljnega gasilskega društva Babno Celje in Ribiške družine Celje. Ukvarja se z ribolovom, kolesarjenjem in pohodništvom, v pokoju pa se bo tudi s kozjerejo in ovčerejo.

Vsem sodelavcem želi čim manj nezgod, čim več zdravja in delovnih uspehov.

Hazim Musić,
upokojen 30. novembra

Rodil se je 7. 9. 1957 v Kruševici, BiH. Poročen z Devleto, rojeno Osmanović. Oče dveh otrok: Adnana in Adele.

V podjetju se je zaposlil leta 1977 kot nekvalificiran delavec v Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja priprave. Leta 1979 je opravil tečaj za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega rudarja. Leta 1996 je postal inštruktor pripravnštva.

Bil je član sveta delavcev in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se rekreira, rad hodi v naravo. Sodelavcem želi veliko sreče in uspehov.

Stefan Ačko,
upokojen 4. decembra

Rodil se je 10. 4. 1958 v Riječki Vočanski, Hrvaška. Poročen z Ljudmilo Litvincevo.

V podjetju se je zaposlil leta 1980 kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Leta 1989 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Opravil je tečaj za polkvalificiranega rudarja.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 13-krat darovano kri. Prejel je priznanja za sodelovanje v mladinskih delovnih brigadah.

V prostem času predvsem rad smuča, v pokoju pa se bo rekreiral še s pohodi v hribe in naravo ter plavanjem.

Vsem rudarjem kliče rudarski SREČNO!

Branko Mešl,
upokojen 7. decembra

Rodil se je 12. 5. 1954 v Celju. Poročen z Anjo, rojeno Borovnik. Oče enega otroka: Maje.

V podjetju se je zaposlil leta 1985 kot nekvalificiran dela-

vec v Zračenu. Leta 1995 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se ukvarja s pohodništvom in smučanjem, v pokoju pa bo poleg tega urejal okolico svoje hiše in opravljal manjša mizarska dela.

Sodelavcem želi, da bi znali razveseljevati sodelavce in domače ter da bi se z dela vračali veseli, dobre volje in polni optimizma.

Zvonko Šušnja,
upokojen 12. decembra

Rodil se je 31. 1. 1958 v Poljani pri Kaknju, BiH. Poročen z Lucijo, rojeno Čorič. Oče dveh otrok: Anele in Sandre. V podjetju se je zaposlil leta 1980 kot nekvalificiran delavec v jami Škale, sedaj Proizvodnja, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot odgovorni rudar na odkopu. Leta 1982 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1984 za kvalificiranega rudarja. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je rad igral mali nogomet, v pokoju pa bo več plaval in hodil na sprehode. Sodelavcem želi uspešnost pri delu in čim manj nezdod.

Alojz Pokleka,
upokojen 20. decembra

Rodil se je 4. 6. 1957 v Celju. Poročen z Mojco, rojeno Razgoršek. Oče enega otroka:

Aljaža.

V podjetju se je zaposlil leta 1983 kot kvalificirani ključavničar v Transportu, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot ključavničar montaže. Opravil je izpita za kvalificiranega kovinarja in rudarja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 35-krat darovano kri. Prejel je priznanje I. stopnje Prostovoljnega gasilskega društva Vinska Gora. Je član PGD Vinska Gora, turističnega društva, AMTK Velenje, Rdečega križa ter medobčinskega Društva invalidov Velenje.

V pokoju bo imel veliko časa za ukvarjanje s svojim 4-letnim sinom in za delo pri hiši. Svojim sodelavcem želi, da bi se zdravi vračali z dela domov.

Nada Gorogranc,
upokojena 27. decembra

Rodila se je 26. 6. 1951 v Slovenskih Konjicah. Poročena z Antonom. Mati dveh otrok: Mojce in Teje.

V podjetju se je zaposlila leta 1970 kot strojepiska v Splošnem sektorju. Bila je večkrat

premeščena, nazadnje leta 1979 v Strokovne službe, kjer je delala do upokojitve, nazadnje kot administratorka v pravni službi.

Nagrajena je bila za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se je veliko ukvarjala s športom - tenisom, odbojko, smučanjem in kolesarjenjem. V pokoju bo s temi aktivnostmi nadaljevala, več časa pa bo imela še za dve vnukinji in za urejanje vikenda.

Svojim sodelavcem želi kar največ delovnih uspehov, zdravia ter v teh čudnih časih tudi čim manj stresa.

Milan Blagotinšek,
upokojen 30. decembra

Rodil se je 23. 3. 1957 v Podgorju. Poročen z Zdenko, rojeno Tajnšek. Oče dveh otrok: Petra in Suzane.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1978, prvič pa že leta 1975. Zaposlil se je kot kvalificirani avtomehaničar v Avtoparku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1980 v Jamsko mehanizacijo, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vzdrževalec VDL. Opravil je tečaje za jamskega ključavničarja, iz hidravlike ter za vzdrževalca VDL.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Čas v pokoju mu bodo zapolnjevala manjša kmetijska dela, trudil pa se bo tudi izpopolniti v kulinariki.

Svojim sodelavcem želi uspešno delo ter srečno vrnitev z

dela k njihovim družinam.

Rajko Nikolić,
upokojen 30. decembra

Rodil se je 28. 4. 1956 v Živinicah, BiH. Poročen z Jadranko, rojeno Marković. Oče dveh otrok: Darka in Maria.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1978, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1976. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Jamski mehanizaciji, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot dežurni ključavničar priprav. Opravil je tečaja iz hidravlike in pnevmatike. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo plaval in kolesaril ter delal kot inštruktor za poučevanje kandidatov za vozniški izpit.

Sodelavcem želi varno delo in uspešen odhod v pokoj.

Desimir Novaković,
upokojen 30. decembra

Rodil se je 4. 12. 1958 v Živinicah, BiH. Poročen z Radinko, rojeno Kraljević. Oče dveh otrok: Daliborke in Milorada.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1978, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1976. Zaposlil se je kot kvalificirani strojni ključavničar v Jamski mehanizaciji, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot dežurni ključavničar odvoza. Leta 1989 je uspešno končal šolanje za strojnega tehnika. Opravil je tečaje iz hidravlike, za upravljanje s podporjem Becorit in za pletenje vrvi. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo za boljše počutje kolesaril, plaval in planinaril. Sodelavcem želi veliko sreče, zdravja in medsebojnega razumevanja.

**Andrej Podkrižnik,
upokojen 30. decembra**

Rodil se je 11. 11. 1946 v Teru pri Ljubnem ob Savinji. Poročen z Marjano, rojeno Ledinek. Oče dveh otrok: Vojke in Bojane.

V podjetju se je zaposlil leta 1971 kot nekvalificiran delavec v Klasirnici. Leta 2004 je bil premeščen v HTZ IP - enota OUTN, kjer je delal do upokojitve kot svetilkar. Opravil je izpit iz protieksplzijske zaščite naglavnih svetilk.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju ga bo zaposlovalo delo pri hiši, bolj pa bo moral, je zapisal, poskrbeti za svoje zdravje. Sodelavcem želi takšno vodstvo, da bodo imeli zagotovljena delovna mesta in dobro počutje v kolektivu.

**Predrag Savić,
upokojen 30. decembra**

Rodil se je 24. 6. 1956 v Usoricah pri Sanskem mostu, BiH. Poročen z Ljubico, rojeno Đukić. Oče dveh otrok: Sanje in Igorja.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1978, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1976. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot dežurni električar v Jamski elektro službi. Leta 1987 je opravil izpit za elektrotehnika, opravil je tudi tečaj iz protieksplzijske zaščite.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 17 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.

V prostem času rad plava in hodi v naravo, v pokoju pa bo počel še vse tisto, za kar je imel v delovnih letih premalo časa. Sodelavcem želi veliko zdravja, sreče in varno delo do upokojitve.

**Pavel Župevc,
upokojen 30. decembra**

Rodil se je 29. 6. 1955 v

Zabukovju pri Sevnici. Poročen z Vero, rojeno Pirih. Oče dveh otrok: Katje in Jerneja. V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1976, s prekinitvijo pa od leta 1974. Zaposlil se je kot strojni tehnik v Jamski mehanizaciji, upokojil pa se je kot poslovodja strojne službe jama v Jamski strojni službi. Opravil je tečaje iz hidravlike, vzdrževanja VDL ter za delo z računalnikom in različnimi računalniškimi programi.

Bil je družbeno zelo aktiven. Med leti 1982-86 je bil predsednik delavskega sveta Jamske mehanizacije, od leta 2000 do 2005 predsednik sveta delavcev Premogovnika Velenje in član skupnega sveta delavcev HSE, bil je član in zunanji član izvršilnega odbora sindikata ter sekretar ZSMS RLV.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 22-krat darovano kri. Prejel je državno odlikovanje za delo v ZSMS in gasilsko odlikovanje II. stopnje ter več priznanj za delo v gasilskem društvu Gaberke, občini Velenje ter kulturnici Gaberke.

Dejaven je bil tudi v prostem času. V GD Gaberke je bil podpredsednik in predsednik sveta KS Gaberke. Rekreatiral se je prek športnega društva podjetja in Gaberke predvsem s pohodništvom in kolesarjenjem.

V pokoju se bo bolj posvetil družini in negoval rekreativne dejavnosti.

Za slovo od delovnega okolja in sodelavcev je zapisal: »Drage sodelavke in sodelavci! Delal sem v podjetju, ki je z leti raslo in se razvilo v premogovnik svetovnega nivoja. Če sem k temu razvoju tudi sam kaj pripomogel, sem na to zelo ponosen. Rad sem prihajal na delo, saj smo homogen kolektiv in želim, da tak tudi ostane. Negujte »verigo« Premogovnika Velenje, saj je močna le toliko, kot je močan njen najšibkejši člen.

Iskreno se zahvaljujem za

delovno tovarištvo, za trde in lepe ure, ki smo jih preživeli v delu in ob njem. Vam, ki še ostajate na delu, želim veliko delovnih uspehov in dobrega počutja.

Radi prihajajte na delo, ki naj vas navdaja z optimizmom. Naj bodo vaše poti na delo in pri delu varne.

Želim vam čim manj nezdol in čim več dobrih delovnih rezultatov. Organom upravljanja in soupravljanja pa želim korektnega sodelovanja in pametne odločitve, kar bo pripomoglo k zadovoljstvu v podjetju.«

**Đoko Dragičević,
upokojen 20. januarja
2006**

Rodil se je 6. 1. 1961 v Špiornici Gornji, BiH. Poročen s Katico, rojeno Mijatović. Oče dveh otrok: Sonje in Saša.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1982, s prekinitvijo pa že od leta 1979. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Opravil je tečaja za upravljanje z napredovalnim strojem in za jamskega reševalca.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 10 let aktivnega članstva v jamski reševalni četi in za 30-krat darovano kri.

Bil je aktiven nogometaš. Bil je član mladincev NK Rudar in leta 1979 je prejel srebrno medaljo za pokal NZS. Igral je za članske ekipe NK Šmartno ob Paki, Celje in Slovenj Gradec.

Kot član ekipe obrata Priprave je bil večkrat prvak podjet-

ja v malem nogometu. V pokoju se bo rekreiral s sprehodi okoli Škalskega jezera, ko bo dobil vnuke, pa se jim bo z veseljem posvečal. Sodelavcem želi veliko zdravja in sreče pri opravljanju rudarskega dela.

Jozo Grbič,
upokojen 23. januarja

Rodil se je 23. 2. 1959 v Straži, Hrvaška. Poročen z Anico, rojeno Filipovič. Oče dveh otrok: Dejana in Denisa.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1980, s prekinitvijo za že od leta 1977. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strojnik VDL. Opravil je izpit za polkvalificiranega in kvalificiranega kopača.

Bil je član delavskega sveta, sveta delavcev in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 20-krat darovano kri.

Za dobro počutje se rekreativno ukvarja s športom. Sodelavcem želi sreče in zdravja ter čim manj poškodb pri delu.

Salih Kruško,
upokojen 28. januarja

Rodil se je 13. 1. 1956 v Kosovi, BiH. Poročen z Behijo, rojeno Kruško. Oče treh otrok: Mirele, Miralema in Mirnele.

V podjetju se je zaposlil leta 1977 kot nekvalificiran delavec v jami Preloge, sedaj Proizvodnja, kjer je delal do

upokojitve. Opravil je izpit za polkvalificiranega in kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času rad zahaja v naravo, gobarji in vrtnari.

Sodelavcem se zahvaljuje za skupna delovna leta, želi jim vse najboljše, čim manj nezgod ter da v zdravju in veselju dočakajo upokojitev.

Osman Mujčić,
upokojen 31. januarja

Rodil se je 5. 11. 1956 v Dolnji Orahovici, BiH. Poročen z Mevlijo, rojeno Dugič. Oče dveh otrok: Edisa in Emila.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1981, prvič pa že leta 1975. Zaposlil se je kot kvalificirani zidar v Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudarski nadzornik. Opravil je izpit za kvalificiranega kopača, šolanje za rudarskega tehnika in tečaj za strelca.

Bil je predsednik delavskega sveta obrata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Delo na vikendu, vrtničarstvo in gobarjenje mu bodo krajšali čas v pokoju. Svojim sodelavcem želi, da bi se med seboj spoštovali, si pomagali in se razumeli ter se zdravi vračali z dela.

Luka Cvijetić,
upokojen 5. februarja

Rodil se je 18. 11. 1956 v Brezovih Danih, BiH. Poročen z Milofinko, rojeno Azič. Oče dveh otrok: Nataše in Vedrane.

V podjetju se je zaposlil leta 1982 kot nekvalificiran delavec v jami Pesje. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v jamo Škale, sedaj Proizvodnja, kjer je delal do upokojitve kot odgovorni rudar na odkopu. Leta 1984 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1985 za kvalificiranega kopača. Leta 1984 je opravil tudi izpit za kvalificiranega tesarja.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo; kri je daroval 55-krat.

V prostem času je rad igral šah, v pokoju pa bo skrbel za telesno aktivnost z vrtnarjenjem in urejanjem hiše, namerava pa tudi potovati po svetu.

Sodelavcem želi veliko zdravja ter da bi vsak od njih dočakal to prelomnico v življenju, ki jo predstavlja upokojitev. Želi jim tudi veliko pozitivne energije in dobrega počutja na delovnem mestu, priporoča pa jim spoštovanje do sebe in sodelavcev.

Ratko Jovanović,
upokojen 12. februarja

Rodil se je 25. 7. 1956 v Dragunji pri Tuzli, BiH. Poročen z Ilinko, rojeno Mitrovič. Oče dveh otrok: Miroslava in Jova.

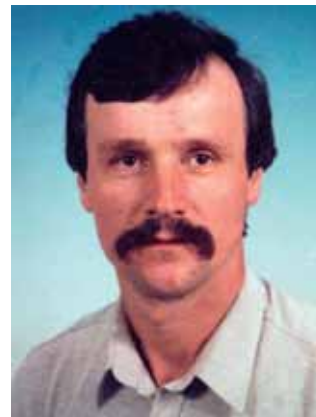
V podjetju se je zaposlil leta 1983 kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Upokojil se je kot pomočnik rudarja v Pripravah.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je rad igral nogomet, v pokoju pa bo kolesaril in čim več časa skušal preživeti na vikendu, kjer ga vedno čakajo številna opravila.

Svojim sodelavcem želi še naprej uspešno in varno delo.

Franc Mešl,
upokojen 15. februarja

Rodil se je 13. 10. 1957 v Strmcu nad Dobrno. Poročen z Jožico, rojeno Drev. Oče treh otrok: Melite, Ervina in Mojce.

V podjetju se je zaposlil leta 1982 kot nekvalificiran delavec v jami Škale, sedaj Proizvodnja, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot pomočnik rudarja.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Ker je doma na kmetiji, mu je delo na njej zapolnjevalo prosti čas in ga bo spremljalo tudi v pokoju. Sodelavcem želi veliko sreče pri delu in čimprejšnjo upokojitev.

Franč Hrustelj,
upokojen 18. februarja

Rodil se je 31. 5. 1958 v Celju. Poročen z Milico, rojeno Vinder. Oče treh otrok: Simona, Marjane in Anje.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1978, s prekinitvijo pa že od leta 1976. Zaposlil se je kot kvalificirani strugar v Jamski mehanizaciji, sedaj Jamska strojna služba, kjer delal do upokojitve, nazadnje kot dežurni ključavničar. Opravil je tečaje iz hidravlike, za ključavničarja v jami ter za inštruktorja za delo z učenci.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Kot upokojenec bo delal na kmetiji. Sodelavcem želi veliko zdravja, čim manj nezgod, varno vračanje iz jame ter veliko medsebojnega razumevanja.

Vitomir Klisarić,
upokojen 23. februarja

Rodil se je 24. 10. 1956 v Javoru, BiH. Poročen z Milico, rojeno Krizanec. Oče dveh otrok: Dražena in Nine.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1979, prvič pa že leta 1976. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Pripravah, kjer je delal do upoko-

jitve, nazadnje kot vodja priprave. Opravil je tečaje za kombajnista, za izobraževanje učencev in pripravnikov ter za jamskega reševalca.

Bil je član delavskega sveta, več let sindikalni zaupnik in član sveta obrata.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 20 let aktivnega članstva v jamski reševalni četi in za 50-krat darovano kri. Prejel je priznanje za udarniško delo.

V prostem času se je ukvarjal z različnimi športi, v pokoju pa se bo rekreiral v naravi in si čas krajšal z vnukinjo Ines.

»Sodelavcem v Pripravah želim sporočiti, da bodo dobre rezultate in manj poškodb na delu dosegli z disciplino in tovarištvom, vsem zaposlenim pa želim 'srečno'!« je zapisal.

Husejn Hasić,
upokojen 28. februarja

Rodil se je 13. 6. 1956 v Donji Orahovici, BiH. Poročen z Bahiro, rojeno Ibrišević. Oče dveh otrok: Hermine in Dejana.

V podjetju je neprekinjeno

delal od leta 1978, s prekinitvijo pa od leta 1976. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Pesje. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1999 v jamo Preloge, sedaj Proizvodnja, kjer je delal do upokojitve kot odgovorni rudar na odkopu.

Bil je član delavskega sveta in ZK. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se rekreira s plavanjem, kolesarjenjem, sprehodi, gobarjenjem, vrtnarjenjem in ribolovom na morju. Vse to bo počel tudi v pokoju.

Veliko sreče pri delu, dobre delovne rezultate ter čim boljše plačilo za nevarno delo, ki ga opravljajo, pa želi ob slovesu svojim sodelavcem.

Milan Ugovšek,
upokojen 28. februarja

Rodil se je 29. 5. 1958 v Lepi njeni. Poročen s Cvetko, rojeno Krašovec. Oče dveh otrok: Suzane in Sabine.

V podjetju se je zaposlil leta 1981 kot nekvalificiran delavec v Klasirnici. Leta 1987 je bil premeščen v Zračnje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudarski nadzornik. Leta 1985 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1987 za kvalificiranega rudarja. Leta 1991 je pridobil izobrazbo rudarskega tehnika, leta 1992 pa je opravil strokovni izpit za nadzornika rudarskih del v metanski jami in za strojnika VDL Scharf in Aku lokomotivo.

Bil je član delavskega sveta, sveta delavcev in sindikata.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 5 let aktivnega dela v jamski reševalni četi in za 53-krat darovano kri.

V prostem času se rekreira, je član Društva diabetikov Velenje. V pokoju bo urejal hišo in njeno okolico.

Sodelavcem želi predvsem zdravje, veliko delovnih uspehov in varno vračanje iz rovov premogovnika.

Janez Zajc,
upokojen 28. februarja

Rodil se je 23. 4. 1958 v Bočni. Poročen z Anico, rojeno Jeromel. Oče treh otrok: Janeza, Marka in Kristine.

V podjetju se je zaposlil leta 1981 kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1982 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1984 za kvalificiranega kopača ter leta 1988 za kombajnista na pripravah. Bil je član sindikata in nagrajen za 20 let dela v podjetju.

Božo Jukić,
upokojen 4. marca

Rodil se je 25. 2. 1957 v Breškah pri Tuzli, BiH. Poro-

čen z Esmo, rojeno Bešlija. Oče enega otroka: Dejana.

V podjetju se je zaposlil leta 1977 kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strojevodja VDL. Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Opravil je tudi izpit za jamskega reševalca ter tečaje za upravljanje s pridobivalnimi stroji.

Bil je član delavskega sveta, sveta delavcev, sindikata in ZSMS. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 25-krat darovano kri. Sodeloval je v mladinskih delovnih brigadah.

Ukvarja se s športom in planinari. Sodelavcem želi veliko sreče in zdravja pri delu ter medsebojnega spoštovanja.

Marjan Jus, upokojen 14. marca

Rodil se je 25. 10. 1956 v Slovenj Gradcu. Oče dveh otrok: Janje in Mateja.

V podjetju se je zaposlil leta 1983 kot kvalificirani soboslikar v Jamskih gradnjah. Leta 1989 je bil premeščen v Zračenje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot skladiščnik v jami.

Opravil je izpit za polkvalificiranega in kvalificiranega rudarja.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 40-krat darovano kri.

V pokoju se bo ukvarjal z delom pri hiši, sodelavcem pa želi srečo pri delu in da čim prej dočakajo upokojitve.

Rado Jurkič, upokojen 1. aprila

Rodil se je 1. 9. 1957 v Tetimi pri Tuzli, BiH. Poročen z Vinko, rojeno Suvajac. Oče treh otrok: Mirjane, Tamare in Maria.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1981, s prekinitvijo pa od leta 1978. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Zunanji dejavnosti. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v HTZ IP, kjer je delal do upokojitve. Opravil je tečaj za strojnika viličarista.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 60-krat darovano kri.

V prostem času se je ukvarjal s športom, v pokoju pa bo več časa namenil družini, za rekreacijo bo kolesaril in se sprehajal.

Vsem svojim sodelavcem želi veliko zdravja, sreče in uspeha pri delu tem čim manj delovnih nezdod.

Emil Kumar, upokojen 1. aprila

Rodil se je 15. 4. 1947 v Račici pri Sevnici. Poročen z Olgo,

rojeno Kralj. Oče dveh otrok: Dejana in Urške.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1978, prvič pa že leta 1965. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar na delovnem mestu natakarka v Družbenem standardu, sedaj GOST, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot natakarka v bifeju NOP. Opravil je usposabljanje za natakarka.

Bil je član delavskega sveta GOST. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Bil je član športnega društva, z rekreacijo pa se bo ukvarjal tudi v pokoju.

Milorad Šikman, upokojen 7. aprila

Rodil se je 28. 9. 1952 v Javoranih pri Banja Luki, BiH. Poročen z Josipo Neno Jagič. Oče dveh otrok: Nenada in Ane.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1986, s prekinitvami pa že v letih 1969-1981. Leta 1986 se je zaposlil kot inženir rudarstva in varnostni inženir v Zračanju. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1992 v Službo za varstvo pri delu, kjer je delal do upokojitve kot varnostni referent rudarske dejavnosti.

Opravil je strokovni izpit za požarnega inšpektorja, za strokovnega delavca varstva pred požari, vse potrebne izpite iz varstva pri delu, izpit po zakonu o gradnji objektov, izpite za projektanta, vodnje jame in tehnično vodnje jame ter izpit za koordinatorja.

Bil je član sindikata, športnega društva in Društva inž-

nerjev in tehnikov.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 45-krat darovano kri. Prejel je priznanja Teritorialne obrambe, Društva varnostnih inženirjev in fundacije Avgusta Kuharja. Je dobitnik petih zlatih udarniških značk z MDB.

Je član DVIT Velenje, ZDVIT Slovenije in zbornice VZD. V prostem času rad smuča, plava in kolesari. V pokoju bo z rekreacijo, ukvarjanjem z otroki in družino, druženjem s prijatelji in občasnim delom skrbel za svoje dobro počutje.

»Srečno, predvsem pa varno in zdravo delo,« želi svojim sodelavcem.

Ivo Pavič, upokojen 9. aprila

Rodil se je 4. 8. 1957 v Gornji Obodnici, BiH. Poročen z Milo, rojeno Petrovič. Oče dveh otrok: Zorana in Zorice.

V podjetju se je zaposlil leta 1978 kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strojevodja VDL. Leta 1981 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1982 za kvalificiranega rudarja.

Bil je član delavskega sveta, sindikata in športnega društva. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 35-krat darovano kri.

V pokoju bo urejal vikend in zahajal v naravo. Sodelavcem se zahvaljuje za lepa skupna doživetja. Želi jim veliko zdravja, sreče in razumevanja.

Ivan Pukmajster,
upokojen 9. aprila

Rodil se je 9. 6. 1958 v Celju. Poročen z Mojco, rojeno Amon. Oče dveh otrok: Darka in Uroša.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1982, s prekinitvijo pa že od leta 1979. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Zračanju. Leta 1995 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot pomočnik rudarja.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 20-krat darovano kri.

Čas v pokoju bo porabljal za delo na kmetiji in v vinogradu, prepričan pa je, da ga bo kaj ostalo tudi za sprehode, kolesarjenje.

»Sodelavcem želim veliko zdravja in tudi sreče, ki je zelo pomembna za delo v jami. Ko pa pride čas njihove upokojitve, jim želim vse najboljšo!« je napisal.

Nedeljko Maksimović,
upokojen 3. maja

Rodil se je 19. 10. 1958 v Potpeči, BiH. Poročen s

Cveto, rojeno Mičić. Oče dveh otrok: Nevene in Jovana.

V podjetju je neprekinjeno delal od leta 1982, s prekinitvijo pa že od leta 1979. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strojevodja VDL. Opravil je izpite za polkvalificiranega in kvalificiranega rudarja, za kombajnista, strojnika AKU lokomotive in poklicnega voznika.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času rad dela v sadovnjaku in na vrtu, v pokoju pa se bo posvetil tudi urejanju vikenda in več časa bo porabil za družino.

Sodelavcem želi veliko sreče pri delu ter zdravja in uspehov v življenju.

Ivan Penava,
upokojen 3. maja

Rodil se je 11. 7. 1957 v Tešanjju, BiH. Poročen z Ano, rojeno Čagalj. Oče dveh otrok: Spomenka in Spomenke.

V podjetju se je zaposlil leta 1980 kot nekvalificiran delavec v jami Pesje. Leta 2004 je bil premeščen v HTZ IP, kjer je delal do upokojitve kot strežnik mehanizacije.

Leta 1982 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1984 za kvalificiranega rudarja ter leta 1988 za kombajnista.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 25-krat darovano kri.

Je član Ribiške družine Vele-

nje in z njo sodeluje tudi na ribiških tekmovanjih. Poleg tega rad kolesari in vrtnari. S tem si bo krajšal čas tudi v pokoju.

Sodelavcem želi veliko zdravja, varnosti ter da srečno dočakajo upokojitev.

Marjan Polak,
upokojen 14. maja

Rodil se je 28. 10. 1957 v Ljubljani.

V podjetju se je zaposlil leta 1980 kot nekvalificiran delavec v Pripravah. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2004 v HTZ IP, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strežnik mehanizacije.

Leta 1983 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1984 za kvalificiranega rudarja.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 25-krat darovano kri.

Je član planinskega društva in zelo rad hodi v hribe. Dokler mu bo zdravje dopuščalo, ga bosta zaposlovala gorništvu in delo pri hiši.

Sodelavcem želi, da tudi oni čim bolj zdravi dočakajo upokojitev, pri delu pa naj se varujejo nezgod.

Hajrudin Nuhanović,
upokojen 25. maja

Rodil se je 23. 3. 1956 v Dobošnici, BiH. Poročen z Mevlo, rojeno Lukavačkić. Oče dveh otrok: Elvise in Elvise.

V podjetju se je zaposlil leta 1978 kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1996 v Priprave, kjer je delal

do upokojitve kot pomočnik rudarja na odkopu.

Opravil je izpit za polkvalificiranega rudarja.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času rad kolesari, hodi v hribe, šahira. Bil je član športnega društva. V pokoju se bo poskušal čim več rekreirati, da bi ohranil kondicijo, za sprostitev pa bo urejal okolico hiše ter obiskoval prijatelje in sorodnike. Sodelavcem želi veliko zdravja, sreče in osebnega zadovoljstva.

Sead Burgić,
upokojen 26. maja

Rodil se je 17. 11. 1956 v Milinem selu, BiH. Poročen z Ismeto, rojeno Imšič. Oče dveh otrok: Melide in Saša.

V podjetju se je zaposlil leta 1978 kot nekvalificiran delavec v jami Pesje. Bil je večkrat premeščen, upokojil pa se je kot odgovorni rudar na odkopu v Proizvodnji. Opravil je izpita za polkvalificiranega in kvalificiranega kopača.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Svojo delovno in življenjsko pot je tako le popisal: »V Slovenijo sem prišel leta 1978, da bi si ustvaril družino in boljše življenje. Februarja sem dobil zaposlitev v Premogovniku Velenje... Vrsto let sem delal v jami. Imel sem zelo dobre sodelavce, s katerimi smo delili tako dobre kot slabe trenutke. Marsikaj smo doživeli skupaj, bilo je smeha, bile so tudi solze, a vse to prinaša življenje. In vendar sem svoje delo opravljal vestno in zelo rad.

Vmes sem si ustvaril družino; poročil sem se z Ismeto in kmalu sva povečala družino. Najprej sva dobila hčer Meli-

do in potem še sina Saša. Oba sta sedaj že odrasla človeka, imata svojo zaposlitev in vendar še vedno živimo skupaj v miru in dobrem zdravju.

Z ženo sva jima omogočila prijetno otroštvo in izobraževanje v šolah, ki sta si jih sama izbrala. Vse to in še veliko več zahvaljujoč najinemu delu, trudu, kakor tudi moji organizaciji.

Danes, ko se ozrem nazaj, vem, da sem bil marljiv delavec, da sem se trudil po najboljših močeh in si tako pridobil zaupanje in spoštovanje svojih sodelavcev in vodilnih v organizaciji.

Iz Premogovnika odhajam, a srečali se

zagotovo še bomo, izmenjali kakšno besedico ob kavi.

Sedaj sem upokojenec in želim se zahvaliti vsem prijateljem, sodelavcem, kakor tudi družini, skratka vsem, ki so mi nudili brezmejno podporo in iskreno prijateljstvo. Hvala tudi vodilnim v Premogovniku Velenje. Vsem skupaj želim še obilo poslovnih uspehov in zdravih dni!«

Prilogo pripravili:

Diana Janežič,

Ida Kumer,

Dušan Zapušek

in Peter Bršek

»SPOŠTOVANE UPOKOJENE SODELAVKE IN SODELAVCI!

Morda imate občutek, da je dan, ko ste prvič prišli na delo v Premogovnik Velenje ali v eno od njegovih povezanih družb, zelo oddaljen. Ker je čas relativen pojem, imate prav. V več kot 130-letno zgodovino Premogovnika Velenje ste vtkali nekaj svojih desetletij, in ta čas je zelo pomemben.

Pomemben za vas, ker ste v tem času preživljali najbolj aktivno obdobje svojega življenja in si v njem ustvarili vse razmere zanj - zase in za vašo družino. Pomemben je za podjetje, kajti delovalo, raslo in razvijalo se je tudi zaradi vašega sodelovanja, znanja in izkušenj, ki ste jih vsak dan vlagali v svoje delo.«

Tako je sedaj že naše bivše sodelavce - upokojili so se namreč po 3. juliju lani - nagovorila Diana Janežič, ki je tudi letos povezovala program na prireditvi, namenjeni nanovo upokojenim delavcem našega poslovnega sistema. Prireditve je bila v petek, 16. junija, zvečer v restavraciji Jezero. 122 se jih je upokojilo v tem času, zbrali so se, da bi se tudi uradno poslovili od podjetja, njegovega vodstva, sodelavcev, prejeli čestitke, spominsko priznanje, rudarsko svetilko in se skupaj s svojimi življenjskimi sopotnicami in sopotniki tudi poveselili.

Pozdravil jih je direktor Premogovnika dr. Evgen Dervarič. Potem pa sta jim s tehničnim direktorjem mag. Marjanom Kolencem podelila priznanja in darila. Vsakemu posebej sta se zahvalila za vsa leta dela in vsakemu zaželela še veliko zdravih in zadovoljnih let v pokoju.

Direktor dr. Dervarič jim je najprej takole spregovoril o podjetju, v katerem so delali!

»Ponosni smo na to, da imamo vizijo razvoja podjetja, tako pri procesu pridobivanja premoga kot pri novih programih. V zaključni fazi sprejemanja je razvojni načrt do leta 2011, v katerem prioritetni cilji ostajajo enaki. Prvi je ekonomsko učinkovita osnovna dejavnost, pri čemer bomo racionalizirali pridobivanje premoga ob zagotavljanju najvišje stopnje varnosti ter ohranjali socialni in ekološki prispevek okolju.

Drugi cilj je intenzivno prestrukturiranje hčerinskih podjetij in

strokovnih služb Premogovnika ter ustanavljanje novih podjetij. Strategija razvoja hčerinskih podjetij je usmerjena v zmanjševanje odvisnosti od internega trga, zastavljena je dobro in nam uspeva. Pri prestrukturiranju povezanih družb spodbujamo in podpiramo razvoj novih dejavnosti in iščemo sovlagatelje, ki imajo trge, znanje in kapital.

Pomembni del prestrukturiranja je odpiranje novih delovnih mest. Do leta 2014 naj bi jih odprli okoli 500, in sicer s programi, ki bodo nastajali v okviru novega naložbenega podjetja PV Invest ter s povezovanjem s strateškimi partnerji.

Teh sprememb, ki so za matično družbo in povezane družbe zelo pomembne, za zaposlene pa nemalokrat stresne, se lotevamo z veliko mero odgovornosti, preudarno in premišlje-

no, brez naglih odločitev. Vse te spremembe so usmerjene v uspešno in razvojno naravnano prihodnost poslovnega sistema, hkrati pa ob tem čutimo veliko dolžnost do naših predhodnikov, do zaposlenih, doline, da bomo znali ohraniti in razviti tisto, kar so gradili rodovi pred nami. Tisto, kar ste gradili tudi vi. Le tako bodo v dolini našli izziv mladi ljudje, ki imajo znanje in pogum in ki bodo sposobni uresničiti razvojne načrte. Pohvalimo se lahko, da smo s Holdingom Slovenskih elektrarn podpisali 10-letno pogodbo o proizvodnji in prodaji premoga za proizvodnjo električne energije, da imamo izdelan 10-letni razvojni načrt Premogovnika, da sta predvideni posodobitev šoštanjske termoelektrarne in gradnja bloka 6. Realne so možnosti delovanja Premogovnika do leta 2040. Intenzivno delamo na razvoju novih tehnologij pridobivanja in izrabe premoga, ki bi omogočile cenovno zanimivo in konkurenčno izrabo tudi tistih zalog premoga v šaleški kadunji, ki jih danes na tak način še ne znamo izkoristiti.«
Potem pa jih je z lepimi željami pospremil na novo življenjsko pot.

»Danes je vaš dan! Naj bo veselih, sproščenih, prijetnih še veliko dni. Zaslužili ste jih! Uživate svetlobo dni in spomnite se na temo rudniških jaškov. Prenašajte te spomine na mlajše rodove, da bodo znali ceniti dediščino preteklosti in da se bodo zmogli spoprijeti z izzivi prihodnosti.

Sedaj je za vas prišel čas, ko se lahko posvečate vsemu tistemu, za kar ste vedno dejali, da boste delali, kasneje, ko bo čas, ko boste v penziji. Delajte to dolgo, zdravi in z veseljem. Čestitam vam za rudarski praznik in vas vabim, da v soboto, 1. julija, skupaj sprejmemo v rudarski stan 62 mladih skakačev in da pozdravimo tudi letošnjega častnega skakača, dr. Jože-

ta Zagožna, generalnega direktorja Holdinga Slovenske elektrarne. Vabim vas tudi na tradicionalni rudarski piknik, ki bo letos ob restavraciji Jezero. Spoštovani nekdanji sodelavci in sodelavke! Če je bilo kdaj med nami povedanega ali doživete-ga kaj slabega - pozabite, vsega dobrega pa se radi in pogosto spominjajte. Želim vam vse dobro v pokoju, nocoj pa še prijeten večer.«

Res so v veseli družbi, prijetnem okolju in za dobro obloženi mizami preživeli lep večer. Da pa je bilo še bolj veselo in tudi slovesno so med drugim poskrbeli pevci Rudarskega oktetta, ki so s pesmimi obudili tudi še povsem sveže spomine na rudarjenje. Naj naše upokojenke optimizem, dobra volja, sreča in zdravje spremljajo še dolgo.

Dragica Marinšek

VEDNO BOM ČUTIL SPOŠTOVANJE DO RUDARSKEGA STANU

»Ko oblečem rudarsko uniformo, se zavedam svojega spoštovanja do rudarskega stanu. Neprimerno je v njej popivati, se neprimerno obnašati. S tem bi žalil rudarski stan. Praznovanje rudarskega praznika se mi zdi lepo in je prava promocija Velenja.«

S pogovorom o rudarski uniformi sva z Ivanom Jelenom sklenila najin pogovor in se tako vrnila na začetek, kajti tudi začela sva z rudarstvom. Je namreč rudarski tehnik, upokojenec Premogovnika Velenje, a to je le en del njegovega življenja, zgodovina. Zato gremo po vrsti!

Ivanova odločitev za rudarski poklic je povezana s starim očetom. Ta je bil rudar, ki je svoja doživetja in izkušnje pripovedoval vnuku. Ivan je najprej opravil poklicno rudarsko šolo, kasneje pa ob delu po stopnjah napredoval. Pred upokojitvijo je bil nadzornik. Bil je tudi strelec.

Zaposlil se je leta 1962. Spominja se lesene podgradnje, težkega dela, ki je spremljalo izdelovanje prog, popravljanje polomljenega podporja, odkopavanje premoga.

»Ni pa mi bilo težko biti nadzornik. Imel sem veliko izkušenj pri delu po celotni jami, posebej pa na odkopih. Od klasičnih do mehaniziranih s podporjem Dowty, ki je bila v tistih časih najbolj napredna odkopna oprema.

Delo v premogovniku je zelo težko, a takšnega prijateljstva med sodelavci, kot se stke med rudarji, ne najdeš v nobenem drugem poklicu. Če ti je, na primer, podgana pojedla malico, si imel potem več malice, kot si je prinesel v jamo ...

Prijatelji smo bili, znali smo držati skupaj. Kot rudarski nadzornik nisem imel s sodelavci nobenih bistvenih težav. Tudi danes se s sodelavci še srečujem, pozdravimo se in izmenjamo kakšno besedo,« je obujal spomine Ivan.

Upokojitev in nova delovna doba

Ivan beleži 25 let aktivnega političnega dela. Izobraževal se je tudi v tej smeri in podjetje ga je poslalo v več političnih šol. V premogovniku je bil predsednik sindikata enote jama Škale. Ponosen je tudi na čas, ko je bil član Zveze komunistov. Bil je osem let sekretar OO ZK v jami Škale.

15. aprila 1991 se je upokojil. Star je bil 46 let. Zanj je bilo slovo od delovnega okolja šok in nekaj časa ni imel volje, da bi še stopil v svoje podjetje. Pustil ga je za seboj. Potem pa je nanoslo, da je nekaj skupin peljal na ogled Muzeja premogovništva Slovenije in dopustil je, da je knapovščina znova privrela na dan.

Zato je pred kratkim brez pomišljanja sprejel povabilo direktorja Premogovnika dr. Evgena Dervariča k ogledu jame. »Začudil

Ivanu Jelenu sta vložena energija in delo povrnjena, če so ljudje zadovoljni.

sem se, kako je moja nekdanja delovna organizacija napredovala, kako visoka je proizvodnja, čeprav smo že v »mojih« časih menili, da naše rekordne proizvodnje ne bo lahko preseči.

Ponosen sem na Premogovnik Velenje in me veseli, da gre s časom naprej. Še vedno cenim rudarstvo. Če bomo v državnem zboru še sprejemali kakšen zakon v zvezi z rudarstvom, se bom zavedal, kje sem preživel svojo delovno dobo,« poudarja Ivan, sedaj državnozborni poslanec.

Z Ivanovo upokojitvijo se je zanj namreč začelo drugo življenj-

sko obdobje. V novoustanovljeni stranki upokojencev, DeSUS-u, je prepoznal ideje, ki jih je tudi sam zagovarjal. »Vedno sem se boril za pravice delavcev, kot upokojenec pa sem spoznal, kako težko s pokojnino živijo nekateri, ki so vse življenje trdo in pošteno delali. Še danes trdim: kdor lahko s svojo plačo ali pokojnino poravnava samo položnice, za drugo pa mu zmanjka denarja, je siromak. Pravijo, da je pri nas 18-odstotna revščina, a zame je vsaj 40-odstotna,« je prepričan.

V stranki je postal najprej član območnega odbora Žalec, sedaj je že tretje leto predsednik občinskega odbora Žalec, v katerem je 751 članov. Doma je na Ponikvi pri Žalcu in tudi tam je zelo dejaven. »Že četrty mandat sem predsednik KS, kandidiral bom še peti mandat, kajti kot poslanec v državnem zboru lahko nekaj naredim tudi za krajevno skupnost. V Žalcu sem drugi mandat občinski svetnik. Ugotovil sem, da moraš biti kot predsednik KS aktiven še na višjih nivojih, saj le tako lahko res kaj narediš, dosežeš za razvoj kraja.«

Na državnozborskih volitvah 2004 je bil Ivan Jelen v Žalcu že na listi stranke DeSUS. Ni upal na zmago, saj sta bila pred njim dva kandidata. Vendar sta oba odstopila in Ivan je nena doma bil prvi. Ljudje so ga poznali tudi kot predsednika zveze društev upokojencev občine Žalec, poznali so njegove dosežke na različnih področjih in pri razvoju kraja, Ivan je poskrbel za 28 predstavitev svojega programa in druge oblike promocije, in tako nenazadnje to, da je na volitvah dobil dovolj glasov, ni bilo presenečenje.

Sedaj v državnem zboru sedijo štirje poslanci DeSUS-a. Ivan pokriva območje od Spodnje Savinjske doline do Koroške. »Dela in nalog je veliko, saj moramo samo mi štirje opravljati enako delo kot, na primer, 23 poslancev LDS ali 29 poslancev SDS. Samo eden od nas lahko dobi dopust, saj morata biti na delu vedno prisotni dve tretjini poslancev.

Naša stranka je koalicijska, ker smo menili, da bi s to pozicijo lahko dosegli več dobrega za upokojence. Z izpolnjevanjem koalicijske pogodbe imamo včasih težave, a smo skupaj s predsednikom vlade ugotovili, da jo v 90. odstotkih izpolnjujemo. Menim, da je v celoti ne moremo, kajti tudi zaradi naše starosti prek 60 let, pa naj se sliši še tako čudno, imamo drugačne poglede na določene odločitve, ukrepe državnega zbora.«

Ivan Jelen ima v Žalcu ob ponedeljkih svojo poslansko pisarno, kamor lahko pridejo vsi, ki želijo prek njega dobiti kakšen nasvet, rešiti kakšen problem. Kot pravi, obisk ni zelo velik, je pa vesel, če lahko človeku pomaga, četudi le z nasvetom, napotitvijo na pravi naslov ali s pisanjem kakšne prošnje.

Nekaj tudi za dušo in energijo

Ob vsem tem delu Ivan skrbi tudi za svojo dušo. Veliko mu pomeni družina - žena, odrasla sin Robi in hči Romana, njuni štirje otroci. »Ko sta bila otroka majhna, sva z ženo gradila hišo, jaz sem delal na tri izmene v premogovniku. Premalo sem bil z njima, nisem dojemal, kako hitro odrasčata in se razvijata. Zdaj vse to poskušam nadoknaditi pri mojih sončkih, vnukih Brini, Lauri, Robiju in Maji.

Cela družina rada sede skupaj, da se pogovarjamo, imamo piknike, srečanja. Radi gremo v hribe, z ženo greva na ples. Žena mi je sedaj v veliko oporo in spodbudo pri mojem političnem udejstvovanju, čeprav sprva ni bila s tem najbolj zadovoljna,« se zaveda Ivan.

Ivan je rojen v Kalah pri Ponikvi, potem je 15 let živel v Velenju, od leta 1982 pa je znova doma na Ponikvi. To je prepeva-joč kraj, poudari, in tradicija petja traja več kot 70 let. Sam je prek 10 let član moškega pevskega zbora Ponikva, imajo pa še

»Za vsakim uspešnim moškim stoji uspešna ženska,« se strinja Ivan.

otroški, cerkveni in mešani pevski zbor, ljudske pevke.

To pa še sploh ni vse, kar Ivan počne! Rad zahaja v hribe, pred leti je bil tudi oskrbnik planinskega doma Žalec na Bukovici, je aktiven športnik v sekciji Društva upokojencev Ponikva in sodnik porotnik na sodišču v Celju. Je tudi krvodajalec in je do sedaj dal kri 97-krat.

Ne bi mogli reči, da upokojenski pozdrav »Nimam časa!« zanj velja. »Čas si razporedim, zapišem posamezne obveznosti v koledar, sicer bi se izgubil. Na prvem mestu je državni zbor, in to mi vzame tudi največ časa in energije. Vendar za stvari, ki te veselijo, ki ti na drugi strani energijo tudi vračajo, moraš najti čas.«

Za mnoge od svojih dejavnosti, tako v času aktivnega dela kot sedaj, je bil Ivan nagrajen s številnimi priznanji, med vsemi pa mu veliko pomenita red dela s srebrnim vencem SFRJ iz leta 1980 in grb občine Žalec, ki ga je prejel pred osmimi leti.

Ivan ima veliko energije in volje za vse svoje dejavnosti, pa vendar prizna, da ga delo v državnem zboru tudi izčrpava. Delo je zelo odgovorno, na obeh straneh in zahtevno. »Če hočeš vse obveznosti sproti opravljati, se moraš res potruditi. Sem član nekaterih odborov in komisij, veliko delam z računalnikom, na mizi imam po več kot meter v višino Poročevalca in vse gradivo je treba sproti prebrati, podati mnenja.«

A vse aktivnosti, ki mu jemljejo čas in energijo, mu jo na drugi strani tudi dajejo. Zadovoljen je, ko uspešno opravi kakšno nalogo, ko so ljudje zadovoljni, pa če jim to zadovoljstvo prinesejo nova cesta, šola ali zgolj zapeta pesem na priložnostni proslavi. Ivan pravi, da se za kandidacijo na naslednjih državnozborskih volitvah ne bo odločil, namerava pa biti še naprej aktiven v lokalnem okolju. A nikoli ne reci nikoli!

Diana Janežič

čijo drugim. Nekaj let že sodelujejo z Vegradom, prek katerega so poznani v gradbeništvu.

»Naročilo v hišo, seveda, ne pride samo. Treba je biti aktiven in vztrajno trkati na vrata potencialnih kupcev. Pri tem nam veliko pomaga razvojna služba v HTZ IP; Robert Svečko z načrti in Aleš Stropnik, ki skrbi za planiranje. Trud pa se obrestuje. Letošnja planirana skupna realizacija je 110 milijonov SIT, kar je za tako majhno podjetje zelo veliko in za več kot polovico več, kot smo je dosegli od marca 2005, ko smo začeli poslovati.

Letošnji plan pa bomo verjetno presegle in načrtujem dobiček,« pove Jamnikar.

V Robinoksu pa si najprej želijo razrešiti prostorske težave, kajti s sedanjim proizvodnim programom so v delavnici utesnjeni, to pa jim onemogoča tudi dodatno zaposlitev nekaj delavcev, ki bi jih potrebovali za nemoteno delo v več izmenah. Rešitev prostorskih težav se kaže v preselitvi v prostore nekdanje mizarske delavnice pri Starem jašku.

Robi Jamnikar tudi ni zadovoljen s tem, kako so delavci nagrajeni, kajti, kot pravi, pri njih postopanja ni, delavci res delajo, in to kakovostno, nagrajeni pa so

po sistemu, ki velja v HTZ IP. »Sistem 'delaš ali ne delaš, plačo dobiš' ni pravičen, kajti naši delavci bi si res zaslužili nagrajevanje glede na kakovost in količino opravljenega dela. Zdaj pa velikih možnosti za to ni,« je nezadovoljen vodja profitnega centra.

Kot pravi Jamnikar, moraš za dobro delo imeti tri stvari: prostor, opremo in ljudi, ob tem pa se v Robinoksu, prej kot so načrtovali, morajo ukvarjati še z lastnjenjem. Toda tudi to prehodno obdobje bodo prebrodili, posebej, če bodo imeli še naprej dovolj dela in prihodka.

Diana Janežič

RAZLIČNE OBLIKE IZOBRAŽEVANJA ZA VSE

V HTZ vsako leto pripravimo plan izobraževanja za zaposlene. Program je vezan na poslovno leto in ker poletni meseci niso najprimernejši čas za pridobivanje novih znanj, se intenzivnost izobraževanja v tem času umiri.

Naša pozornost je sedaj usmerjena k analizi izobraževanj prvega polletja in pripravi na izvedbo izobraževanj za naprej. Na področju usposabljanja in izobraževanja sodelavcev sledimo trem ciljem: izboljšanju izobrazbene strukture delavcev, konstantnemu izobraževanju vseh zaposlenih v skladu s potrebami podjetja, usposabljanju invalidov za drugo delo. Nekatere oblike izobraževanja so že utečene in potekajo vsako leto znova z

novimi vsebinami, širi pa se krog sodelavcev, ki so v izobraževanje vključeni.

Šolanje ob delu

Na dvig izobrazbene strukture vplivamo s konstantno podporo zaposlenih pri šolanju ob delu, na različnih stopnjah in smereh ter v skladu s potrebami podjetja. Od leta 2000 smo financirali šola-

nje ob delu 66 delavcem, od tega je bilo 16 invalidov.

Do sedaj je šolanje uspešno zaključilo 42 delavcev, do konca leta 2006 pa naj bi jih zaključilo še 9. V šolskem letu 2006/2007 bomo na novo finančno podprli šolanje še 14 delavcev.

Izobrazbena struktura zaposlenih se izboljšuje iz leta v leto. Trenutno ima 6 odstotkov oziroma 59 zaposlenih visoko in višjo stopnjo izobrazbe (trije so magistri in en doktor znanosti), 64 odstotkov oziroma 633 zaposlenih ima srednjo izobrazbo oziroma so kvalificirani delavci, 29 odstotkov oziroma 287 pa ima nižjo izobrazbo, so polkvalificirani oziroma brez poklica.

Izobraževanje zaposlenih na vseh nivojih

Zelo široko pa je razvejano področje izpopolnjevanja znanja sodelavcev. Tako smo v skladu s planom izobraževanja za letos organizirali izobraževalne oblike

Izobrazbena struktura po letih - primerjava

leto	Stopnja strokovne izobrazbe								Skupaj
	I.	II.	IV.	V.	VI.	VII./1	VII./2	VIII.	
1. 1. 2000	135	81	360	148	15	10	0	0	749
1. 1. 2001	131	83	363	156	14	16	0	0	763
1. 1. 2002	130	84	359	154	15	26	0	0	768
1. 1. 2003	127	77	346	167	19	28	0	0	764
1. 1. 2004	179	97	424	170	21	28	2	0	921
31. 12. 2005	187	100	446	179	29	26	3	1	971
1. 6. 2006	188	99	461	172	33	26	3	1	983

POVEZANE DRUŽBE - Izobraževanje v HTZ IP

Stopnja strokovne izobrazbe - primerjava med invalidskimi podjetji

Stopnja strokovne izobrazbe									
	I.	II.	IV.	V.	VI.	VII/1	VII/2	VIII.	SKUPAJ
Število invalidov v HTZ	93	65	265	43	7	1	0	0	474
%	19,6	13,7	55,9	9,1	1,5	0,2	0	0	100
Število invalidov v IP Slovenije	2548	1126	2033	560	55	26	0	0	6348
%	40,1	17,7	32,0	8,8	1	0,4	0	0	100

samostojno ali v sodelovanju s Premogovnikom Velenje.

- Izobraževanje vodilnih delavcev

V sodelovanju s Centrom za strokovno izpopolnjevanje in usposabljanje Ekonomske fakultete smo organizirali izobraževanje »Kako zaposlene vključiti v proces obvladovanja stroškov«. Udeležilo se ga je 22 delavcev.

S področja upravljanja in vodenja je v maju in juniju potekalo izobraževanje »Kako strateško poslovoditi podjetje«. V seminar z delavnico je bilo vključenih 26 delavcev. Izobraževanje smo razdelili v tri module, izvedli smo ga prav tako v sodelovanju z Ekonomsko fakulteto.

S postavitvijo nove baze MFG HTZ 2006 smo na novo zasnovali tudi delo v Projektne modulu. Z namenom seznanitve z delom v sistemu MFG/PRO, pregleda nastavitve Projektne modula in šolanja za izvajanje projektov smo udeležence vključili v tridnevno izobraževanje.

- Seminarji in delavnice, povezane s spremembami zakonodaje, specifikum podjetja

50 delavcev je bilo vključenih v izobraževanja iz ekonomskega, strojnega in elektro področja ter izobraževanja za pridobitev certifikatov, ki so jih izvedle zunanje institucije.

V sodelovanju z domačim predavateljem smo za skupino 15 delavcev izvedli izobraževanje s področja kovinske industrije in trženja, ki je bilo razdeljeno v tri module, in sicer: Prenos dobre prakse slovenske kovinske industrije v podjetje HTZ Velenje, Benchmarking analiza in ukrepi za izboljšanje poslovanja ter Trženjski potenciali v kovinski industriji - Slovenija primerjalno z EU.

Kot invalidsko podjetje namenimo veliko pozornost tudi zdravstveni preventivi. Letos se je 59 delavcev udeležilo predavanja o težavah s hrbtenico.

Deset delavcev je bilo vključenih v izobraževanje s področja sprememb zakono-

daje o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov.

- Izobraževanje za nadzorno tehnično osebje

Skladno z določili rudarske zakonodaje smo v aprilu organizirali izobraževanje nadzorno tehničnega osebja. Seminarja, ki smo ga izvedli z domačimi predavatelji in v sodelovanju s Službo za varstvo pri delu Premogovnika Velenje, se je udeležilo 44 nadzornikov in 17 poslo-

tudi konstantno izobraževanje delavcev, ki so neposredno vezani na proizvodni proces. Udeleženci pridobijo znanja in veščine, povezane z vse večjo zahtevnostjo dela v proizvodnji. V prvi polovici leta smo v sodelovanju s Šolskim centrom Velenje za 9 delavcev v proizvodnji organizirali **osnovni tečaj s področja pnevmatike** ter **osnovni in dopolnilni seminar s področja tehnike protieksplozijske zaščite**.

Z Ljudsko univerzo Velenje smo organizirali 80-urni tečaj **za voznike viličarjev**. Izpit je v maju uspešno opravilo pet udeležencev. Prav tako smo izvedli izobraževanja, ki so vezana na specifične potrebe posameznega profitnega centra oziroma stroškovnega mesta: izobraževanja delavcev iz SM Pralnica **o vzdrževanju tekstilij** (sedem udeležencev), izobraževanja delavcev iz SM Ravnanje s sekundarnimi surovinami s področja **varnega ravnanja z nevarnimi snovmi**

Mirko Gačič, na fotografiji tretji z desne, je bil eden od udeležencev usposabljanja za pranje delovnih oblek in je povedal: »Zaradi zdravstvenih težav s hrbtenico sem bil v maju iz žagarskega oddelka PLP premeščen v pralnico. Glede na zdravstvene omejitve pričakujem, da bo to delo lažje in da ga bom zmogel. Delo je pestro, razgibano, kar meni zaradi zdravja ustreza.

Na usposabljanju v juniju smo se seznanjali z vrstami pralnih sredstev, delovanjem pralnice, s stroji, bomo pa, menda, imeli še več takšnih seminarjev. Prav gotovo mi bo vsako novo znanje koristilo, da bom lažje delal v pralnici.«

vodij. Za nadzornike smo izvedli tudi preverjanje znanja.

- **Izobraževanje delavcev v proizvodnji**
Ob spremembah dela v proizvodnem procesu, uvajanju novih strojev in opreme se zavedamo, da je neizogibno

(11 udeležencev) ter izobraževanje delavcev iz PC ESTO s področja **upravljanja z energetskimi napravami** (štirje udeleženci).

- **Izobraževanje in usposabljanje delavcev - invalidov**

Problemi, ki se pojavljajo pri usposabljanju in zaposlovanju invalidov, izhajajo iz dejstva, da se zaradi zmanjšanja potreb Premogovnika Velenje po tovrstnih storitvah krčijo predvsem programi, pri katerih so zaposleni invalidi, nekateri pa bodo sčasoma celo ukinjeni. Iz tega razloga so naše aktivnosti vedno bolj usmerjene v premeščanje invalidov v druge programe.

Zaradi večje možnosti za njihovo zaposlitev jih vključujemo v različne izobraževalne oblike: šolanje ob delu, vključevanje v interna in eksterna izobraževanja, usposabljanje s praktičnim delom na konkretnem delovnem mestu.

Na podlagi primerjalne študije (Informacija o invalidskih podjetjih v Republiki Sloveniji -pregled stanja), ki sta jo pripravila Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve in Direktorat za invalide, ugotavljamo, da je izobrazbena struktura invalidov v našem podjetju zelo dobra. Kot je razvidno v tabeli, je v našem podjetju največ invalidov s IV. stopnjo, in sicer 55,9 odstotka, medtem ko je v drugih invalidskih podjetjih največji odstotek invalidov, ki imajo končano samo osnovno šolo.

V Službi za usposabljanje in zaposlovanje smo pripravili 28 programov usposabljanja. Programi, ki potekajo pod vodstvom mentorja, zajemajo teoretični in praktični del. Pridobivanje teoretičnega znanja poteka s predavanji ali študijem gradiva, seznanjanjem prek mentorja, prek službe VPD, z vključevanjem v različne tečaje. Praktični del zajema krožni program po tipičnih delovnih mestih, spoznavanje z delovnimi procesi in navodili za varno delo pri upravljanju delovnih priprav.

Po zaključenem programu usposabljanja je predvideno interno preverjanje znanja, po katerem prejmejo delavci interno potrdilo o zaključenem usposabljanju z delom. V prvi polovici leta je tovrstno usposabljanje uspešno zaključilo 10 delavcev. V letu 2006 bomo nadaljevali z usposabljanjem na novih programih pri izdelovanju elementov za potrebe avtomobilske industrije ter na že obstoječih, kot je npr. program usposabljanja za pranje delovnih oblek.

Bežen pregled izvedenih izobraževalnih aktivnosti kaže na to, da dejansko izhajamo iz potreb in tako tudi z izobraževa-

njem prispevamo k uresničevanju strateških ciljev.

Poleg tega, da izvajamo oziroma organiziramo izobraževanja za naše delavce, se že tretje leto zapored prijavljamo na **razpis za sofinanciranje izobraževanja in usposabljanja zaposlenih v Republiki Sloveniji**. Gre za sredstva iz Evropskega socialnega sklada, katerega cilj je med drugim prispevati k dvigu izobrazbe in poklicne usposobljenosti zaposlenih ter podpirati koncept vseživljenjskega učenja. Za izvedbo ukrepov Sklada je v Sloveniji odgovorno Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, skrb za izvedbo aktivnosti pa je prevzel Zavod RS za zaposlovanje.

Tako smo v letu 2004, ko je bil razpis prvič objavljen, iz Sklada pridobili 12.231.368 SIT nepovratnih sredstev, v letu 2005 pa 4.540.501 SIT. Tudi letos smo pripravili in poslali obširno dokumentacijo, rezultati bodo znani v juliju.

V letu 2005 smo v podjetju dosegli zastavljeni cilj 38 ur izobraževanja na zaposlenega; upamo, da ga bomo letos presegli.

Služba za usposabljanje in zaposlovanje

VELENJE POSTAJA POPULARNO!

Po 10. juniju so si v TRC Jezero lahko malo oddahnili, kajti za njimi je bila odlična izvedba dveh velikih prireditev – dneva Spara in dneva Mercatorja; ob slednji se je število prebivalcev Velenja skoraj podvojilo.

Počitka pa ne bo. Ne le zato, ker je center obiskan vsak dan, ampak tudi zato, ker jih letos čaka še nekaj večjih prireditev. Konec junija noč ob jezeru, nato poletni tabor mladih ribičev, tekmovanje Adventure Race in mednarodni tabor Meet Europe. Direktor TRC Jezero **Peter Pušnik** je z letošnjo obiskanostjo centra zadovoljen.

Rudar: »Za kakšne prireditve je primeren TRC Jezero, kolikšne so njegove zmogljivosti in kakšna je ponudba?«

Pušnik: »TRC Jezero je primeren za vse vrste prireditev, to je za športna in družabna srečanja, praznovanja podje-

tij, društev, posameznikov. Preverjena zmogljivost je 20.000 obiskovalcev.

Prednost centra je v zaokroženi ponudbi na majhnem prostoru. Obiskovalcem ponudimo parkirišča, prireditveni prostor, športna igrišča, vodne površine in prenočevanje v avtokampu.

V slednjem smo letos ponudbo precej izboljšali, saj je sedaj kategoriziran s štirimi zvezdicami. Sprejme lahko 100 šotorov, kamp prikolic ali avtodomov, v njem pa gostje od letos najdejo tudi pralnico, sanitarije za invalide, sanitarni voz za avtodome, družabni in rekreacijski prostor, kurišče, električne in vodovodne priključke. Letos smo uve-

dli tudi pavšalno nastanitev, pri kateri lahko imetniki kamp prikolic in avtodomov le-te hranijo celo leto v kampu, od maja do konca septembra pa tudi bivajo v njem.«

Rudar: »Koliko je TRC Jezero poznan v Sloveniji?«

Pušnik: »Center deluje od leta 1991, ko je nastal z izgraditvijo Bele dvorane. V tem času se je center s celotno ponudbo umestil v prostor in ima predvsem veliko obiskovalcev - domačinov. Ti so promotorji centra navzven in pripeljejo svoje prijatelje, sorodnike. Veliko drugih obiskovalcev je presenečenih nad lepoto in ponudbo centra, predvsem jih

Dolga vrsta pred Muzejem premogovništva Slovenije, ki jo bo gotovo težko ponoviti. (foto Matjaž Kovač)

presenetijo urejene površine in lepo okolje na nekdanj poškodovanih površinah. To je zasluga Premogovnika Velenje, ki je rekultiviral te površine in jim dal novo kakovost.

Veliko obiskovalcev pridobimo tudi s tipičnimi marketinškimi akcijami – podjetjem, šolam, društvom predstavljamo našo ponudbo in jih skušamo prepričati, da bodo pri nas zadovoljni. Letos nam je to uspelo s Sparom in z Mercatorjem, ki sta pri nas pripravila svoj dan podjetja in to bo dobra popotnica tudi za podobne prireditve.

Naj omenim še to, da je za obiskovalce postalo zanimivo celo Velenje, ne le naš center. V sklopu velike prireditve, z množico obiskovalcev ponudimo tudi ogled Muzeja premogovništva Slovenije, Muzeja na Velenjskem gradu, Konjenskega centra, centra mesta. Nasploh so izleti v Velenje v porastu. Pri tem ponudniki različnih turističnih storitev sodelujemo med seboj in rezultati so že vidni.«

Rudar: »Zadnji dve veliki prireditvi v vašem centru sta bili srečanje delavcev in družinskih članov Spara in Dan Mercatorja. Predstavite jih v številkah in povejte, kaj vse je treba storiti, da takšna prireditev uspe?«

Pušnik: »Obe prireditvi sta dobro uspeli in sta bili dobra preizkusna kamna, kaj center omogoča in prenese. Organizacijo obeh prireditev je prevzelo podjetje BIRT, priprava prostora pa je bila v domeni TRC Jezero.

Prireditveni prostor je bilo treba najprej pripraviti, med drugim pokositi travo, urediti pohodne poti. Za obe veliki prireditvi je bilo treba napeljati več 100 metrov električne napeljave, vodovoda, postaviti električne omarice, mobilna stranišča ...

Na Sparovi prireditvi, 28. maja, je bilo okoli 5.000 udeležencev, postavili smo več kot 40 mobilnih stranišč in 8 mobilnih umivalnikov, poskrbeli smo za več kot 800 parkirišč. Pokritih površin s sedeži je bilo za 4.000 ljudi.

Ta prireditev je bila generalka za Dan Mercatorja, 10. junija, kjer so bile številke nekajkrat večje. Šotori so lahko sprejeli 8.500 ljudi, pokrito je bilo plešišče, vsi šotori so imeli lesene pode, oder je bil velikosti, ki je v TRC Jezero še nismo imeli.

Mobilnih stranišč je bilo dvakrat več, parkirišč trikrat več. Rezervirali smo parkirne prostore od Premogovnika Velenje, Esotecha, stadiona, našega muzeja, TRC Jezera, Gorenja, železniške postaje ...

Prometni režim je bilo treba voditi in urejati od vstopa v Velenje, napisati in postaviti ogromno označevalnih tabel, poskrbeti za navodila za vsakega udeleženca, zapreti nekaj cest.

Za Spar je bilo postavljenih več kot 40 igral za otroke, za Mercator pa več kot 80. Ob tem je bilo treba, na primer, pri Mercatorju nahraniti 22.500 ljudi, vsi udeleženci pa so dobili malico, kosilo in pijačo.

Peter Pušnik: »Vsi skupaj smo dokazali, da v Velenju obiskovalcem imamo kaj pokazati!«

V Muzeju premogovništva Slovenije smo imeli ob dnevu Spara 1.015 obiskovalcev, ob dnevu Mercatorja pa 1.504, kar je logistični zalogaj za prihodnjih nekaj let in je maksimalna zmogljivost muzeja in zaposlenih v njem iz tehničnih in varnostnih razlogov.«

Rudar: »Kako pa takšna prireditev izgleda skozi stroške in finančni izplen?«

Pušnik: »TRC Jezero se prireditev takšnih dimenzij zagotovo izplača. Ureditve infrastrukture smo pokrili z enkratnim najemom prostora, oddali smo vsa športna igrišča in plovila. Prepričan sem, da bo letošnji poslovni izid TRC Jezero prav zaradi teh dveh prireditev veliko boljši, kot smo načrtovali.

Prava vrednost teh organizacijskih zalogajev pa se bo šele pokazala. Udeleženci teh dveh srečanj so bili ljudje, ki v Velenju niso pogosto in bi si verjetno redkokdaj vzeli čas za družinski izlet v Velenje. Prepričan pa sem, da tokrat niso bili zadnjikrat pri nas. Že v nedeljo po dnevu Mercatorja smo imeli v muzeju še nekaj obiskovalcev, ki v soboto niso prišli na vrsto ...

Promocijska vrednost teh prireditev za celotno Velenje je neprecenljiva. Mestna občina je podprla oba projekta in nam omogočila pravočasno pridobitev vseh potrebnih dovoljenj. Odveč je poudariti, da je bilo treba v vse to vložiti veliko časa, dela, truda in znanja mnogih ljudi, ki bi se jim rad zahvalil. Najprej svojim sodelavcem v TRC Jezero in muzeju,

Na Dan Mercatorja so povabljeni vsi zaposleni in njihovi ožji družinski člani. Letos jih je bilo skoraj 5.000 več kot lani. (foto Barbara Zajc)

nato podjetju BIRT za dobro sodelovanje in odlično organizacijo, sodelavcem HTZ IP za ureditev infrastrukture, MO Velenje za podporo. Nenazadnje gre zahvala tudi vsem prebivalcem Velenja za potrpežljivost ob povečani gneči v mestu.

Ob tem pa se moramo zavedati, da ob vseh teh prireditvah in širitvi centra, ki je predvidena, največ pridobijo Velenje, Šaleška dolina in njeni prebivalci. TRC Jezero je s svojo ponudbo v prvi vrsti namenjen nam, ki tu živimo, radi gremo v naravo in se v njej tudi rekreiramo. Mi s tem centrom živimo 356 dni, obiskovalci le dan, dva, tri. Da pa bo center napredoval in ponujal vedno več, se moramo tržno obnašati in njegove storitve čim bolje prodajati. TRC Jezero je podjetje šestih družbenikov, ustanovljeno za to, da bi vzpostavilo novo ponudbo v turizmu Šaleške doline.«

Rudar: »Takšne prireditve zagotovo pokažejo tudi na pomanjkljivosti oziroma potrebne dopolnitve, izboljšave v centru!«

Pušnik: »Prav gotovo. Največja šibka točka TRC Jezero v tem trenutku je zasuto Turistično jezero, ki se ob tolikšnih padavinah, kot so bile letošnjy pomlad, spremeni v močvirje. Imeli smo izredno srečo, da smo že 17. maja, pred največjimi padavinami, postavili ogradow šotorov.

Za Dan Mercatorja smo morali nasuti več kot 800 m³ peska, da so na mesto dogajanja lahko prišla oskrbovalna vozila. Delavci so delali v nemogočih razmerah,

v pol metra blata. Zato je ureditev dre-naže na tem terenu nujna.

Drug problem je zagotavljanje varnosti prostora. Če so infrastruktura, šotori in drugi rekviziti postavljeni nekaj dni, se hitro najdejo ljudje, ki jih zasrbijo prsti. Prostor ni dovolj varovan, poskušali smo z našimi varnostniki, s policisti, a vse to ni pomagalo, da nekaj stvari ne bi bilo odtujenih. V prihodnje bo treba prostor ograditi, osvetliti in postaviti video nadzor.

V TRC Jezero pa se sicer vsakodnevno dogajajo tudi različne oblike vandalizma. Otroško igrišče »uporabljajo« tudi precej večji otroci in puščajo na njem steklovino, injekcijske igle, poškodujejo igrala. Vsako jutro je igrišče treba pregledati in počistiti.

Poleg tega vandali poškodujejo svetilke, uničujejo ograje, poti, vodovodno in električno napeljavo. To nam nenehno povzroča stroške in terja popravila.

V centru bo treba dopolniti infrastrukturo in postaviti stalno vodovodno in električno napeljavo z razdelilnimi omaricami, ob športnih igriščih bi radi postavili tudi prostor za piknike, s kuriščem, klopmi, mizami, straniščem, vodo.«

Rudar: »V centru imate tudi sicer velike načrte za dopolnitev ponudbe. V kateri fazi so posamezni projekti?«

Pušnik: »Letos smo se zelo potrudili pri trženju centra in naredili veliko za promocijo. V tem smislu bomo v kratkem postavili šest oglaševalskih tabel, predvsem za proizvajalce športne opreme. S

Nahraniti je bilo treba 22.500 ljudi. (foto Matjaž Kovač)

pomočjo donatorjev načrtujemo ureditev otroških igrišč.

Projektiranje vodnega parka je v zaključni fazi, jeseni naj bi pridobili gradbeno dovoljenje in sodelovali na razpisu za sredstva strukturnih skladov. Enako velja za vodno garažo. Eden od projektov je tudi postavitve nove čolnarne, kjer iščemo investitorje. Pri projektu Pikina dežela se za način odkupa zemljišča dogovarjata ERA in MO Velenje.

Tip prireditve, kot sta bila dneva Spara in Mercatorja, pa je potrditve, da je potencial družinskega parka neverjeten in da bi bila investicija v Pikino deželo v povezavi s Pikinim festivalom zelo smiselna. Western City, golf igrišče in hotel Kolumbovo jajce so v fazi projektiranja in pridobivanja zemljišč iz sklada kmetijskih zemljišč.

V Muzeju premogovništva Slovenije načrtujemo dve novosti. Na projektne razpisu ministrstva za kulturo za ohranjanje kulturne dediščine smo pridobili sredstva za postavitve razstave v črni garderobi in kopalnici, na kateri bomo predstavili zgodovino, namen in zanimivosti obeh prostorov. Ob letošnjem dnevu sv. Barbare, 4. decembra, pa načrtujemo posvetitev kapelice sv. Barbare. Ta je v jašku Škale nekoč že bila, zdaj pa jo bomo postavili na začetek ogleda muzeja. Projekt pripravlja Rok Poles. Skratka, nam dela ne bo zmanjkalo, obiskovalci pa bodo še vedno lahko našli kaj novega v našem centru.«

Diana Janežič

PRIHODNOST PRIPADA INOVATIVNIM PODJETJEM

14. junija je tudi uradno stopila na pot dvanajsta povezana družba Premogovnika Velenje – PV Invest. Na priložnostni slovesnosti so ji veliko uspeha zaželeli gostje, sodelavci iz poslovnega sistema in partnerji.

Vrednote novega podjetja so podjetnost, drznost, ustvarjalnost, inovativnost – v tem duhu so na svečanosti izzveneli glasbena spremljava skupine Katrinas, pa tudi pozdravne besede namestnika generalnega direktorja HSE dr. Milana Medveda in direktorja PV Invest Draga Potočnika.

Dr. Milan Medved je v imenu nadzornega sveta, ki je pred odprtjem razpravljal in sprejel sklep o dokapitalizaciji PV Investa, izrazil optimizem in navdušenje nad ustanovitvijo nove družbe. »Obeti, ki jih dajejo usmeritve nove družbe, so zelo ambiciozni, kajti v prihodnjih letih naj bi ustanovila več kot 500 novih delovnih mest. To je za Šaleško dolino zelo pomemben cilj, tudi zato, ker nas tržne razmere silijo v racionalizacijo in prestrukturiranje premogovniške dejavnosti. Izbira lokacije za novo družbo je simbolična; dolga leta so bila tukaj, na Starem jašku, delovna mesta številnih rudarjev, sedaj pa je tukaj postavljena nova družba, ki bo generator novih idej, novih podjetij in delovnih mest,« je med drugim dejal dr. Medved in sodelavcem PV Investa zaželel veliko delovnih uspehov.

Drago Potočnik je izziv ob oblikovanju novega podjetja simpatično primerjal s temeljnimi načeli kmečke logike, kot so: izberi polje, pripravi tla, pravočasno posej seme, neguj posevek, požanji ga, ko je zrel, zahvali se vsem, ki so ti pomagali in jih poplačaj, z izkupičkom nakupi novo seme, morda zemljo, nekaj daj na stran za slabe čase in nato dobro načrtuj pridelek za naslednje leto.

Te preproste napotke so prelili v začetek podjetja PV Invest. **Drago Potočnik:** »Izbrali smo polje, vemo, zakaj obstajamo, naše poslanstvo je jasno: s spodbujanjem podjetništva in investitorjev in

Zaposleni v PV Invest bodo energijo usmerili v iskanje priložnosti in razvijanje inovativnosti.

s skrbjo za povezovanje z vsemi institucijami, podjetji, lokalnimi subjekti, ki načrtujejo in uresničujejo razvoj doline, prispevati k razvojnemu prestrukturiranju Premogovnika Velenje in zagotavljanju novih delovnih mest v dolini.

Pripravili smo tla, naše vrednote so: podjetništvo, inovativnost, razvojna naravnost, pripravljenost na podjetniško tveganje pri naložbah.

Posejali smo ob pravem času, naši cilji so jasni: sofinancirati delovna mesta z večjo dodano vrednostjo od povprečja regije. Investirali bomo v razvoj podjetništva v poslovnem sistemu in širše. To daje našemu podjetju poseben koncept širitve. Predvsem pa je naš cilj z ostalimi subjekti v dolini pridobiti tiste dejavnosti, ki bodo omogočale zaposlovanje mladim, visoko izobraženim kadrom.

Posebnost nam dajeta tudi dve kulturi, ki ju združujemo in jih bomo razvijali

- prevzeta tradicionalna - premogovniška, na katero smo ponosni in daje pečat v novo podjetje prenesenim inženiring dejavnostim in nova - upravljanje z nepremičninami in naložbe, ki nam narekuje dinamičnost, hitrost, tveganost.

Kot vsa podjetja smo tudi mi bili najprej pravni akt. Življenje podjetju bomo dali ljudje, tisti, ki so ga ustanovili, in zaposleni, ki nas motivirajo namen, prepričanje, naše razmišljanje in naše lastnosti. Podjetništvo je tudi najboljši način za razvijanje posameznikov. Ni je stvari, ki bi nas bolj motivirala, izpopolnjevala, polnila z energijo in bila bolj dragocena, kot spoznanje, da se nam zdi to, kar delamo, pomembno in smiselno, da to želimo početi,« je optimistično sklenil direktor PV Invest Drago Potočnik.

Diana Janežič

O MINEVANJU PODOB, O KOPRNENJU BESED

Stojan Špegel, naš sodelavec, predsednik odbora za kulturo, pesnik in slikar je ljubitelje svoje umetnosti razveselil z novo pesniško zbirko z naslovom *Notranje pokrajine*.

Po prvi iz leta 1996 z naslovom *Zmeraj* kot prvokrat in drugi iz leta 1998 z naslovom *Špegel v ogledalu* nas je Stojan tokrat z najnovejšimi pesmimi spustil čisto k sebi. *Notranje pokrajine* so »v verze odete kritične misli in intimne izpovedi«, kot jih je ocenil **Ivo Stropnik**, urednik pesniške zbirke.

Ivan Dobnik pa je zapisal: »*Notranje pokrajine* *Notranjih pokrajin* Stojana Špegla se nam razprejo kot pesniške meditacije, pretresljive in na poti k Univerzalnemu, na poti v edino resnično *Pokrajino*, kamor smo vsi napoteni: v brezčasje onstran nas, kar pa je zares mogoče na najbolj prepričljiv način le skozi umetnost.«

Kaj o njih pravi **Stojan Špegel**? »Pred nekaj tedni mi je Ivan Dobnik dal nekaj knjig in med njimi je bila knjiga, v kateri avtor pravi, da se poezija ne vsiljuje, se pa izpostavlja. In res se na nek način z vsako zapisano pesmijo izpostaviš, v njih lahko najdeš ogledalo, ki ima tako svojo svetlo kot tudi svojo temno stran.

Čeprav so *Notranje pokrajine* nastajale nekaj let, so nastale najprej kot nekakšen odgovor na moje delovanje in organiziranje za druge. Nastajale so, ko sem iskal svoj prostor in sem ga našel predvsem v sebi. Že pred nekaj leti je prof. dr. Mirko Juteršek zapisal, da ustvarjam v odmaknjeni ustvarjalni tišini, vendar temu takrat nisem dajal takšnega pomena.

Notranje pokrajine so koprnenja besed in minevanje podob, so sanje, ki so me iz notranjosti poživile in osmislile moje delova-

Stojan Špegel (levo) se je po prireditvi številnim prijateljem podpisoval v svojo novo pesniško zbirko.

nje na tem področju. Najprej sem mislil, da bo nastala ena knjiga, v kateri bodo tako pesmi kot tudi slike, vendar je nanoslo tako, da bosta dve; *Notranje pokrajine* *Pesmi in Notranje pokrajine* *Slike*.«

Kdor se bo potopil v besede Stojanovih *Notranjih pokrajin* in tudi sicer pozna njegovo likovno ustvarjalnost, bo težko pričakoval tudi *Slike*. Skupaj bosta eno.

Najnovejša pesniška zbirka je v 400 izvodih izšla pod znamko *Lapis Bellus*, ki izhaja v okviru Zavoda za kulturo *Šoštanj*.

Izdajo so podprli *Sindikata pridobivanja energetskih surovin Slovenije* in *sindikata Premogovnika Velenje* ter občina *Šoštanj* in *Mestna občina Velenje*. Stojan je knjigo posvetil svoji družini, ki je bila inspiracija za mnoge pesmi v njej.

Notranje pokrajine so bile med ljubitelje poezije in prijatelje Stojana Špegla dane na prireditvi v kulturnem domu *Šoštanj* 14. junija. Ob glasbeni spremljavi Jožeta Šaleja na klavirju sta pesmi iz nove pesniške zbirke recitali

Katarina Koprivnikar in Sara Bajec, in skupaj so ustvarili lep večer intimne poezije.

»Lepo je živeti,« piše na prvi strani zbirke. Stojan Špegel nas od tega stavka naprej popelje v svoj pesniški svet, svoje sanje in njihovo razmerje do realnosti, v svoje doživljanje sveta pod zemljo in na njej, v domačem kraju, med štirimi stenami. *Misel*, ki te preveva, ko obrneš zadnji list, je: »Lepo je živeti!«

Diana Janežič

NORDIJSKA HOJA TUDI V SLOVENIJI

Poletje. Sonce, dolgi dnevi in prijazna narava, ki vabi. Če ne sedemo na kolo ali skočimo v bližnje jezero, je to pravi čas, da stisnemo v roke palice in uživamo v nordijski hoji.

Kultura gibanja je pomembna vrednota modernega življenja. Telesna aktivnost obogati življenje v vseh obdobjih starosti, zdravim in bolnim ljudem. Z redno telesno aktivnostjo in borbo proti ostalim dejavnikom tveganja, so v razvitem svetu uspeli zmanjšati pojav in smrtnost zaradi srčno žilnih bolezni.

Podoben trend zadnja leta opazamo tudi v Sloveniji. Najpogostejša oblika telesne aktivnosti v Sloveniji je hoja (31%), vrtnarjenje (18%), aerobične aktivnosti v fitnessih (18%), kolesarjenje (17%) in plavanje (10%). Številne zdravstvene, športne in vladne organizacije zadnja leta priporočajo prav hojo kot osnovno telesno aktivnost, ki ima pomembno prednost pred ostalimi načini telesnega treninga.

Nedvomno je to najbolj običajen in fiziološki način gibanja telesa. Za izvajanje ne potrebujemo posebnih tehničnih naprav niti zahtevnih in dragih objektov. Izbrati moramo le ustrezno obuvalo, zračno obleko ter imeti dovolj volje, da zlezemo iz fotelja ter za sabo zapremo vrata. Takšen način izvajanja telesne aktivnosti velja danes kot primeren in varen način za vsa starostna obdobja ter vse ravni telesnega treninga.

Vsaka hoja s palicami še ni nordijska hoja

Z uporabo ustreznih palic in pravilno tehniko bomo običajno hojo nadgradili v nordijsko hojo. V svoji »zibelki«, na Finskem je nordijska hoja od prvih promocij leta 1997 v pičlih treh letih postala »ljudski šport številka ena«. Postala je največji športno-rekreativni trend v Evropi s približno 6 milijoni aktivnih

hodcev. Razširila se je po vsem svetu in prek Alp pljusnila še k nam.

Nordijska hoja je ena najcenejših, najdostopnejših, najučinkovitejših in najvarnejših oblik športne rekreacije. Primerna je za vsakogar, izvedljiva kjerkoli in kadarkoli. Hoditi s palicami ali brez njih? To ni več vprašanje! A vsaka hoja s palicami še ni nordijska hoja.

Da bi lažje, varneje in hitreje hodil, si je pastir urezal leskovo palico. Tudi Sv. Miklavž si pri hoji pomaga s palico. Pa Bedanec in Kekec sta jo prav tako uporabljala. Številni planinsko ogreti Slovenci si ob hoji na bližnje griče ali planine pomagajo z različnimi palicami. Najpogosteje uporabljajo teleskopske, ki jim služijo za premagovanje zahtevnejših kamnitih poti, vzponov ali spustov. Na začetku ali ob koncu pohoda palice lepo zložijo in spravijo v nahrbtnik. Prav eno-

stavnejši, položnejši in manj zahtevni tereni pa so idealni za nordijsko hojo! Vabijo nas poti pred domačim pragom, mestne ulice in pločniki, travniki in bližnji griči. Po svetu se počasi oblikujejo posebni parki za nordijsko hojo. Prvi pri nas je zrasel v Šmarjeških toplicah in ima kar 50 km stez.

Z aktivno uporabo palic zaposlimo tudi gornji del telesa in tako hojo napravimo bolj učinkovito. Pri pravilni tehniki uporabimo kar 90 odstotkov mišic. Nordijska hoja krepi dihalni in srčno žilni sistem. Občutno zmanjša ali odpravi bolečine v vratu, ramenih in križu. Vodi k bolj pokončni držji in popravlja vzorec hoje. Povečuje gibljivost sklepov, predvsem hrbtenice.

V primerjavi s klasično hojo nordijska hoja poveča porabo energije za 20 do 40 odstotkov. Dosežena frekvenca srčnega

utripa je do 20 utripov v minuti višja kot pri navadni hoji, poraba kisika pa je višja za cca 25 odstotkov. Omogoča intenzivnejši trening ne glede na spol, starost in telesno zmogljivost. Nordijska hoja je fiziološko veliko bolj učinkovita, kot se to čuti. Redna hoja s palicami vpliva v prvi vrsti na izboljšanje aerobne in mišične vzdržljivosti oziroma vzdržljivostne moči. Poleg vzdržljivosti razvijamo tudi moč, gibljivost in koordinacijo. Izdatneje učvrsti zadnjico in mišice nog ter trebušne in hrbtne mišice. Skočni in kolenski sklep, kolk in hrbtenica so obremenjeni kar za četrtno manj.

Nordijska hoja je primerna za vse

Pri hoji s palicami je pozitivne učinke na telesno pripravljenost mogoče doseči ob manjših hitrostih hoje. Izredno primerna je za izboljšanje in vzdrževanje zdravja, krepitev celega telesa, posebno zgornjega dela, za starejše in odrasle osebe in ljudi s prekomerno telesno težo. Primerna je za vse člane družine, ne glede na starost in spol. Hoja s palicami je primerna tudi za ljudi, katerih zdravje je že nekoliko načeto.

Uporabna je v zdravstvenih preventivnih in rehabilitacijskih programih in vodenju srčno-žilnih bolezni. Uporaba palic poveča intenzivnost vadbe pri bolnikih s koronarno srčno boleznijo.

Pri bolnikih s periferno žilno boleznijo nordijska hoja učinkovito izboljša zmogljivost in kakovost življenja. Redno izvajanje nordijske hoje zagotavlja večji učinek shujševalnih programov, saj z uporabo palic izgubljam več energije, poleg tega pa varujemo sklepe in hrbtenico.

Pogosto prav z nordijsko hojo številni športniki krepijo svojo telesno sposobnost. Mnogi starostniki sprehajalno palico z velikim veseljem zamenjajo za sodobnejše palice in postanejo navdušeni ljubitelji nordijske hoje. Ob dveh palicah so stabilnejši, hoja pa postane bolj dinamična in dobi pridih športnosti. Z njo ohranjajo sposobnost samostojnega funkcioniranja v vsakdanjem življenju. Redno izvajanje nordijske hoje zmanjšuje utrujenost, jezo in razdražljivost ter izboljšuje splošno počutje.

Dobra palica za nordijsko hojo mora imeti ergonomsko oblikovan ročaj. Ima specialen pašček za nordijsko hojo, ki omogoča prost pretok krvi v zapestju in roki. Dolžina oziroma velikost je prilagodljiva velikosti dlani in zapestja. Omo-

goča sproščen odziv. Palica naj bo iz kompozitnega materiala (steklena vlakna in karbon), ob tem pa mora biti čvrsta, lahka in zdržljiva, blažiti mora tresljaje in ne utrujati sklepov. Telo palice ni deljeno. Dobra palica za nordijsko hojo nikoli ni teleskopska! Konica mora biti močna in pod primernim kotom. Za hojo po asfaltu uporabljamo še posebno oblikovan gumijasti nastavek, za boljši odziv in dušenje hrupa.

Da bi izboljšali telesno zmogljivost, moramo hoditi s primerno hitrostjo okrog 30 minut, ob tem pa naj frekvenca srčnega utripa (FSU) ne preseže 70 do 80 odstotkov lastne maksimalne frekvenca.

Če želimo opraviti intenzivnejši trening, poskusimo hoditi v hrib. Palice v ritmu hoje zapikamo v podlago ter se od njih tudi intenzivno odganjamo. Vložek energije je nedvomno večji. Po naklonu bomo hodili gor in dol - 30 minut brez počitka. Ob pretiravanju bomo morda naslednji dan čutili neprijetne bolečine v ramenskem obroču, predvsem pa v iztegovalki nadlahti. Izberimo hojo po peščenih gozdnih poteh, ob potokih in jezerih, saj se bomo tako tudi duševno sprostili. Izogibajmo se direktnega sonca. Vsaj eno uro pred hojo ne uživajmo večjih obrokov hrane.

Intenzivnost bomo naravnali glede na doseganje posameznikovega varnega območja FSU. Vadbo bomo kontrolirali s subjektivnimi testi: pogovorni test (hodimo tako hitro, da se med hojo še lahko pogovarjamo!), ritem dihanja in potenje. Bistveno bolje in tudi varneje pa je objektivno določati FSU. Z uporabo sodobne tehnologije je enostavno izvedljiva in tudi najmanj moteča. Tako pri rehabilitaciji kot pri rekreaciji svetujemo uporabo monitorjev srčnega utripa - pulznih ur (POLAR). Z njimi natančno kontroliramo telesno aktivnost, dosežemo optimalno razmerje med vložnim časom in učinkom, preprečimo preoblikovanja srca in dosežemo optimalen vpliv na dejavnike tveganja.

Kot pri vsaki športno rekre-

ativni aktivnosti veljata tudi pri nordijski hoji postopnost in zmernost. Vzroki morebitnih nepričakovanih zapletov ob izvajanju nordijske hoje se skrivajo v posameznikovi preveliki motivaciji, nekritičnosti in tekmovalnosti. Kaj hitro smo lahko priča neugodnim posledicam, ki so lahko za človeka ne le neprijetne, ampak ga tudi ogrožajo.

Preseganje še dopustnih mej frekvence srčnega utripa lahko sproži motnje srčnega ritma ali nenaden in nekontroliran porast krvnega tlaka. Pri srčnih bolnikih lahko preintenzivno obremenjevanje vodi v srčno popuščanje. Pojavi se lahko napredovalna bolečina v prsih, razvije srčni infarkt, v skrajnem primeru tudi nenadna srčna smrt. Zaradi motenj srčnega ritma, težav s krvnim tlakom ali nenadne močne bolečine lahko bolnik tudi kolabira.

Zato moramo vedno, tudi pri nordijski hoji, uskladiti svoje želje, pričakovanja in zmogljivosti. Potruditi se moramo prisluhniti, slišati, videti in razumeti. Le tako bomo lahko tudi vedeli in znali. Potem moramo zbrati le še pogum in voljo ter videno in naučeno tudi storiti. In ob tem bomo neizmerno uživali.

Prisluhnite povabilu. Natakните športne copate, stisnite ročaj palic in pogumno na pot. Ne pozabite, da šteje vsak korak. Srečno!

prim. Janez Poles,
dr.med.-internist

ŠPORTNO DRUŠTVO VABI...

Rokometne karte

Vse člane športnega društva, ljubitelje rokometu, ki ste zamudili predprodajo sezonskih rokometnih kart, obveščamo, da lahko na sedežu društva do konca avgusta naročite sezonsko rokometno karto po ceni 16.600 SIT.

Bi šli v Kranjsko Goro?

Športno društvo omogoča svojim članom bivanje v hotelih Larix, Kompas, Grand hotel Prisank, Alpina in Špik v Kranjski Gori z **20-odstotnim popustom**. S predložitvijo članske izkaznice lahko popust uveljavljate od **29. julija do 1. decembra 2006**.

Na karting v Avstrijo sobota, 9. julija

Člane športnega društva vabimo na karting dirkališče v Karsdorf pri Gradcu v Avstriji. Pista je dolga 850 m in široka od 5 do 8 m. Karting avtomobili imajo 4-taktne motorje s 15 konjskimi močmi in prostornino 390 ccm. Razvijejo hitrost do cca 100 km/h.

Otrokom do 16 leta vožnja ni dovoljena. Naenkrat lahko tekmuje do 17 voznikov.

Odhod iz Velenja je ob 7.00 iz pred Rdeče dvorane. Dirke so ob 9.30, ob 10.50 in ob 12.00. Odhod iz Avstrije je ob 13.15.

Ceno 35 EUR boste poravnali pred dirko, vanjo pa je vključeno:

- 10-minutno ogrevanje in kvalifikacija za pridobitev startne pozicije z najhitrejše odpeljanim krogom,
- 20 minutna tekma,
- 3 medalje in izposoja kombinezona, čelade in podkape,
- prevoz.

Ob dirkališču je tudi restavracija, kjer si bomo lahko ohladili vroče motorje.

Prijave sprejemamo na sedežu športnega društva do zasedbe mest oziroma do **5. 7. 2006**.

Moški teniški ligi

Rezultati v 1. in 2. moški teniški ligi:

1. liga:

1. Transport - 8 točk, 2. HTZ IP 1 - 6, 3. Strokovne službe 1 - 6, 4. Klasirnica - 6, 5. Proizvodnja 2 - 4, 6. Priprave - 0.

Zadnji dve ekipi sta izpadli iz 1. lige in bosta v prihodnji sezoni igrali v 2. ligi.

2. liga:

1. Proizvodnja 1 - 10 točk, 2. Zračenje - 8, 3. ESD - 6, 4. Strokovne službe 2 - 4, 5. OUTN - 2, 6. HTZ IP 2 - 0.

Prvi dve ekipi bosta v prihodnji sezoni igrali v 1. ligi.

Terme Olimia, Aqualuna torek, 16. julija

Vabljeni na počitniško obarvan enodnevni izlet v Terme Olimia s kopanjem v termalnem parku Aqualuna.

Odhod ob 8. uri izpred Rdeče dvorane.

V spremstvu animatorja bo poskrbljeno za zabavo in malico s hamburgerjem.

Sodelovali boste lahko v:

- hitrostnem spuščanju po drčah,
- tekmovanju v pikadu,
- zabijanju žeblicev,
- mini nogometu na travi,
- odbojki na mivki,
- ustvarjalnih delavnicah za otroke.

Odhod iz Aqualune ob 17. uri.

Cena: otroci 2.000 SIT, odrasli 2.400 SIT

V ceno je vključeno: vstopnina, animator, prevoz, hamburger.

Prijave sprejemamo pri športnem društvu na tel: 03/899-6424 ali int 1820 do **12. 7. 2006**.

Ribolov

10. junija je ob Škalskem jezeru potekalo tekmovanje v ribolovu za leto 2006. Ribiči so se pomerili za posamične in ekipne naslove.

Posamezniki: **1. Vojko Krajnc**, HTZ IP, 2. Jože Sluga, HTZ IP, 3. Jakov Dominkovič, ESD;

ekipe: **1. HTZ IP, 33 točk**, 2. ESD, 43, 3. Proizvodnja, 69, 4. Klasirnica, 107, 5. Zračenje, 122, 6. Priprave, 141.

Najboljši ribiči prvih treh ekip: v sredini predstavniki HTZ IP, ki so prejeli prehodni pokal.

NEPOZABNO SURFARSKO DOŽIVETJE

V SURF magazinu sem se prijavil na tekmo Mistral Screamer ProAm, ki jo je prirejal Mistral ob svoji 30-letnici na surfarskem festivalu 3. in 4. junija letos v Torbolah ob Gardskem jezeru v Italiji.

Izžrebanih je bilo osem amaterjev, ki naj bi se v ekipi s profesionalci pomerili med sabo. Zmagovalec je lahko svojega Screamerja odnesel domov, drugo uvrščeni pa je dobil podaljšek North power xt.

Bil sem med osmimi srečnimi izžrebanici, za partnerko pa sem dobil Iballo Moreno (na fotografiji v sredini). Vse je bilo tudi objavljeno v Surf magazinu 04/06 in 05/06. Ostali amaterji so bili vsi iz nemško govorečih dežel.

Na Gardsko jezero sem se odpravil s sinom Dennisom in s svojimi surfarskimi prijatelji Gogijem, Tomažem, Alešem in Jožem, ter, kot se za tekmovalce tudi spodobi, z navijači.

Utaborili smo se v petek zvečer 15 km nižje od prizorišča, v Malcesinah, kajti v Torbolah so bili vsi kampi polni.

Čakala nas je naporna sobota, saj je prek celega dneva pihal severni veter med 5 in 7 bf. Tudi nedelja se je začela z jutranjo surfarijo z vetrom 5bf.

Potem smo pospravili tabor in odšli na slalom v Torbole, ki se je začel ob 12 uri.

V Torbolah pa se je res dogajalo, le veter je malo nagajal, saj v soboto sploh ni bilo »ore« (tako imenujejo popoldanski veter, ki piha z juga). Zato so vsa tekmovanja prestavili na nedeljo.

Vendar se tudi v nedeljo niso mogli pohvaliti z ne vem kakšnim vetrom, bil pa le je in tekmovanje se je začelo. V prvi dirki sem bil uspešen, v finalu pa manj, in tako sem osvojil drugo mesto.

Bilo je razburljivo, saj sem se prvič srečal z profesionalci - surfarji svetovnega slovesa, kot so Dunkerbeck, Iballa in Ddaida Moreno, Nik Baker, Ricardo Campello ter ostali. Doživel sem utrip profesionalnega tekmovanja in Mistralovega teama. Tudi vožnja slaloma je bila napeta, leteči start je bil poglavje zase, sploh zame - amaterja. Skratka nepozabno, to je bilo res treba doživeti.

Če bi se izrazil tako, da bi me lažje razumeli tudi tisti, ki jim surfanje ni blizu, bi rekel takole!

Si predstavljate, da vas izberejo, da lahko vozite dirko F1 v Monte Carlu v Ferrarijevi ekipi skupaj z Schumacherjem? Pridet tja, vas oblečejo v Ferrarijeva oblačila, dajo bolid, Schumacher vam da napotke, kako tekmovati, da bosta čim boljša, potem pa se znajdi in odpelji dirko!

Skratka, bilo je super, nepozabno in dobro smo predstavili našo malo deželo.

Zahvaljujem pa se vsem, ki so me spremljali, vodstvoma HTZ IP, PC ESTO ter športnemu društvu, da so me pri tem podpirali.

Simon Lampret

15. OLIMPIJSKI TEK

Toliko kot je dni v prestopnem letu, torej 366, je bilo tekačev na 15. olimpijskem teku, ki ga je v Velenju kot že nekaj let zapored organiziralo naše športno društvo pod pokroviteljstvom Mestne občine Velenje. V soparnem popoldnevu je startni strel sprožil župan MO Velenje Srečko Meh, z mestnega stadiona pa se je na 3 ali 6-kilometrsko progo okoli Škalskega jezera podala množica zelo raznovrstnih tekačev. Tako tistih, ki tečejo vsak dan in se udeležujejo številnih tekov po Sloveniji in tudi v tujini, kot tistih, ki se vsako leto morda udeležijo le tega teka.

Med 366 tekači je bilo 218 moških in 148 žensk, od vseh pa se je za daljšo, 6-kilometrsko progo odločilo 12 žensk in 53 moških.

Moto olimpijskih tekov je druženje in širjenje olimpijskih vrednot. Zmagovalec je vsak, ki priteče v cilj. Za popularizacijo teka, rekreacije in druženja organizatorji vsakemu udeležencu podarijo majico, diplomu, sponzorji pa za izžrebane tekače prispevajo lepe praktične nagrade.

Največja nagrada vsakemu udeležencu pa je prijetno popoldne in morda spodbuda, da olimpijski tek ne bo le eden od tekov v letu.

D. J. foto Matjaž Kovač

DRUGIČ EVROPSKI PRVAKI

V Umagu, na Hrvaškem, je od 27. maja do 3. junija potekalo evropsko prvenstvo EDU v elektronskem pikadu. Na njem je barve Slovenije zastopala ekipa Pikado kluba Strela iz Velenja in ponovila lanski uspeh s tega tekmovanja, saj je tudi letos osvojila naslov evropskega prvaka.

Na prvenstvu so do naslova prišli brez izgubljene tekme. Razburljivo je bilo le na začetku finala s Hrvaško, ki v nadaljevanju ni bila dozorel tekme naši ekipi, ki je tako slavila drugi zaporedni evropski naslov.

Ekipo so sestavljali: Avgust Medved, Jože Detlbach, Jože Seitl, Sašo Kopše, Andrej Adamič, Fredi Furman, Mladen Josić in Marjan Novak.

Kakšno rekreacijo izbrati?

- Najprimernejša je tista telesna dejavnost, ki je prilagojena človekovim specifičnim telesnim značilnostim, njegovi kondiciji in telesni gradnji, usklajena z duševnimi lastnostmi in družabnimi navadami, ne posega pretirano v življenjske navade in način življenja in je v sozvočju z vrednotami in življenjskimi stališči.
- Telesna rekreacija pri človeku aktivira določene sposobnosti in spretnosti, zadovoljuje njegovo duševno in telesno funkcioniranje ali ga prijetno obremenjuje, mu pomeni izziv, sprostitvev in na drugi strani večja napetost.
- Izbira primerne telesne aktivnosti je motiv za vztrajanje pri njej, dopolnjuje naše osebnostne pomanjkljivosti, razvija manj izrazite, a koristne in potrebne lastnosti (pogum, vztrajnost, samozavest, pozitivno tekmovalnost) ter nam omogoča osebnostno rast.
- Slovenci se v povprečju vsaj dvakrat na teden ukvarjamo z rekreacijo. Slovencem je šport številka ena še vedno nogomet, sledijo košarka, tek, tenis, kolesarjenje, odbojka, rokomet in fitnes. Slovenke imajo najraje hojo in tek, kolesarjenje, rolanje, aerobiko, tenis in plavanje.

Zahvala

Ob smrti mojega očeta

Jožeta Meklava

se zahvaljujem sodelavcem v HTZ IP - OUTN in sindikalni podružnici za darovano cvetje in denarno pomoč. Hvala godbenikom, govorniku in častni straži ter očetovim nekdanjim sodelavcem za spremstvo na zadnji poti.

Vlado Meklav

Zahvala

Ob izgubi moje drage mame

Ljudmile Vovk

se zahvaljujem prijateljem, sodelavcem Strojnega remonta in sindikatu HTZ IP za izrečena sožalja, darovane sveče in cvetje ter denarno pomoč.

Hvala vsem, ki ste mamu pospremili na njeni zadnji poti.

Branko Vovk z družino

Zahvala

Ob smrti moje mame

Justine Jurko

se zahvaljujem sodelavcem v reševalni postaji in sindikatu HTZ IP za izrečena sožalja in darovane sveče. Hvala vsem, ki ste mamu pospremili na njeni zadnji poti.

Janko Jurko z družino

Zahvala

Ob smrti
moje mame

se zahvaljujem sodelavcem in sindikalni podružnici HTZ IP - OUTN za denarno pomoč.

Vojin Boškovič

Zahvala

Ob smrti mojega očeta

Ivana Janka Viharja

se zahvaljujem sodelavcem v HTZ - Pralnica, kopalnica in sindikatu za izrečena sožalja, darovano cvetje in denar.

Milena Višič

Zahvala

Ob smrti mojega očeta

Franca Ugovška

se zahvaljujem sindikatu Premogovnika Velenje za darovano cvetje ter sodelavcem za izrečena sožalja in darovano denarno pomoč.

Stanislav Ugovšek z družino

GRADOVI V PESKU

Otroka sta ob vodi zidala gradove iz peska. Ko sta ravno končala umetelen grad, za katerega sta potrebovala veliko časa in potrpljenja, je prišel val in ga zravnal s tlemi. Človek bi pričakoval solze in jezo. Otroka pa sta sedla, se prijela za roke in se smejala. Kmalu sta začela graditi nov grad.

Nauk! Vse stvari v našem življenju, ki jih ustvarjamo s toliko časa in energije, so zgrajene v pesku. Trajni so samo naši odnosi z ljudmi. Prej ali slej bo prišel val in odnesel tisto,

kar smo zgradili s toliko truda. Ko se bo to zgodilo, se bo lahko smejal samo tisti, ki se bo imel s kom držati za roke.

DRAGOCENI SMO!

Slavni govorec je enega od svojih seminarjev pričel tako, da je v roki držal bankovec za 200 tolarjev. V prostoru, kjer je bilo 200 poslušalcev, je vprašal: „Kdo si želi ta 200 tolarški bankovec?“

Roke so se začele dvigovati.

Dejal je: „Dal vam bom ta bankovec, ampak najprej mi dovolite, da naredim tole.“ Potem je zmečkal bankovec in ga ponovno dvignil v zrak.

Vprašal je: »Kdo si ga še vedno želi?«

Roke so bile se vedno dvignjene. »Dobro,« je odgovoril: »Kaj pa, če naredim tole?« Bankovec je vrgel na tla in začel po njem stopati. Potem ga je pobral, zmečkanega in umazanega.

„Kdo si ga želi sedaj?“

Roke so bile še vedno v zraku.

„Prijatelji moji, danes smo se naučili zelo dragocene lekcije,“ je dejal „Ne glede na to, kaj sem napravil z denarjem, še vedno si ga želite, ker bankovec ni izgubil svoje vrednosti. Še vedno je vreden 200 tolarjev.

V življenju mnogokrat pademo, smo zmečkani, pohabljeni, na tleh, v umazaniji, vse to z odločitvami, ki jih sprejemamo in okoliščinami, ki nam prihajajo na pot. Takrat mislimo, da smo ne vredni ljubezni, topline, samih sebe.

Ampak ne glede na to, kaj se je zgodilo ali kaj se bo zgodilo z vami, nikoli ne boste izgubili svoje resnične vrednosti. Umazani ali čisti, zmečkani ali povsem urejeni, še vedno ste neprecenljivi, zlasti za tiste ljudi, ki vas imajo radi. Veličina našega življenja ne prihaja od tega, kar naredimo ali koga poznamo, temveč od tega, kdo smo mi.“

Dragoceni ste - tega nikoli ne pozabite!

foto Hans

OB 3. JULIJU, DNEVU RUDARJEV

AVTOPREVOZNIŠTVO IN SERVISI

p. o. VELENJE

**OB RUDARSKEM PRAZNIKU
VAM ISKRENO ČESTITAMO**

BAREDE d.o.o.

Podjetje za kovinsko predelavo
in trgovino, d.o.o.

Grbinska cesta 12
1270 LITIJA
SLOVENIJA

TEL.: ++386 (0)1 899 50 20
++386 (0)1 899 50 11
FAX: ++386 (0)1 898 42 34
GSM: ++386 (0)41 627 733
E-mail: barede@siol.net

www.basic.si

Vaš dobavitelj programske opreme za CAD.

Srečno!

V vsaki nakopani toni premoga je energija rudarja.

Vsem rudarjem ob prazniku čestitamo in želimo, da tudi v
prihodnje s ponosom negujejo tradicijo in simbole stanu.

Bell, d.o.o., Miklavž

Ob RUDARSKEM PRAZNIKU - 3. julij
Vam Oddelek za GEOTEHNOLOGIJO IN RUDARSTVO
izreka iskrene čestitke!
Srečno!

Predstojnik oddelka: prof. dr. Janez Stražičar www.ogr.rif.uni-lj.si

SALUS®

Imeli ste problem. Našli ste rešitev!

HIMONT d.o.o.
HIDROGEOLOGIJA, GEOTEHNOLOGIJA, EKOLOGIJA, MONITORING

Himont d.o.o.

INDUSTRIJSKA OPREMA

INDUSTRIJSKA OPREMA, HIDRAVLIKA,
STROJEGRADNJA, TRGOVINA, SERVIS d.o.o.

Otoče 5a, 4244 Podnart

Tel.: 04 533 10 39, Fax: 04 533 10 59

E-mail: himont@s5.net

Spletna stran: www.himont.si

izletnik

Prometno in turistično podjetje IZLETNIK CELJE d.d.
3000 Celje, Aškerčeva ulica 20
Tel: 03/42-53-411, Fax: 03/54-85-014
Info.-splošne: 03/425 34 56, Info.- CENE 090 41 09
<http://www.izletnik.si>
izletnik@izletnik.si

Rogel - METAL D.o.o.

Gavce 28a

SI 3327 Šmartno ob Paki

Tel.: ++ 386 (0) 896 53 70

Fax: ++ 386 (0) 896 53 75

Gsm: 041/ 411 722

eMail: Rogel.Robert@siol.net

DARJEV SO NAM ČESTITALI

OB 3. JULIJU SO NAM ČESTITALI

Roys

Raziskovalno vrtnanje in sanacije

Iskrene čestitke ob vašem stanovskem prazniku 3. juliju, ter obilo delovnih in osebnih uspehov, vam želijo kolegi iz podjetja Roys, d.o.o..

Telkom
SISTEMI d.o.o.

PRENOS d.o.o.
Proizvodnja opreme

 triglav

Slika je simbolna. Ponudba velja za omejeno količino vozil. EOM: 1,5%.
Poraba - kombiniran način vožnje: 4,3 - 7,4 l/100km. Emisije CO₂: 114 - 177 g/km.

Fiesta zame!

1/3 takoj
1/3 čez eno leto
1/3 čez dve leti

0% OBRESTI

Ford **Fiesta** je prava izbira za vse, ki iščejo avto z izbrano opremo in slogom. Poleg tega nudi tudi izbiro med prihrankom do 365.000 SIT ali brezobrestnim financiranjem, ko 1/3 plačate takoj, 1/3 čez eno leto in 1/3 čez dve leti – brez obresti! Svoji novi Fiesti boste vedno lahko rekli tudi: 'Fiesta zame!'

Ford **Fiesta** | Feel the difference

AC Mlakar Cesta Simona Blatnika 18 Velenje
Tel.: 03/898 56 70
Faks: 03/898 56 72
E-pošta: acmlakar@mins-no1.si

SALON POHIŠTVA

Cesta Simona Blatnika 16 ■ 3320 Velenje ■ (nasproti Interevropske) ■ tel.: 03 898 56 80

- KUHINJE
- SPALNICE
- DNEVNE SOBE
- OBLAZINJENO POHIŠTVO
- JEDILNIŠKO POHIŠTVO
- OTROŠKE SOBE

Pri nakupu
vam nudimo
5 do 25% popust!

ISKRENE ČESTITKE OB DNEVU RUDARJEV

MINS N°1 d.o.o.

Nagradna križanka Premogovnik Velenje

AVTOR: DUŠAN KOVAČIČ	AGENCIJA	SISTEMATIČNO UREJENA ZBIRKA LISTOV	RADENSKINA PLJAČA	NEODIM	DALINOGLLED ZA OPAZOVANJE ZVEZD	NEKDANJA KRALJEVINA V DANAŠNJI FRANCIJI	DOMAČE OBUVALO	ETNIČNA SKUPINA V JV. NIGERIJU	KLOBASA Z NADEVOM IZ JETER IN KAŠE	ARMENSKI SKLADATELJ HAČATURJAN
NAPLAČILO, PREDUJEM										
OSEBA, KI SKRBI ZA GLEDALIŠKE KOSTUME										
DOBA, EPOHA				LEPA STVAR						
NIKOLA TESLA			SLOVENSKI PISATELJ (JANKO)	PISATELJICA PEROCI				RADO MURNIK		
								SPLAV		
ETUI, TUL				HUDIČ						LIČILO ZA NOHTE
PASJA HIŠKA				KATJA TRATNIK			STEBLO ŽIT			
KRADLJIVA PTICA				OBDELVALNA POVRŠINA			VEČANJE			
								NAJZAHODNEJŠA TOČKA EVROPE		
ROCA JE NAJZAHODNEJŠA TOČKA EVROPE	ŠIROKO LEŽIŠČE S TREMI STRANICAMI	POSTOPNI ODPIŠ VREDNOSTI OSNOVNIH SREDSTEV	SKUPINA ŽUŽELK V ZRAKU	EGIPTOVSKI DRŽAVNIK SADAT	ČAS KO PREHAJA, DAN V NOČ	GODALNI ORKESTER				
STAVBA ZA GRANIČARJE							GERMANSKI BOGOVI POD VODSTVOM ODINA			DEJSTVA
										SLIKARSKA TEHNIKA
OSTRO DIŠEČ PLIN							AKANT JE SREDO-ZEMSKA RASTLINA	PUSTOLOVŠČINA		
								4. IN 2. VOKAL		
PLEMIŠKI NASLOV							OSAMITEV			SEKANJE
							PRIMORSKI SVALJKI			ŽUŽELKA, KI PIČI
4. IN 18. ČRKA			BOKSAR (MOHAMED)				STADIJON V BUDIMPEŠTI			
			AMERIŠKI IGRALEC WALLACH				13. IN 15. DAN RIM. KOLEDARJA			ALOJZIJ VADNAL
										SPANJE
ZAPRT PROSTOR ZA GOJENJE KOPENSKIH ŽIVALI							ALUMINIJ			
CESTA IZ PESKA							OVČJE MESO			
PRODIŠČE				LEONHARD EULER	LAGODEN, LEN ČLOVEK					IZRAELSKA POLITIČARKA (GOLDA) RENIJ
POLITIČNO ZATOČIŠČE					DOLOČANJE Z DEKRETI					
					VARJENI ŠIV					
FORDOV AVTO			ADAMOVA DRUŽICA				IVO ANDRIČ			
			KRAJ PRI DOMZALAH				VSEBINA RAZPRAV	ESTRADA		EMANUEL LASKER
								MESTO V DALMACIJI		
PIANIST BERTONCELJ				AMERIŠKI GLASBENIK GARFUNKEL			VLADO KRESLIN			
							DOBA, ERA			
DIHURJEVO KRZNO										
FRANCOSKI PISATELJ (EMILE)					ADRESAR					
UŽITNI IZLOČKI NEKATERIH RASTLIN				ARELAT JE NEKDANJA KRALJEVINA V DANAŠNJI FRANCIJI						
					SREDO-ZEMSKA RASTLINA					

Nagradna križanka Premogovnika Velenje

Napišite geslo iz križanke na dopisnico in jo do 20. julija pošljite na naslov: Uredništvo Rudarja, Premogovnik Velenje, Partizanska 78, 3320 Velenje.

Trije izžrebani reševalci bodo prejeli knjižne nagrade.

Rešitev nagradne križanke HTZ, objavljene v Rudarju 5/2006, je geslo: »HTZ rešitev za toplo in hladno«.

Nagrajenci: 1. nagrada Kaja Plohl, Goriška c. 44, 3320 Velenje, 2. nagrada Zvone Anclin, Skorno pri Šoštanju 34, 3325 Šoštanj, 3. nagrada Truda Planinc, Lipa 35, 3320 Velenje. Nagrajenci bodo nagrade prejeli po pošti. Čestitamo!

4, 3, 2, 1

in nešteto dni za nami!

*Začnimo praznično odštevavanje do tistega dne,
ko se ve, da so to dolino ustvarili rudarji.
Čestitke ob 3. juliju, dnevu rudarjev.*

**Povabljeni na tradicionalni Skok čez kožo,
v soboto, 1. julija ob 18. uri.**

**Začnemo s parado na Titovem trgu ob 17. uri,
nadaljujemo s skokom na Mestnem stadionu,
zaključimo z družabnim srečanjem
ob Velenjskem jezeru.**

čut za prihodnost

Av studio

